

Giới thiệu Thể Thân - Kenzylisa

Nội Dung Truyện : Thể Thân - kenzylisa

Cô và chị là chị em sinh đôi..

Cô và chị giống nhau từ ngoại hình.. âm thanh đến mẫu người đàn ông lí tưởng

Và vì vậy, cô thích anh.. bạn trai của chị mình..

Cô biết.. đó là tội lỗi.

Cô biết.. cô nên dừng lại.

Nhưng, cô chỉ âm thầm yêu anh mà thôi.. có được không?

Một tai nạn đến với anh, sự nghiệp đóng băng, chị cô quay lưng cùng anh..

Đây là cơ hội của cô phải không? Cho dù chỉ là..

Thể thân?

Cho dù chỉ là đến ngày anh lấy lại được ánh sáng?

Dù thế nào, cô cũng tha mãi.

Một hồ khác.

Mang đi nơi khác đề nghị phải thông qua ta.

Ghi rõ tác giả Tiểu Thư Kiều Kỳ (kenzylisa)

Cảm ơn đã ủng hộ.

Bạn đang đọc truyện *Thể Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Chương 1307: Đại kết cục (47)

Đường Khả Hình ngồi ở chỗ ngồi của mình, cảm nhận được ánh mắt nóng bỏng luôn dừng lại trên người khiến trái tim cô nhảy dựng lên, cô có chút khẩn trương vội vàng gấp máy tính lại, thu xếp tài liệu chỉnh tề, liền muốn nhanh chóng rời đi..

Sắc mặt Trang Hạo Nhiên căng thẳng nhìn bộ dáng Đường Khả Hình thất thần, đôi mắt anh lóe sáng, chậm rãi đứng dậy, chiếc khâm hoa (?) màu bạc như phóng ra mị lực bức người...thân ảnh một mét chín chậm rãi bước đến trước mặt cô gái, hai tay chống trước bàn hội nghị, hơi cúi đầu nhìn cô...

Đường Khả Hình dừng lại động tác trong tay, ánh mắt không kiên định, cảm nhận được sức mạnh của đôi bàn tay đặt trên mặt bàn. Chiếc đồng hồ đeo tay bạch kim, mang đậm hơi thở quý tộc, khí nóng hùng hực tỏa ra từ lòng ngực vững chắc, mang theo mùi nước hoa đặc trưng của anh, từng đợt từng đợt tỏa ra vây lấy cô. Cô nuốt khan một cái, đôi chân dài khép lại ngay ngắn, thể nhưng thân thể như hoa tuyết liên lại bắt đầu thiếu đốt cô, hơi thở vội vã có chút ngưng ngừng khiến cô nói không nên lời...

Trang Hạo Nhiên hiệp mắt lại, nghiêm mặt nhìn bộ dáng của cô vợ chưa cưới, tình không khỏi bật cười, giọng nói cảm tính khàn khàn hỏi: “ em sao thế? sáng nay sao tự dưng lại trốn anh? tối hôm qua...không phải SPA sao? đã xảy ra chuyện gì?”

Đường Khả Hình lập tức ngẩn đầu, đôi mắt to nhìn về phía anh!

Trang Hạo Nhiên cười như không cười, ánh mắt tràn đầy dụ hặc nhìn về phía cô.

Đường Khả Hình lặng lẽ nhìn theo Trang Hạo Nhiên mị lực bức người, ánh mắt nóng bỏng nhìn về phía cô cứ như đêm qua không có chuyện gì xảy ra

vậy... Thế nhưng chiếc khâm hoa màu bạc lóe lên gọi nhắc cô đến chuyện phát sinh tối hôm qua. Từng cuộn sóng mãnh liệt dân trào trong cô. Đêm qua, trong ánh đèn mờ nhạt, có một người đàn ông mê người như thế, từ từ thưởng thức đóa tuyết liên hoa... Hai bóng người quấn quýt lấy nhau, hòa cùng tiếng sóng biển không xa...

cô thở gấp, đôi môi mỏng khẽ mở, dường như có thể nghe thấy âm thanh thở dốc của chính mình đêm qua...

Ánh mắt Trang Hạo Nhiên sâu thẳm nhìn cô, anh dường như cũng nghe thấy tiếng thở dốc ấy, trong người như có gì đó thôi thúc khiến anh nhớ lại hương vị ngọt ngào đêm qua. Thân thể anh đang dần nóng lên... Khiến anh không tự chủ được nói lòng cú áo, chậm rãi cuối đầu, nếm lại vị ngọt trên đôi môi đỏ mọng kia...

Khuôn mặt Đường Khả Hình ngay lập tức hồng rực lên, theo thân thể anh cuối xuống từng đợt hương thơm xông vào mũi... cô khẽ nhắm hai mắt, môi mọng khẽ mở ra...

Trong nháy mắt Trang Hạo Nhiên tiến về phía Đường Khả Hình, môi mỏng đột nhiên dừng lại chỉ cách cô 1cm. Đôi mắt anh lấp lánh ý cười nhìn về phía cô...

Đường Khả Hình dường như vẫn còn đang trong mộng, hai mắt nhắm chặt hơi thở gấp gấp, mặt khẽ nghiêng, môi mỏng hé mở...

Trang Hạo Nhiên nhìn cười, đôi mắt ngập tràn ý cười, cổ ý nhìn bộ dáng say sưa của cô, đột nhiên giận tái mặt nói: “Đường tổng ngày dùng từ này sai rồi!”

Đường Khả Hình lập tức mở to mắt, nhìn về phía Trang Hạo Nhiên cuối sát mặt chỗ kia, cô biết mình hiểu lầm anh liền nhất thời sáu hỏ đỏ mặt. Mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, đôi mắt đảo qua đảo lại nhìn mấy tính, nhanh chóng hỏi: “A... chỗ nào? chỗ nào sai?”

Trang Hạo Nhiên chậm rãi đứng dậy, đối mặt với bà xã, vươn tay không cần nhìn cũng đã chỉ ra từ duy nhất sai kia, nói: “Ở đây exchange hẳn là phải đổi thành swap! Swap là từ dùng trong trao đổi tài chính, em hiểu chứ?”

Đường Khả Hình mở to mắt, hơi nghiêng mặt

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Đó Là Ai?

Đề cái tê buốt của tuyết lạnh làm voi đi con đau nhói trong lòng, Hạ Diệu Vy lê bước trở về.

Cũng may Sơ Nhi cùng Dư Huy đã rời đi.

Lặng nhìn vị trí hai người đứng lúc nãy Diệu Vy cánh mũi cay xót.

Cô cúi đầu ôm trong tay giá về cùng túi đựng giấy và cọ lên, đưa tay mở cổng.

Cánh cổng mở ra, Diệu Vy bước vào.

Một tiếng cười khẽ thu hút sự chú ý của cô.

Diệu Vy ngẩng đầu nhìn sang.

Vừa nhìn tình cảnh trước mắt trái tim liền đau xót.

Dưới khóm cây, Dư Huy đang cúi người hôn lên trán Sơ Nhi.

“Cạch” giá về cùng túi cọ trên tay cô rơi xuống đất, vung vãi khắp nơi.

Diệu Vy vội cuống quýt ngồi xuống đất nhặt chúng lên.

Cô chợt nghe giọng nam truyền đến.

“Đó là ai?” trong bóng tối Dư Huy nhìn không rõ người trước mắt liền quay sang hỏi Sơ Nhi.

“Ai nha, đó là em gái của em nha. Tiểu Vy, đi đâu về muộn vậy?” Sơ Nhi ánh mắt loé lên ý cười nhạo, giọng nũng nịu, tựa vào lồng ngực Dư Huy lên tiếng.

Diệu Vy không trả lời, mà nhanh hơn động tác nhặt đồ rơi vãi sau đó lồm lỏi đi vào nhà.

Khép chặt cánh cửa, Diệu Vy ôm chặt giá vẽ vào lòng.

Cô thật sự không muốn Dư Huy nghe được giọng nói y hệt Sơ Nhi của mình.

Ôm đồ lên phòng đóng cửa lại. Diệu Vy phảng phất như bị ai rút hết sức lực, cô trượt xuống bên cánh cửa, hai mắt vô thần.

Gục đầu lên gối Diệu Vy một mội rơi nước mắt.

Cô nên từ bỏ.. phải không?

Cùng lúc đó, dưới nhà.

-”ơ con bé này, thái độ kỳ lạ.” Sơ Nhi nhìn cánh cửa đóng sập trước mắt mình vô cùng bất mãn.

-”Dư Huy, anh thông cảm, Diệu Vy là người kỳ lạ, không yêu nói chuyện.” Sơ Nhi quay sang Dư Huy đang nhìn hướng cánh cửa hơi cắn môi ,cười cười nói.

-”anh chưa từng biết thì ra em còn một cô em gái” Dư Huy thu hồi tầm mắt nhìn Sơ Nhi nói.

-”à, bởi vì nó rất trầm tính, lại khó gần, hầu như không có bạn bè gì, anh không biết cũng phải thôi.” Sơ Nhi bĩu môi.

Dư Huy không nói gì chỉ ôn nhu vuốt đầu Sơ Nhi.

-”Anh về đây” Dư Huy nhìn Sơ Nhi nói.

-”vâng”

Sơ Nhi đợi Dư Huy đi rồi liền nhìn lên lầu hai, căn phòng tối đen như mực.

Đó là phòng của Diệu Vy.

Nhếch môi cười châm chọc sau đó xoay người mở cửa bước vào nhà.

Ngày hôm sau.

Trường học.

Câu lạc bộ hội họa.

Diệu Vy ngậy người nhìn giá vẽ, trong đầu trống rỗng.

Đúng lúc này, cửa phòng mở ra.

-”Diệu Vy, thần thờ gì vậy? cậu đã chuẩn bị sẵn sàng chưa? Hôm nay chúng ta sẽ có cơ hội họa Dư Huy nha.” tiểu Lam nhảy nhót kéo cánh tay của Diệu Vy một bên thờ một bên nói.

-”Dư Huy?” Diệu Vy khó tin nhìn tiểu Lam lặp lại.

-”Đúng vậy, là Dư Huy. Trưởng CLB có quen với Dư Huy cho nên đã mời được anh ấy làm mẫu nam cho chúng ta.”

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Thử Sinh Viên

Diệu Vy nhìn người con trai có nụ cười toả nắng đang ngồi ở phía trước có chút thất thần.

Trừ lần đầu gặp anh năm năm trước, đây là lần đầu tiên cô gần anh đến như vậy.

Anh hơn cô ba tuổi, hiện tại đã ra trường, nhưng đang giúp chị họ đứng lớp vì chị sinh con.

Lúc trước cô luôn nhìn anh từ trên thư viện tầng hai, nơi đó có thể nhìn toàn bộ sân thể thao nơi câu lạc bộ bóng rổ luyện tập.

Nơi đó... có anh.

Anh là nhân vật phong vân trong trường, lúc đó anh học năm thứ tư còn cô vừa bước chân vào trường.

Để gần anh hơn cô nỗ lực học tập, tên của cô và anh luôn kề bên nhau khi xếp hạng toàn trường.

Anh thứ nhất năm tư và cô đứng đầu năm nhất.

Chỉ đơn giản như thế nhưng cô đã vô cùng thoả mãn.

Hiện tại nhìn anh gần trong gang tấc, Diệu Vy chỉ cảm thấy hạnh phúc đến quá vội, cô chưa sẵn sàng.

.

.

Nắm trong tay kí hoạ của anh, cô rút ra khỏi khung vẽ, cẩn thận cho vào tập hoạ, trong lòng nhin không được vui vẻ.

Cô không biết hành động này của mình tình cờ bị một người phát hiện.

Sau khi sắp xếp xong đồ đạc, dụng cụ vẽ tranh vào túi chuyên dụng, Diệu Vy xoay người đi ra cửa.

Ngay khi cô rời khỏi, từ trong góc phòng đi ra một người.

Dư Huy cúi người nhặt lên tấm thẻ nằm dưới đất, có chút suy nghĩ.

.

.

Anh là bởi vì quên đồ mới quay lại, khi anh định bước ra khỏi phòng thì chợt nghe thấy giọng của Sơ Nhi, anh liền trốn vào góc định gây bất ngờ cho cô.

Chỉ là người bước vào cũng không phải là Sơ Nhi.

Đó là cô gái lúc nãy ngồi vẽ cho anh. Anh để ý cô vì lúc cô vẽ anh ánh mắt vô cùng chuyên chú, tựa như ngoài anh ra trong mắt cô ấy không còn ai vậy. Cho nên, anh cũng không tự chủ nhìn cô ấy vài lần.

Chỉ là, hình như có chút quái dị thì phải.

Chỉ thấy cô để một đầu tóc dài tết bím thả hai bên. Mái trước phủ che hết đôi mắt, có vẻ âm u.

Cặp kính to quá khổ che hết gần nửa gương mặt.

Thật sự không thể nhận dạng ra người này là ai?!!

.

.

- "tiểu Lam à, cậu có thấy thẻ sinh viên tớ ở đâu không?" Diệu Vy một bên lục lọi túi của mình, một bên hỏi tiểu Lam đang đứng bên cạnh.

- "Ah? tớ không biết đâu?! cậu xem kỹ chưa?" tiểu Lam trả lời.

- "Đã kiểm tra rất kỹ, không có a...!!" Diệu Vy giọng lo lắng.

Làm sao đây, không có thẻ đó cô sẽ không được tha gia giải hội hoạ sắp tới.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Người Em Thích Trong Đội Bóng Rổ

Ngày hôm sau.

Dur Huy nắm trong tay tấm thẻ sinh viên tìm đến kí túc xá của Hạ Diệu Vy, thì được biết Hạ Diệu Vy đang ở thư viện.

Anh nhìn tấm thẻ sinh viên trên tay đang định nhờ bạn cùng phòng trao lại cho cô gái kia.

Há miệng đang định thốt lên lời nhờ vả thì không biết mà xui quẻ khiến nào làm anh xoay người hướng thư viện trường thẳng tiến.

Thôi kệ, đi lên thư viện một chuyến cũng không hề gì.

Thư viện.

Dur Huy bước vào cửa liền bị khung cảnh nghiêm túc của thư viện hoài niệm không thôi.

Nhớ ngày trước hần cũng từng hàng ngày mài ghế nơi này a.

Thời gian đúng là không hề chờ ai.

Sải chân đi vào trong, Dur Huy đảo mắt tìm kiếm.

Ngay khi hần bắt đầu có suy nghĩ phải chăng Diệu Vy đồng học không có ở nơi này, xoay người chuẩn bị trở ra thì chợt đảo mắt nhìn thấy nằm ở góc khuất bên trong cạnh cửa sổ đang ngồi một thân ảnh.

Tóc mái che đi một nửa đôi mắt, thêm cặp kính quá khổ, hoàn toàn che đi dung mạo vốn có của cô gái.

Trong khi những sinh viên khác tùm năm tùm bảy ôn tập cùng nhau thì ở chỗ cô ngồi lại trống rỗng mình cô ngăn người nhìn ra cửa sổ.

Ngoài cửa sổ có cái gì??

Hiếu kỳ Dur Huy nhẹ nhàng hướng cô đi đến.

.

.

.

Hạ Diệu Vy nhìn nhân đột nhiên xuất hiện trong tầm mắt đầu tiên là giật mình kinh ngạc.

Sau khi ngẩng đầu nhìn lên thấy rõ là ai khi, liền sững sờ, sau đó là hoảng loạn.

Cô lúống cuống cúi đầu, bàn tay dưới bàn không tự chủ xiết chặt.

Dur Huy..?!

Anh như thế nào ở nơi này a?

Dur Huy không nghĩ tới từ nơi này nhìn xuống lại là sân bóng rổ.

Bởi vì bên dưới liền là đội bóng rổ đang tập luyện.

Nói như vậy lúc này cô nhìn là nhìn đội bóng rổ?

.

.

Dur Huy lúc trước liền là đội trưởng đội bóng rổ của trường, sau khi rời trường cũng không lại chơi bóng rổ, bởi vì anh phải tiếp quản công ty của gia đình.

Mà hiện tại, anh thay chị họ anh đang sinh nở đứng lớp làm huấn luyện viên cho đội tuyển bóng rổ của trường.

-”Xin chào, Em là Diệu Vy em gái của Sơ Nhi?” Dur Huy thu hồi tầm mắt nhìn cô gái đang cúi gằm mặt như muốn úp lên bàn mở miệng hỏi.

-“...” im lặng~

-”vâng” ngay khi Dur Huy tưởng cô gái trước mắt sẽ không trả lời mình thì một giọng khàn khàn trầm thấp vang lên.

-”Anh là Dur Huy, bạn trai của chị em?” Dur Huy vui vẻ, hẳn còn tưởng cô không yêu nói chuyện?

-”Àn...” Diệu Vy đẩy mắt chua xót. Cô liều mạng nén giọt nước mắt, nhẹ trả lời.

Cũng may hôm qua vì ở lại trường tìm thẻ sinh viên đến tận khuya nên bị cảm lạnh, giọng bị biến đổi.

Cô không muốn dùng giọng nói y hệt chị nói chuyện cùng anh.

-”Anh mang trả cho em cái này” Dur Huy rút trong túi ra tấm thẻ sinh viên chìa ra trước mặt cô.

-”Vừa nãy em nhìn đội bóng rổ? Em thích bóng rổ à?” Dur Huy tìm đề tài nói chuyện. Dù sao đây cũng là em vợ nha.

-“...không...người em thích ở trong đội bóng rổ...” Diệu Vy âm thanh ảm ách.

-”Ồ..?!” Dur Huy có chút kinh ngạc.

Còn có chuyện như vậy? Bất quá nghĩ lại, đám đội viên kia cũng xem như điển trai soái khí, em vợ thích cũng không vấn đề gì.

Chỉ là.. rốt cuộc là tên tiểu tử nào lọt vào mắt xanh của em vợ a? Dur Huy xoa cằm nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Vị Trí Nào Cho Cô?

Dur Huy lục tìm một lượt các gương mặt trong đội bóng rổ ý đồ đoán đoán xem rốt cuộc là tiểu tử nào.

Kết quả hẳn hoàn toàn không tra ra, bởi vì nhìn như thế nào cũng không có người có khả năng khiến cho một người trầm tính như Diệu Vy thích đi.

-”cảm ơn anh, em đã tìm nó rất lâu” Diệu Vy là thật mừng rỡ, bởi vì sắp tới trường sẽ tổ chức một cuộc thi hội họa quan trọng để lựa chọn ứng cử viên tham gia cuộc thi quốc gia, nếu không có thẻ sinh viên cô sẽ không được tham gia.

.

.

Dur Huy nhìn nụ cười của Diệu Vy trong lòng có chút kỳ lạ. Vì sao nhìn có chút quen quen đâu.

Lại ở nơi nào gặp qua nhất thời không nhớ ra được.

-”không có gì, em còn học không?” Dur Huy lơ đãng hỏi.

Thật ra anh cũng không biết là vì sao mình lại hỏi điều này, chỉ là hỏi xong lại có chút mất tự nhiên.

-”không ạ, bây giờ em chuẩn bị ra về” Diệu Vy trả lời, đồng thời sắp xếp đồ đạc trên tay cho vào túi.

-”anh tiễn em” Dur Huy nói.

“...ân” Diệu Vy không từ chối. Động tác trên tay nhanh hơn.

Hai người sóng vai nhau rời khỏi thư viện.

Trên đường đi, không ít người nhìn về phía họ chỉ trỏ, thậm chí có người ác ý to nhỏ với người bên cạnh.

“Đó là huấn luyện viên đi? anh ấy đi đâu a? Còn có, nữ sinh quái dị đi bên cạnh anh ấy là ai a?” một nữ sinh viên nói.

“Ah.. đó chẳng phải “cô bé quê mùa” lớp A sao?” một giọng nữ châm chọc.

“lại đi câu dẫn nam nhân? đồ hồ ly tinh, Dư Huy tiền bối là của Sơ Nhi học tỷ” âm thanh trào phúng ầm ầm ghen tị của một nữ sinh khác.

“thật không biết xấu hổ còn dám đi chung với nam thần, con nhỏ xấu xí” một người khác tiếp lời.

“...”

“....”

Diệu Vy thả chậm lại bước chân tụt lại phía sau anh. Kéo ra một khoảng cách lớn cùng Dư Huy.

Phải rồi...

Cô nên là ở vị trí này mới đúng..

Vị trí bên cạnh anh đã có nữ chủ nhân.

Cô vẫn là nên nhìn anh từ xa thì tốt hơn.

Đi bên cạnh Diệu Vy, những lời ác ý kia cô nghe, hẳn làm sao có khả năng không nghe được.

Dư Huy có chút lo lắng Diệu Vy sẽ bị tổn thương, xoay người định mở miệng nói gì đó liền nhìn thấy cô không nhanh không chậm đi cách anh một đoạn khá xa.

Trong lòng nổi lên một cơn hoả vô danh.

Lại nghĩ đến những câu châm chọc của mọi người xung quanh, trong lòng càng thêm không dễ chịu.

Anh không muốn cô gái nhỏ kia đau lòng, anh là anh rể tương lai, bảo vệ em vợ cũng là nên đi.

Dư Huy tự động xem nhẹ biến hoá trong lòng, tự tìm một cái lý do đúng lý hợp tình cho mình.

Không kịp suy nghĩ, Dư Huy hai bước tiến về phía sau, nắm lấy tay cô kéo đi nhanh hơn.

Hành động này của anh làm Diệu Vy sửng sốt, mọi người không kịp phản ứng, mà từ đằng xa chạy tới Sơ Nhi ánh mắt phần hận căm rãnh nhìn theo bóng lưng hai người.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Màu Đôi Mắt Em

Một đường đi thẳng ra sân trường, mãi đến khi đi ra ngoài phố, Dư Huy mới giật mình hơi xấu hổ buông ra tay của Diệu Vy.

-”em không sao chứ? Xin lỗi, là do anh khiến em liên lụy” Dư Huy ảo não.

-”Anh à, em...” Diệu Vy mở miệng, cô không muốn anh tự trách mình, dù sao thì những lời ác ý như vậy cô đã quen a.

Cô ngẩng đầu nhìn anh, một con gió đảo qua, kéo theo một làn tóc, lộ ra một đôi mắt vô cùng xinh đẹp. Dư Huy sững sờ nhìn cô.

Đúng vào lúc này,

-”Dư Huy” một giọng nữ thanh thúy trong mát mang lên cắt đứt những lời Diệu Vy sắp nói.

Diệu Vy thân người cứng đờ, đầu cúi thấp xuống. Khỏi phục lại bộ dạng lúc đầu.

Người đến là Sơ Nhi.

.

.

Tại sân trường nhìn thấy hai người rời khỏi, Sơ Nhi lập tức chạy theo.

Không thể để hai người ở chung, nếu Diệu Vy nói cho Dư Huy biết chuyện kia...

Tuyệt đối không được!!

.

.

Cũng may là đuổi theo kịp a. Sơ Nhi trong lòng âm thầm may mắn.

Sơ Nhi bình ôn hơi thở có chút gấp gáp do chạy, vuốt mái tóc vì gió mà tán loạn, đạp bước đi đến trước mặt hai người.

-”Anh ở đây a, làm em đuổi theo mệt muốn chết, đi..đây không phải tiểu Vy sao?” Sơ Nhi lơ đãng như vừa phát hiện ra Diệu Vy đứng cạnh anh hỏi.

-”anh..” Dư Huy mở miệng định nói gì thì Sơ Nhi lại nói tiếp.

-”Em đến sân tập bóng rổ tìm anh, lại không có anh ở đó, nghe mọi người nói có đồng học bị bắt nạt, được anh giải vây kéo đi về phía này nên đuổi theo”

-“...” Dư Huy im lặng.

-”chị à, em hơi mệt, em về trước đây, tiền bối, hẹn gặp lại” Diệu Vy cúi người, khàn khàn âm thanh vang lên.

Dư Huy theo bản năng muốn mở miệng, lại nghe Sơ Nhi nói một câu im lặng.

-”Hôm nay em không đi nhìn người em thầm thương trong đội bóng rổ nữa à?”

-”không” Diệu Vy cười yếu ớt, cúi đầu chào hai người sau đó lẳng lặng bước đi.

Cô tất nhiên hiểu ý đồ của Sơ Nhi khi nói câu đó, chẳng qua là ngầm nói cho Dư Huy mà thôi..

Nhưng có cần thiết sao? Dư Huy yêu chị cơ mà. Cô cũng không có ý định tranh giành cùng chị, cho nên Sơ Nhi làm điều thừa rồi. Diệu Vy mỉm cười thật nhẹ, bước đi.

Hôm nay không có tuyết.

Dù vậy, vẫn là hảo lãnh.

Dư Huy nhìn bóng lưng đơn bạc đang càng ngày càng xa dần trong lòng không hiểu có chút đau lòng.

Anh chợt nhớ đến lúc này, gió nhẹ thổi qua, lộ ra một đôi mắt xinh đẹp.

Đúng lúc này, Sơ Nhi luồn tay vào tay anh, ôm lấy, ngẩng đầu nhìn anh sau đó cười khẽ.

-”Minh đi ăn đi anh?”” Sơ Nhi chờ mong ánh mắt nhìn Dư Huy.

-”Ân” Dư Huy xoay người đi trước, che giấu đi khuôn mặt vì kinh ngạc mà có chút khác thường.

Khi nhìn vào mắt Sơ Nhi, anh chợt nghĩ, hình như mắt của Diệu Vy màu nâu sâu hơn một chút.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Quyết Định

Lotteria.

Dư Huy ngồi trong quán Fast Food nhìn dòng người qua lại bên ngoài có chút thần thờ.

Sơ Nhi mím môi, trong mắt loé lên tia căm hận.

Thu liếm tốt tâm trạng Sơ Nhi mỉm cười dịu dàng.

-”A Huy, anh không đói sao? Chúng ta đi xem phim đi”

Dư Huy dời tầm mắt đặt lên Sơ Nhi, sau đó nhanh chóng dời đi. Dư quang đảo qua sợi dây chuyền trên cổ cô chợt dừng lại.

Anh đang nghĩ gì thế này.

-”Sơ Nhi à, anh xin lỗi, em muốn xem phim gì?” anh nhìn cô, gạt đi khỏi những suy nghĩ linh tinh.

Diệu Vy cùng anh gặp mặt chỉ có vài lần, cảm giác thân thiết như đã từng gặp kia thật vô lý.

Có lẽ anh nghĩ nhiều.

Đó là em gái của Sơ Nhi, có lẽ vì vậy nên phá lệ cảm thấy thân thiết chẳng?

Mà bên này, Diệu Vy ngồi lặng im bên bờ hồ nhân tạo gần trường.

Đây là nơi lần đầu tiên cô gặp anh năm năm trước.

Lúc chiều ánh mắt anh nhìn chị biết bao nhiêu ôn nhu.

Cô biết người anh yêu là chị.

Chị là một cô gái xinh đẹp, láu lỉnh và vui tươi, xung quanh chị rất nhiều cái đuôi mê đắm.

Còn cô...

Diệu Vy ngẩng đầu, lần đầu tiên cô cảm thấy ghét tính cách trầm tĩnh khó gần của mình.

Cô đứng dậy, phui chút bụi từ trên người sau đó bình thản nhìn mặt hồ.

Cô đã quyết định, nếu trong kỳ thi hai ngày sắp tới cô đạt tiêu chuẩn, cô sẽ chấp nhận sang Pháp du học.

Cô gần không gian đủ xa anh để thôi nhưng nhớ, cần thời gian đủ dài để xoá bỏ tình cảm dành cho anh.

Ba năm du học tại Pháp vừa vụn thoả mãn cả hai điều kiện.

Diệu Vy mỉm cười nhìn mặt hồ vắng lặng, nhẹ mỉm cười.

Năm năm trước từ nơi này, tình yêu cô dành cho anh bắt đầu.

Như vậy, năm năm sau, tại nơi này cô sẽ kết thúc nó.

Diệu Vy xoay người rời đi.

.

.

Cô không biết mình rời đi hai giờ sau, có hai người đồng dạng đi đến nơi này.

Dur Huy nắm tay Sơ Nhi đi dọc bờ hồ, trong mắt vô cùng dịu dàng.

-”nơi này năm năm trước đã se duyên em cho anh” Dur Huy dùng chân xoay người nhìn vào gương mặt xinh đẹp của Sơ Nhi thâm tình nói.

Đúng vậy, nơi bờ hồ này năm năm trước không hề là bộ dáng như bây giờ.

Không lát gạch, không có đài phun nước, càng không có trục đường chính xuyên qua.

Mà nó là một cái đầm lầy lớn. Bên trong toàn bộ là sen , vô cùng đẹp.

Anh khi đó vừa thi xong đại học, lũ bạn kéo anh đi cắm trại đốt lửa dã ngoại tại nơi này.

Lúc đó cũng đồng dạng có một nhóm học sinh cấp ba cũng vừa thi chuyển cấp xong tụ tập đi picnic đến nơi này.

Hai nhóm vì vậy lần la nhập một vui đùa cùng nhau.

Anh lúc đó trong người đã có chút men say, liền một mình tách ra mọi người đi đến bên bờ hồ.

Sau đó, trong mơ màng anh rơi xuống nước.

Cuộc đời anh sợ nhất là nước, bởi vì lúc nhỏ anh từng bị bọn bắt cóc dìm xuống nước.

Khi đó anh thậm chí vì quá sợ hãi mà quên cả kêu cứu, chỉ có thể bất lực dần chìm vào đầm lầy.

Là cô đã cứu anh.

Dur Huy chìm trong hoài niệm không thấy được Sơ Nhi khuôn mặt thoáng chốc biến đổi, nụ cười trên môi cứng đờ, hai tay nắm chặt gấu váy.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Rối Rắm

Dur Huy vẫn còn nhớ rõ lúc đó thần trí anh đã mơ hồ, anh thậm chí còn không kịp tiếc nuối cuộc đời mình kết thúc quá sớm hay là trải nghiệm tuyệt vọng cảm giác.

Anh chỉ cảm nhận được một bàn tay nhỏ nắm lấy anh, kéo anh lên khỏi mặt nước.

Ánh mắt dần tụ hội một chút tiêu cự, anh lọt vào một đôi mắt màu nâu trầm lặng. Một gương mặt tinh xảo tái nhợt mang vẻ lo lắng nhìn anh.

Đừng hỏi vì sao anh biết đôi mắt ấy màu nâu khi thần trí đã tan rã.

Bởi vì cô quá gần anh, và bởi vì đôi mắt ấy quá đặc biệt, đặc biệt đến mức hai năm sau, khi vừa gặp Sơ Nhi, anh đã chắc chắn cô chính là cô gái đã cứu anh năm đó.

Sau đó, anh hoàn toàn bất tỉnh nhân sự.

Về sau, anh nghe bạn bè kể lại, nói mình được đưa đến bệnh viện, nhưng người cứu anh lại không thấy lên tiếng.

Bởi vì bình thủy tương phù nên cũng không ai biết địa chỉ nhóm học sinh đó ở đâu. Các đầu mối cứ như vậy bị cắt đứt.

Hai năm sau, anh gặp lại cô đang đi trên đường, cô ôm vài túi đồ chậm rãi di chuyển, từng bước thanh tĩnh hết như đôi mắt của cô vậy.

Anh đuổi theo nhưng không thấy.

Dur Huy vô cùng thất vọng, nhưng điều an ủi là, ít ra anh biết được cô và anh sống chung một thành phố.

.

.

Làm anh mừng rỡ như điên là..

Hai tuần sau đó, anh gặp cô tại trường đại học.

Mái tóc đen trước đó nay được nhuộm nâu đỏ, chỉ là gương mặt không hề thay đổi.

Trời biết anh gặp được cô mừng rỡ bao nhiêu.

Nhưng anh không dám chắc người đó có thật sự là cô không cho đến một ngày, anh nhìn thấy trên cổ cô sợi dây chuyền có mặt hình chiếc đồng hồ cát nhỏ.

Đó đúng là thứ anh thấy được trên người cô gái năm xưa.

Đúng là cô rồi.

Và thế là rất tự nhiên anh cùng cô lui tới, tìm hiểu và quen nhau.

Hiện tại anh và cô đã quen nhau được ba năm.

Đợi cô ra trường, và anh ổn định được công ty, anh sẽ cầu hôn cô.

Đó là ý định của anh.

.

.

.

Nhưng hôm nay, anh lại nhìn thấy được một đôi mắt so với Sơ Nhi còn trùng khớp hơn với ánh mắt trong ký ức.

Cho nên anh miên mang suy nghĩ.

Ngắm lại cũng phải thôi, Diệu Vy cùng Sơ Nhi là hai chị em ruột, mắt giống nhau là chuyện vô cùng bình thường a.

Cho nên, để bình ổn tâm tình anh dẫn Sơ Nhi đến nơi này, để hoài niệm và để khắc sâu hơn tình cảm đối với cô. Người đã cứu anh năm đó.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Đoạt Giải

Hai ngày sau.

Tại hội trường đại học J, hiện đang tổ chức một cuộc thi hội hoạ lớn nhằm vào sự kiện Giờ Trái Đất.

Chủ đề “How To Save The World “

Cuộc thi đang dần đi vào những phút cuối cùng.

.

.

Diệu Vy nhìn thời gian còn lại là mười phút nhanh chóng hoàn thành bức tranh của mình.

Hai ngày vừa qua, cô không lại đi thư viện nữa.

Nếu đã quyết định buông bỏ vậy không cần dây dưa nữa.

Chỉ là.. cảm tình dễ buông bỏ vậy sao?

Diệu Vy không biết hai ngày này Dư Huy đôi mắt thỉnh thoảng vẫn không nhìn được lia về cửa sổ tầng hai, anh không biết cô có ngồi nơi đó không bởi vì cửa đóng.

Nhưng anh đoán có lẽ là có..

Bởi vì người cô thích ở đây... trong đội bóng này.

Dư Huy tận lực bỏ qua cảm giác khó chịu trong lòng.

Thật là...

Dư Huy vò đầu bức tai.

Chỉ vì đôi mắt màu nâu vô tình thấy hôm đó làm trong đầu anh không ngừng có ý nghĩ kỳ lạ.

Tất nhiên anh không thuộc dạng hoa hoa công tử đứng bụi này trông cây nọ, đơn thuần là anh không quên được đôi mắt kia.

.

.

Tất nhiên những rối rắm của Dư Huy Diệu Vy là sẽ không biết đến.

Cô đã quyết định từ bỏ nên trong suy nghĩ của cô hiện tại, cái đầu tiên cô cần làm là học cách “không nhìn sẽ không nhớ nhưng” anh.

Chuyến du học Pháp sẽ giúp cô điều đó!!

.

.

.

“Linhhhhhhhh” một tiếng chuông kéo dài ngân lên.

Cuộc thi kết thúc.

Diệu Vy đặt bút xuống, gạt đi kếp tranh, vuốt thẳng mép sau đó bình tĩnh đợi nhân viên công tác đến thu.

Hai ngày sau sẽ có kết quả.

Ba mươi trường đại học trong cả nước, một trăm ba mươi hai người tham gia.

Đó là một con số không hề nhỏ.

Từ số người này sẽ lựa chọn ba mươi người tham gia vòng sơ khảo cho giải quốc gia.

Sau đó sẽ loại hai mươi người, lựa chọn mười người tiến hành tranh tài cùng các trường khác.

Người thắng sẽ có một chuyến sang Pháp quốc theo chế độ du học sinh.

Chuyến du học này, cô muốn!

Hai ngày sau.

Diệu Vy thu được kết quả không có chút ngoài ý muốn.

Lúc đó Hạ ba cùng Hạ mẹ, Sơ Nhi cùng Dư Huy đều có mặt.

Hạ ba cùng Hạ mẹ hơi kinh ngạc, sau đó vui mừng một phen.

Sơ Nhi cũng vui vẻ chúc mừng Diệu Vy, là thật lòng vui vẻ, chỉ cần Diệu Vy đi ra nước ngoài, như vậy Dư thiếu phu nhân ngoài cô ra còn có thể là ai đâu.

Dư Huy ánh mắt đen tối không rõ nhìn gương mặt hơn một nửa bị che khuất bởi mái tóc và cặp kính kia, cúi đầu.

Gần một tuần không thấy cô. Cho dù là đến nhà cũng vậy.

Trong lòng có chút mất mát.

Đây là có chuyện gì? Cảm giác này lại là gì đâu?

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Du Học?!

Tối hôm đó, tại nhà Dư Huy.

Anh mở laptop, online.

Tại mục tìm kiếm, ngón tay thon dài gõ trên đó một hàng chữ “cuộc thi How To Save The World “

Ánh mắt anh đồng tử hơi co lại khi nhìn thấy hàng chữ, “người dẫn đầu sẽ có một chuyến du học Pháp quốc.”

Du..học?!

Anh ngây người.

Diệu Vy cũng không hề nhắc đến điều này.

Nhưng.. cô có đi du học không là chuyện của cô... nào có liên quan gì đến anh đâu?

Dư Huy gấp lại laptop đứng lên đi đến bên cửa sổ, trầm ngâm nhìn ra bên ngoài.

Hạ gia.

Trong phòng Sơ Nhi.

Đây là một căn phòng đúng nghĩa con gái, bởi vì mọi thứ đều lấy điểm nhấn là màu hồng.

Sơ Nhi nằm trên giường tay mân mê trong tay sợi dây chuyền trên cổ.

Ánh mắt của cô nhìn chăm chăm lên trần nhà như từ đó nhìn về một cái gì đó xưa cũ.

-----phân cách tuyến hồi ức-----

Sợi dây chuyền này, thật ra không phải là của cô.

Năm năm trước, nó vốn dĩ là của Diệu Vy..

Là cô tranh giành cùng với Diệu Vy, cuối cùng lấy kết quả chiến thắng. Bởi vì mẹ yêu cầu Diệu Vy đưa cho cô.

Không biết là tâm lý thoải mái, vẫn là có chút mất tự nhiên vì mang đồ người khác, cô chưa bao giờ để lộ mặt dây chuyền ra ngoài.

Chỉ duy nhất một lần bị lộ là lúc cô xem một chút bị té cầu thang, được một người kịp thời giúp đỡ.

Cô thấy rõ ràng ánh mắt của anh ta biến đổi trở nên kích động run rẩy khi nhìn thấy sợi dây chuyền.

Chẳng lẽ có huyền cơ?

Hoặc là sợi dây chuyền này là do nam nhân trước mắt tặng Diệu Vy?

Một cảm giác đồ kỳ lan tràn trong tâm khảm cô. Vì cái gì Diệu Vy được một người đẹp trai soái khí như vậy tặng đồ, còn cô phải nhục nhã dùng đồ người khác?

Rõ ràng là cùng một gương mặt, cùng một giọng nói vì cái gì Diệu Vy học giỏi hơn cô? Vì cái gì Diệu Vy lại ưu tú hơn cô đâu?

Điều cô không ngờ là, sợi dây chuyền này lại có thể khiến vương tử của trường theo đuổi cô.

Cô vẫn còn nhớ khi đó Dư Huy vô cùng kích động, lại dè dặt hỏi cô.

-”em là người cứu anh bên hồ phải không?”

Cô nhanh chóng tính toán đứng lên. Bên hồ? Chớ không phải vụ rơi xuống hồ hai năm trước? Lúc đó cô cùng Diệu Vy cũng có mặt tại nơi này.

Chỉ là có đoạn thời gian Diệu Vy đi ra ngoài khi trở về một thân toàn bùn lầy hắc sắc chất lỏng.

Sau bị cô gặng hỏi mãi, Diệu Vy trả lời.

Hoá ra Diệu Vy cứu một người con trai bị rơi xuống nước. Liền là một trong đám nam nhân cấm trại bên cạnh kia.

Mà hiện tại, hẳn là người trước mặt đi?

Có lẽ nhận nhầm cô thành Diệu Vy?

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Hạ Sơ Nhi

Hạ Sơ Nhi do dự, đúng lúc này, cô chợt nhìn thấy bảng tên của anh.

Dư Huy..

Lúc này cô mới nhìn kỹ lại gương mặt anh, phát hiện ra, người trước mặt cô thì ra.. là vương tử của trường.

Bàn tay không tự chủ nắm chặt.

Cô cúi đầu, ánh mắt không rõ đen tối.

Tại sao Diệu Vy lại có thể may mắn như vậy? Tại sao cho dù mọi thứ Diệu Vy có cô đều lấy được, cuối cùng vẫn thua Diệu Vy một đầu?

Tại sao?

Nam nhân trước mắt này cô biết, Dư Huy, là một nhân vật đầy quang huy trong trường. Gia cảnh tốt, ngoại hình tốt, học tập tốt. Thân thiện, dễ gần..

Người như vậy, Diệu Vy có thể? Cô thì không thể sao?

Nếu như ...

Sẽ không ai biết đâu phải không? Chỉ cần tìm cách dùng cho Diệu Vy biết là được?

.

.

Sơ Nhi mím môi, ngẩng đầu nhìn nam sinh đang khẩn trương chờ đợi câu trả lời của mình, âm thanh nhu nhu mềm nhẹ nói.

-”Vâng”

Có ký ức trước đó Diệu Vy kể lại câu chuyện cứu người bên hồ, Sơ Nhi không gặp chút khó khăn gì khi “hồi tưởng” lại chuyện năm đó cùng Dư Huy.

Và rồi thuận lý thành chương, hai người từ từ tìm hiểu nhau, quen nhau.

Chẳng qua..

Cô không hề yêu Dư Huy mà thôi, cô đơn thuần muốn cướp tất cả mọi thứ của Diệu Vy, cho dù cướp xong cô nhàm chán sẽ vứt đi.

Kể cả Dư Huy.

.

.

Cô còn nhớ rõ cảm giác khẩn trương khi nhìn thấy Diệu Vy sững sờ khi lần đầu tiên Diệu Vy nhìn thấy Dư Huy trong nhà.

Cô lo sợ Diệu Vy sẽ nói lời “không nên nói”, sợ Dư Huy sẽ nhận ra Diệu Vy.

Nhưng mà, có phải cô lo lắng điều thừa rồi không?

Đứa em gái đáng ghét của cô, từ năm bảy tuổi đã bắt đầu quái dị, không biết vì lý do gì mà ăn mặc quê mùa, đầu tóc bù xù, còn mang cặp kính rõ to kia nữa?

Với vóc dáng đó, Dư Huy sẽ nhận ra sao?

Đáp án là không, bởi vì anh hỏi : “người đó là ai?”

Người đó là ai?

Haha.

-”đó là em gái em nha” cô đã trả lời như vậy.

Đêm đó Diệu Vy không ăn cơm.

Mỗi lần cô cướp được thứ gì từ Diệu Vy, nó đều không ăn cơm như vậy, sau đó rất nhanh Diệu Vy sẽ trở lại bình thường.

Nhưng lần này, Diệu Vy không ăn cơm hai ngày. Ở lý trong phòng. Ba mẹ lo lắng ở bên ngoài.

Lúc đó, trong lòng cô nói không nên lời cảm giác.

Là hưng phấn vẫn là thoả mãn đâu?

Aha.. xem ra lần này cô cướp được thứ vô cùng quan trọng của nó nha.

Như vậy..

Cô có thể xem xét không cần bỏ rơi Dư Huy sớm.

Như những người..

Diệu Vy thích trước đó!

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Tai Nạn

Dur Huy cúi đầu nhìn đồng hồ trên tay.

5h chiều.

Anh cho tay vào túi quần, giải tán đội bóng rổ.

Đứng dưới sân bóng ngẩng người chừng năm phút, Dur Huy ngẩng đầu nhìn về phía cửa sổ tầng hai thư viện.

Cửa vẫn đóng.

Dur Huy cúi đầu, không biết suy nghĩ gì.

.

.

RRRR..RRR..RR .. điện thoại di động của anh vang lên.

Dur Huy lôi nó ra, nhìn thấy cái tên trên đó thì hơi chần chừ, sau đó bắt máy.

-“...”

-“...”

Sau khi cúp máy, Dur Huy lẩn nửa trầm ngâm nhìn về cửa sổ, sau đó xoay người bước đi.

Dur Huy lái xe một mình vòng vòng trong thành phố.

Sơ Nhi hủy cuộc hẹn hôm nay, nên anh không cần qua đón cô.

Chỉ còn hai tuần nữa, chị anh sẽ quay lại, anh sẽ rời đi nơi này trở lại công ty công tác. Ba anh vừa nãy đã gọi điện thúc giục rồi.

.

.

Bất chợt trời đổ cơn mưa to. Dur Huy nhìn màn mưa càng ngày càng nặng hạt tâm tình cũng theo đó nặng trĩu.

Chợt anh nhìn thấy bên đường một cảnh khiến anh sững sờ.

Kia là Sơ Nhi?

Chỉ thấy bên kia đường, một cô gái đang dùng khăn tay lau nước trên mặt vì mưa cho chàng trai, mà chàng trai vô cùng sùng nịch hôn vào trán cô gái.

Xe lướt nhanh qua hai người, Dur Huy tâm trạng bàng hoàng ngoái đầu nhìn.

Trong mắt toàn bộ là không thể tin.

Anh chợt nghĩ đến tin nhắn lúc nãy Sơ Nhi gửi cho anh.

“A Huy, di em bị bệnh, em phải vào bệnh viện, khi khác gặp nha anh”

Thì ra đây là “đi bị bệnh” đây sao?

Mãi ngược nhìn về phía sau, anh không chú ý mình vừa vượt đèn đỏ ngã tư đường, một chiếc xe tải bóp còi liên tục.

Khi Dur Huy nghe tiếng còi không dứt liền miên, hồi thần quay đầu nhìn lại đã không kịp!!!

Chỉ nghe một tiếng “Phanhhhhh...kéttt...kéttttt” đinh tai nhức óc, Dur Huy cảm thấy đau nhứt dữ dội, trước mắt nhất hắc liền mất đi ý thức.

Bệnh viện.

Phòng phẫu thuật đã tiến hành hơn sáu giờ và vẫn chưa có bất kỳ động tĩnh nào.

Cảnh sát đang lấy lời khai tại hiện trường vụ tai nạn.

Bên ngoài phòng phẫu thuật, Dư ba, Dư mẹ, Sơ Nhi, Diệu Vy cùng vài đồng học người đứng người ngồi, kẻ đi đi lại lại lo lắng chờ đợi..

Sơ Nhi là hoảng loạn nhất, bởi vì cô gần như chứng kiến toàn bộ vụ tai nạn.

Thậm chí cô còn có một suy nghĩ là... nguyên nhân có thể là do Dư Huy nhìn thấy cô cùng Lộ Phi tại bến xe bus..

Chiếc xe con của Dư Huy chui vào gầm xe tải nát báy, nếu không phải Dư Huy kịp thời cúi người xuống hẳn là mất mạng tại chỗ.

Nhưng đôi mắt thì vô cùng thâm thẳm. Bác sĩ trong bước đầu xác định tình trạng bệnh nhân đã đưa ra chẩn đoán có rất nhiều mảnh vỡ thủy tinh cắt qua mặt anh, trong đó có hai mảnh đâm vào nhãn cầu gây thương tổn giác mạc.

Dư Huy...

..Rất có thể sẽ bị mù!!!

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Mù?

Diệu Vy khi nghe được tin tức này hoàn toàn sững sờ.

Đây ..chỉ là đùa phải không?

Rất tiếc không ai xung quanh cô cho cô biết được chuyện này là đùa cả..

Diệu Vy như người mất hồn nhìn không chớp mắt vào đèn phòng phẫu thuật.

Đã hơn sáu tiếng và chưa có dấu hiệu tắt.

Diệu Vy cúi đầu, tóc mái cùng chiếc kính to che đi cảm xúc trên gương mặt cô.

Lúc này, đầu cô trống tuếch, trong lòng không ngừng khủng hoảng.

Cô tự trấn an bản thân anh nhất định không có chuyện gì, nhưng lại phát hiện cả thân mình đang run lẩy bẩy.

-”Anh à... anh sẽ không sao đâu..phải không?” Diệu Vy lầm nhảm.

Đồng học đứng chờ đã lâu cũng gửi lời an ủi hỏi thăm sau đó lần lượt rút đi.

Trên hành lang chỉ còn lại vài người.

-”ồ ô...” Sơ Nhi tiếng khóc rung rức đột nhiên truyền đến. Mà ngồi một bên Lộ Phi nhanh chóng ôm cô vào lòng nhẹ vỗ về.

Diệu Vy không thể tin được nhìn qua..

Kia..

Lại là chuyện gì?

Vì sao Sơ Nhi lại để Lộ Phi ôm thế kia?

Diệu Vy không kịp suy nghĩ nhiều lắm vì đèn phòng phẫu thuật tắt lập tức câu đi sự chú ý của cô.

Cô lập tức đứng bật dậy hai bước làm một đi tới bên bác sĩ..

-”Bác sĩ...?!” Diệu Vy mở miệng định hỏi gì đó, lại phát hiện mình thế nhưng nghẹn ngào không thốt nên lời.

-”Bác sĩ, con ..tôi thế nào?” Dư mẹ nhào tới túm lấy tay của vị bác sĩ kia ngữ mang nước mắt đứt quãng nói.

-”bệnh nhân đã vượt qua nguy hiểm, gãy ba xương sườn, cũng may không tổn thương đến lá phổi. Tay phải cùng chân trái bị gãy, may tổng cộng ba mươi chín mũi tại các vị trí ngực, bụng, chân, tay và đùi... Cần tĩnh dưỡng ít nhất là nửa năm mới có thể hoàn toàn hồi phục..” Bác sĩ nói.

Còn chưa kịp để mọi người mừng rỡ ông lại nói một tin tức tàn nhẫn.

-”Tuy nhiên.. hai mắt của bệnh nhân rất có thể mất đi khả năng nhìn thấy, hay nói cách khác, bệnh nhân có khả năng 90% sẽ bị mù. Chỉ có cách phẫu thuật ghép giác mạc. Nhưng rất khó tìm được giác mạc tương thích.” Bác sĩ thở dài, cũng nhìn không được có chút tiếc thương, cậu trai kia vẫn còn rất trẻ a..

Haizz, ông lắc đầu bước đi.

Mẹ Dư Huy còn chưa kịp mừng con trai không xảy ra chuyện đã bị tin dữ làm cho bất tỉnh, Dư ba nhanh chóng ôm Dư mẹ vào phòng nghỉ.

Ngoài phòng yên lặng đến dị thường, thậm chí mọi người có thể nghe được hô hấp lẫn nhau.

-”không thể nào..” Sơ Nhi thì thào.

Lộ Phi ôm chặt cô hơn.

Mà Diệu Vy chỉ im lặng đứng đó.

Phòng phẫu thuật mở toang, giường bệnh bên trong được đưa ra.

Diệu Vy nhìn anh nằm trên giường bệnh, làn da tái nhợt, ánh mắt đen láy phát sáng tinh anh kia nay bị che lại bởi nhiều lớp băng y tế dày. Anh hô hấp oxy, bàn tay ấm chằng chịt ống kim truyền dịch. Trên tay luy luy vết thương lớn nhỏ.

Một chàng trai rạng rỡ dưới ánh mặt trời bây giờ yên tĩnh nằm đó, trở nên mất đi sức sống.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Chia Tay?!

Ngày hôm sau.

Dư Huy tỉnh lại.

Trước mắt tối đen như mực khiến Dư Huy kinh ngạc, anh cử động thân mình lại phát hiện toàn thân vô lực.

Hơn nữa tay và chân, ngực cũng như bụng ần ần truyền đến cơn đau bén nhọn khiến anh nhìn không được hít một ngụm lãnh khí, hết cách, anh mở miệng gọi.

-”di Hà” âm thanh khàn khàn.

Không có ai trả lời. Dư Huy nhú mồm, gọi lại lần nữa.

Di Hà là người giúp việc của Dư gia.

.

.

Dư ba Dư mẹ ra ngoài dạo nước biển, vừa vào đến cửa nghe Dư Huy gọi liền mừng rỡ đi nhanh đến.

-”Huy à, con thấy sao rồi, có muốn uống nước không?” Dư mẹ vội vàng hỏi.

-”mẹ?” Dư Huy kinh ngạc, vì sao mẹ lại ở nơi này a?

Bất quá, trước hết cần giải quyết một chuyện, anh mở miệng.

-”Mẹ mở đèn lên cho con, vì sao trời đã tối mà nhà lại để tối đen như mực thế này? Hệ thống đèn điện có vấn đề sao?” Anh hỏi.

Thực ra nếu không phải hiện tại tay chân vô lực không thể nhúc nhích anh cũng không phải nói nhiều như vậy a.

Dư mẹ nghe xong nước mắt trực tiếp trào ra. Mà Dư ba khuôn mặt cũng ảm đạm.

Dư Huy nghe được tiếng nghẹn ngào nức nở nhỏ nhỏ của mẹ thì ngạc nhiên, đây là làm sao ?

-”có chuyện gì sao mẹ?” anh một bên lo lắng hỏi, một bên âm thầm sử dụng lực dịch chuyển bàn tay, chết tiệt, vì sao tay chân lại không có chút sức lực nào?

Đúng lúc này, cửa phòng bệnh mở ra.

Sơ Nhi bước vào, ánh mắt đảo qua, khi thấy Dư Huy đã tỉnh lại liền mừng rỡ đi lại lên tiếng.

-”Dư Huy, anh đã tỉnh a?”

Dư Huy nghe âm thanh liền biết là Sơ Nhi, anh mỉm cười đang định đáp lại thì đột nhiên một loạt ký ức dưng mảnh tràn vào đầu óc khiến anh thống khổ kêu rên.

Trong loạt ký ức đó có hình ảnh đôi nam nữ ân ái tại bến xe bus, có chiếc xe tải đâm sầm vào anh..

-”Đi ...ra” anh thống khổ suy yếu nói.

-”A Huy, con làm sao?” Dư mẹ sợ hãi, Dư ba vội ấn chuông gọi bác sĩ.

-”Mau... kêu cô ta.. đi ra ngoài” Dư Huy đau đớn gằn từng chữ.

Sơ Nhi kinh ngạc nhìn anh.

-”Huy à?!”

-”đi...ra” Dư Huy lặp lại,âm thanh yếu ớt.

Dư Mẹ hoảng sợ vội kéo cánh tay Sơ Nhi ý bảo cô đi ra ngoài.

Sơ Nhi cắn môi xoay người rời đi.

Ở khi nghe được âm thanh đóng cửa Dư Huy lúc này mới bình tĩnh lại được.

Tìm anh đau đớn không thôi. Mặc dù trước đó anh tìm cô vì muốn trả ơn, nhưng khoảnh khắc nhìn thấy cô lần nữa trước siêu thị, nhìn cô cho mèo hoang bên đường sữa tắm anh mềm mại, dường như lúc đó anh đã yêu cô, cái gọi là nhất kiến chung tình là như vậy đi?

Mặc dù sau này gặp lại, tính cách cô có chút thay đổi, ngoại hình cũng trở nên giống những cô gái khác bồi bồi trét trét, nhưng anh vẫn thương cô.

Cho nên, anh thật sự không thể chấp nhận cô lừa dối anh..

Anh thậm chí nghĩ đến chia tay...

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Năm Viện

Hạ Sơ Nhi đứng ngoài phòng bệnh, có chút không cam lòng nhìn cả mền cháo mà sáng sớm cô đã nhờ mẹ nấu nhừ.

Khi nhìn thấy Dư ba cùng Dư mẹ cùng bác sĩ đi ra ngoài Sơ Nhi liền đi theo, định mang cả mền trên tay đi lên xoa bóp cảm, thì chợt nghe bác sĩ nhắc đến tình trạng của Dư Huy.

Không biết vì sao cô lại dùng chân nép vào góc gần đó, lắng nghe.

Cô không nghĩ mình lại nghe được một tin tức vô cùng kinh ngạc.

Dur Huy khả năng sẽ không bao giờ lấy lại được thị giác?! Cho dù ghép mắt cũng chỉ có tỉ lệ thành công rất nhỏ.

Lúc trước chẳng phải nói là vẫn có cơ hội sao?

Nhưng..

Nếu nói như vậy, chẳng phải đồng nghĩa Dur Huy từ nay sẽ trở nên ..vô dụng?

Một người mù thì có thể làm gì?

Đừng nói không có khả năng thừa kế công ty, không có khả năng làm việc thậm chí cả những việc cơ bản nhất cũng phải người khác đến chiếu cố.

Cho dù Dur gia là gia đình có địa vị, nhưng lấy một người vô dụng ngay cả bản thân cũng không có khả năng chiếu cố tốt làm bạn đời là một sự lựa chọn ngu xuẩn.

Đó là một gánh nặng.

Sơ Nhi nửa gương mặt chìm vào bóng râm, không rõ biểu tình.

Trong lòng cô đã có quyết định.

Sơ Nhi cúi đầu nhìn tay mình, sau đó giơ lên cao, nhẹ thả cả mền cháo vào sọt rác, sau đó xoay người rời khỏi bệnh viện.

.

.

.

Sơ Nhi vừa rời đi, thì Diệu Vy đi tới.

Khi Diệu Vy định gõ cửa phòng bệnh vì bàn tay trên không trung chợt dừng lại.

Cô phải nói gì khi đến thăm anh đây?

Diệu Vy thở dài, gõ cửa phòng bệnh.

Có lẽ anh đã ngủ nên không có trả lời, vì vậy cô mở cửa đi vào.

Thả nhẹ bước chân, cô đặt cả mền cháo buổi sáng chính cô dậy sớm nấu cho anh lên bàn, nhẹ kéo chiếc ghế lại cạnh giường, sau đó ngồi xuống nhìn anh.

Hơn nửa gương mặt anh bị che bởi lớp gạc trắng muốt, đôi mắt tinh anh kia giờ cũng không lại sáng như viên ngọc.

Anh nằm đó, an tĩnh, yếu ớt.

Diệu Vy nhìn anh, nhìn đến lúc hai mắt nhoè đi mới phát hiện cô đã khóc.

Vì sao một chàng trai năng động vui vẻ hiện tại lại bị như thế này?

Cô đứng dậy, cúi người xuống gần anh, nhẹ chạm vào làn môi khô khốc.

-”Dur Huy à, nếu được, em ước gì người bị tai nạn là em... như vậy anh sẽ không phải nằm một chỗ như thế này.” Diệu Vy thì thào.

Cô nhìn anh thêm một lúc, mới rời đi.

Vài phút sau Dur ba cùng Dur mẹ trở lại, mà Dur Huy cũng đã tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Cháo Của Ai?

Dur mẹ bước chân vào phòng hai mắt đỏ hoe, vừa khép cửa lại, bà chợt nhớ ra một chuyện.

Bởi vì lúc nãy bác sĩ đột ngột thông báo tin xấu nên bà đã quên nước đã sôi tốt tại nhà thuốc.

Bà lôi điện thoại gọi điện cho Dur ba dặn dò mang thuốc vừa xong thì nghe được Dur Huy lên tiếng.

-”mẹ?” anh dò hỏi.

Anh cũng vừa tỉnh dậy, cảm thấy có người vào phòng, sau lại nghe Dur mẹ gọi Dur ba nên biết người đến là ai.

-”Àn, là mẹ.”

Bà tiến đến bên giường nắm lấy tay anh nhẹ nhàng vỗ vỗ. Lúc nãy bởi vì Dur Huy quá kích động nên bác sĩ đã tiêm một mũi an thần liều nhẹ, hiện tại thuốc hết tác dụng nên Dur Huy tỉnh lại.

-”mẹ, mắt.. của con làm sao thế này? Ai bị mắt con làm gì? Con khó chịu, mẹ giúp con gỡ bỏ nó với”

Dur Huy âm thanh mang theo một chút hoảng hốt cùng bất an.

Lúc nãy anh vẫn nghĩ là hệ thống điện có vấn đề, sau lại nghe giọng Sơ Nhi mà nhất thời kích động bị tiêm một mũi an thần mất đi ý thức.

Hiện tại mới phát hiện, không phải đèn có vấn đề mà là trước mắt anh bị kín một tầng lớp vải.

-”Huy à, tai nạn để lại vết thương cần phải băng lại bằng gạc a. Con gắng chịu một thời gian” Dur mẹ cố gắng để giọng mình thật bình thường, từ ái nói với Dur Huy.

-”mẹ không cần giấu con, có phải vụ tai nạn làm mắt con không còn nhìn thấy ánh sáng nữa phải không?” Dur Huy trở tay nắm chặt lấy tay bà.. thậm chí bàn tay giấu không được run rẩy.

Dur mẹ im lặng chấm nước mắt.

-”nói ngốc cái gì vậy. Không có việc gì, nghỉ ngơi rồi sẽ hồi phục” bà nén nước mắt nói.

-“....” Dur Huy trầm mặc.

Nếu mẹ anh đã nói như vậy có lẽ là anh quá lo lắng rồi. Tâm theo đó cũng bình tĩnh lại.

-”ngoan, có đói không? mẹ sẽ đi mua ít cháo về cho con” Dur mẹ nắm lấy tay anh nhẹ nói.

Chợt bà nhìn thấy trên đầu tủ đặt một cái cà mèn giữ nhiệt.

Bà rời khỏi giường, đứng dậy, tiến lên nắm lấy cà mèn mở nắp ra, khi thấy được bên trong là gì thì có chút ngạc nhiên.

-”đi... nơi này có cà mèn cháo này, lúc nãy mẹ ra ngoài có ai vào thăm con sao?” Dur mẹ hướng Dur Huy hỏi. Lúc sáng vẫn chưa có.

-”Lúc đó con vẫn chưa tỉnh.. nên không rõ mẹ à” Dur Huy trả lời.

-”À phải rồi, chắc của con bé Sơ Nhi, lúc sáng thấy nó mang cà mèn đến nơi này. Là cháo cải con thích nhất này, con bé thật tốt” Dur mẹ nhìn cà mèn cháo như chợt nhớ ra điều gì, nói tiếp:

-”lúc nãy mẹ thấy nó ra khỏi phòng đứng khóc, con làm chi to tiếng với nó? hai đứa cãi nhau sao?” Dur mẹ thắc mắc.

Dur Huy im lặng không trả lời. Anh vẫn chưa nói nguyên nhân vụ tai nạn cho ba mẹ.

Sơ Nhi..

-”mang cháo đồ đi mẹ” giọng anh lạnh tanh.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Tôi Đối Với Em Không Tốt Sao?

Hai ngày sau.

Từ ngày hôm đó, Sơ Nhi không lại xuất hiện tại bệnh viện.

Người đến thăm có kẻ chia buồn, có kẻ than thở, đau lòng, hoặc giả ý cảm thương... Dư Huy đều câu được câu không có lệ cảm tạ.

Nhưng không một ai biết hai ngày luôn có một cô gái chỉ đứng từ bên ngoài phòng nhìn anh bình phục, sau đó lặng lẽ xoay người rời đi.

.
. .
.

Tối hôm đó.

“Cốc Cốc”

-”vào đi” Dư Huy lên tiếng, hiện tại anh đã có thể hơi cử động, dù chỉ một chút thôi.

Nghe tiếng gõ cửa , anh hơi động thân mình ý đồ gượng dậy.

Một mùi thơm dần lan toả trong phòng. Dư Huy có lẽ mắt bị vây không nhìn thấy được nên các giác quan còn lại phá lệ rõ ràng.

Mùi hương này là..

Sơ Nhi!!

Cảm nhận Sơ Nhi tiến lại gần mình, Dư Huy trong lòng ngũ vị hỗn tạp, vừa vui mừng vừa khó nghĩ.

Hai ngày qua anh đặc biệt tưởng (nhớ) đến lúc nhìn thấy cô tại hẻm nhỏ trước siêu thị.

Khi đó gương mặt cô nhu hoà vô cùng cho mèo uống sữa, trên người cô toát ra vẻ dịu dàng khiến anh nhìn không rời mắt.

Con mèo đó anh biết, vì anh vẫn thường cho đồ nó ăn, Dư Huy nhìn trên tay mình số thức ăn cho mèo có chút bất đắc dĩ, hiện tại không ngờ có người còn sớm hơn cả anh cho nó ăn.

Dư Huy dời tầm mắt từ túi thức ăn trên tay mình, ngẩng đầu nhìn, đang tính toán như thế nào tiến lên một bước định nhân dịp “tình cờ” chạm mặt cùng mỹ nhân thì đột nhiên phát hiện cô đã đi xa từ lúc nào.

Cũng không kịp nghĩ ngợi Dư Huy cứ thế liền đuổi theo, lại mất dấu sau đó.

Anh thất vọng xoay lại chỗ con mèo.

Anh ngồi xổm xuống xoa xoa đầu nó, lẩm bầm.

-”mày thế mà có phúc hơn tao..aizzz, mỹ nhân trước mắt lại làm cho chạy a..

-----kết thúc hồi tưởng-----

Dư Huy nín thở chờ cô mở miệng.

Một lúc sau, vẫn không thấy có động tĩnh gì? Không lẽ cô đi rồi?

Trong lúc anh rối rắm thì:

-”Dư Huy” Sơ Nhi lên tiếng.

Dư Huy nghe giọng cô bản năng ngẩng đầu nhìn cô, đã hai ngày anh không thấy cô , sau đó chợt nhớ ra mình bị tai nạn, phải dùng gạc bịt vết thương không nhìn thấy gì.

Chút nhớ thương Sơ Nhi thoáng chốc bị phần nộ thay thế. Giọng anh lạnh tanh.

-”em đến đây làm gì?”

-”Huy, anh tại sao lại đối xử với em như vậy?” Sơ Nhi giọng mang khổ sở trả lời, nhưng nếu Dur Huy có thể nhìn thấy anh sẽ phát hiện trong đáy mắt Sơ Nhi là một mảnh bình tĩnh, lạnh nhạt.

Dur Huy nghe Sơ Nhi buồn giọng chợt đau lòng. Nhưng nhớ đến màn ân ái của hai người, cơn tức lại trào lên.

-”em lại còn hỏi tôi? sao em không tự hỏi bản thân mình? Em đã làm chuyện gì có lỗi với tôi?” Dur Huy có chút kích động lớn tiếng chất vấn.

-”Sơ Nhi...” Dur Huy đau đốn, ngập ngừng.

-”Tôi ..đối xử với em không tốt sao?” Cho nên em mới phản bội lại tôi? Ngã vào vòng tay người khác?

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Kích Động

Hạ Sơ Nhi gương mặt trắng bệch.

Tuy cô đã đoán sơ sơ qua nguyên nhân tai nạn có thể bởi vì mình, nhưng hiện tại nghe chính anh nói, cô vẫn có chút kinh hoàng cùng tội lỗi.

-”Anh..anh nói gì vậy? Anh đối với em đương nhiên tốt lắm.” Chi là em không yêu anh mà thôi.

-”Vậy thì tại sao em lừa dối tôi?” Dur Huy bắt đầu có chút không chế không được tâm tình, ngực đau như bị ai đâm chọc, đau bởi vết thương lòng ngực nơi thể xác, đau cả vết thương bị phản bội đang rỉ máu nơi linh hồn.

-”Tại sao? Tại sao em lừa dối tôi..A..h?”

Dur Huy thân người chỉ có thể nhẹ cử động, hiện tại anh gập thân người lại, vết thương cứ thế mà chảy máu.

Sơ Nhi hoảng hốt, định tiến đến nhấn chuông gọi bác sĩ.

-”không ..được ...gọi” như phát hiện hành động của Sơ Nhi là làm gì, Dur Huy khí nhọc gần từng tiếng.

-”Huy à, em.. em xin lỗi” Sơ Nhi oà khóc, là thật sự khóc, bởi vì vết máu đã thấm ra ngoài băng gạc nở rộ những vòng tròn như những đoá hoa màu đỏ.

-”...xin lỗi? Tôi cần em xin lỗi sao?” Dur Huy cười lạnh.

-”Huy à, mắt của anh cho dù về sau lại không còn cơ hội nhìn thấy, anh cũng phải cố gắng lên.” Sơ Nhi nức nở.

-”...Cô..cô nói cái gì?” Dur Huy bắt được từ quan trọng.

Không còn cơ hội nhìn thấy?

Nghĩa là anh bị ...mù vĩnh viễn?

Như ..thế nào..có..thế.

-”Cô..nói dối” Dur Huy nhẹ thở một hơi.

-”Dur Huy à,..anh?” chẳng lẽ anh chưa biết? Sơ Nhi giọng run run.

-”Cút..cô cút ra ngoài cho tôi” Dur Huy đột nhiên gầm lên.

-”Dur Huy, anh muốn gì? anh lại đuổi em đi lần nữa? Em không đi Em là bạn gái anh, những lúc thế này em sẽ ở bên anh” Sơ Nhi trong lòng mừng thầm, còn một chút, chỉ thiếu một chút. Giọng vô cùng kiên định.

-”Haha.. bạn gái? Từ lúc cô để người kia hôn cô, cô đã phản bội tình cảm của chúng ta rồi..”

-”Chúng ta chia tay đi.” Dư Huy trầm tĩnh lạnh nhạt nói.

Thành công..

Sơ Nhi môi nhếch lên một chút độ cong.

-”anh.. sao anh có thể nói với em như vậy? Chia tay thì chia tay, anh sống thật tốt vào” Sơ Nhi giọng không thể tin cùng kinh ngạc ghen ngào thốt lên, sau đó như là không chịu nổi đã kích, khóc lên rồi xông ra ngoài.

Dư Huy nghe cô khóc tâm đau như cắt. Nhưng lý trí anh lại không cho phép anh tha thứ cho cô. Anh nhìn xuống ý muốn kêu cô lại.

Anh không muốn nhìn thấy đôi mắt màu nâu ngày đó lần đầu tiên nhìn thấy đã khiến anh yêu cô vương nước mắt.

Thế nhưng, cô đã phản bội anh!!!!

-” AAAAAAAAAAAAAA ..” Dư Huy kích động gầm lên.

Tại sao lại đối xử với anh như vậy?

Anh khó nhọc nâng hai tay lên, chạm vào lớp băng gạc trên gương mặt, sờ soạng, sau đó giật mạnh xuống.

Không..

Không.. thấy... gì cả....

Toàn là một màn đêm tĩnh mịch..

Dư Huy đau khổ đến không thở nổi, hai tay run run không ngừng sờ soạn hai mắt..

Không có bất kỳ thứ gì che đậy nữa?

Nhưng anh.. vẫn không thấy gì..

-”Ah..” Dư Huy cười, nước mắt tràn ra.. giàn giụa cả gương mặt anh.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Chị Và Anh Ta Kết Thúc Rồi!!!

Ba ngày sau.

Dư gia.

RRRR..RRRR..RRRRRR

-”alo?”

-”Bác là mẹ của Dư Huy, đây là số điện thoại Hạ gia phải không?”

-”vâng, con chào bác ạ”

-”Sơ Nhi đây à, con đang ở đâu? Dư Huy nó xảy ra vấn đề, con đến ngay được không?” Giọng Dư mẹ gấp gấp truyền đến.

-”dạ không..con là..sao cơ? Dư Huy anh ấy làm sao ạ?”

-”một lời không thể nói hết, con đến bệnh viện ngay được không?”

-”vâng ạ”

Cúp máy, Diệu Vy thần thò, sau đó đột nhiên giật mình, đặt điện thoại lại vị trí bàn, Diệu Vy bước chân nhanh vào phòng Sơ Nhi.

-”chị à, Mẹ Dư Huy tiền bối vừa gọi điện, nói tình trạng Dư Huy tiền bối có vấn đề, mong chị đến bệnh viện một chuyến”

Diệu Vy nhìn Sơ Nhi ngồi trước bàn trang điểm đưa tay chải mascara lông mi vội vàng thông báo.

Nào ngờ, chị cô lại chẳng mảy may để tâm, tiếp tục công việc trên tay mình.

Sau khi hoàn thành mới nghiêng mặt bên trái, rồi lại nghiêng mặt bên phải nhìn xem đã đạt chưa, sau đó mới nhẹ nói một câu:

-”không đi” một bên nói, một bên cầm lấy cây son đỏ, chuẩn bị vẽ lên môi.

-”chị?” Diệu Vy kinh ngạc.

-”sắp tới chị có hẹn cùng Lộ Phi đi xem phim, không rảnh” Tô xong son môi, hài lòng nhìn mình trong gương, thu dọn đồ trang điểm cho vào hộp tủ.

Xong đâu vào đó mới chậm rãi đứng dậy, lấy túi xách sau đó xoay người nhìn Diệu Vy nói.

-”Lộ Phi?? Ý chị là gì? Dư Huy tiền bối là người yêu của chị, hiện tại anh ấy bị như vậy chị lại đi hẹn hò cùng nam nhân khác?” Diệu Vy tức giận chất vấn.

-”Chị cùng Dư Huy đã chia tay rồi” Sơ Nhi nhìn Diệu Vy không quá cảm xúc nói.

-”cho nên, anh ta như thế nào.. lại liên quan gì đến chị?” môi đỏ lộ ra một nụ cười thản nhiên.

Cô tiến tới gần Diệu Vy, gần như chạm vào nhau, mở miệng nhỏ giọng bên tai cô.

-”nhưng mà em nha...không phải yêu anh ta sao? Vậy em đi đi..hahaha” Sơ Nhi đưa tay vuốt ve gương mặt của Diệu Vy, cười to, sau đó đi ra ngoài.

Đúng vậy, từ đầu đến cuối chỉ có em yêu anh ta thôi. Chị không hề yêu anh ta. Quen anh ta chẳng qua không cam tâm em trải qua ngày tốt hơn chị mà thôi. Sơ Nhi châm chọc nghĩ.

Tính ra cũng hơi tiếc, gương mặt đó, tài năng đó, gia cảnh đó, nếu không phải bị mù không chừng cô có thể cứ vậy làm vợ anh ta đi.

Chẳng qua, đời sao? Không có nếu.

Sơ Nhi đã quên vì đâu mà Dư Huy mất đi đôi mắt.

Sơ Nhi bước đi, để lại trong phòng Diệu Vy sững sờ..

Chị và anh đã chia tay?

Như vậy,.. ngay trong lúc anh cần chị bên cạnh nhất?

Sao chị lại có thể như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân* - Kenzylisa được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Thế Thân

Diệu Vy ngồi yên lặng trong phòng. Ánh mắt đặt ngoài cửa sổ.

Như nghĩ đến điều gì, Diệu Vy đứng dậy đi đến trước bàn trang điểm ngồi xuống.

Cô đưa tay gỡ từng bím tóc được tết cẩn thận hai bên vai.

Lại tháo xuống kính mắt.

Hai tay hơi chần chừ, khẽ nắm chặt, sau đó dần buông lỏng, từ từ đưa lên trán, vén lên tóc mái dài che gần hết đôi mắt.

Một đôi mắt nâu sẫm mê người hiện ra theo từng lọn tóc được gạt sang một bên.

Mi thanh mục tú, làn da trắng nõn, non mềm, gương mặt mịn màng, môi hồng phớt nhẹ, quỳnh mũi nhỏ xinh.

Không thể nghi ngờ, đây chính là gương mặt của Sơ Nhi khi chưa trang điểm.

Diệu Vy nhìn mình trong gương.

Thật giống!!

Ngay cả cô còn không thể nhìn ra điểm nào khác biệt, nói chi người ngoài??

Ngồi ngáy người nhìn mình trong gương một lát, Diệu Vy đưa tay nhẹ kéo hộc tủ ra, nắm lấy một cây kéo giờ lên trước mặt.

Nhớ lại chiều dài mái tóc của Sơ Nhi, Diệu Vy không thương tiếc một đường kéo liền cắt ngắn, ngay lập tức mái tóc cô từ dài đến thắt lưng biến thành dài đến nửa lưng áo.

Tóc mái cũng được cắt ngắn lên đến chân mày, lộ ra đôi mắt đẹp đẽ.

Cô nhìn tóc mình loà xoà dưới nền nhà ánh mắt không rõ suy nghĩ gì.

Lại nhìn mình trong gương, Diệu Vy như đã quyết định xong điều gì ánh mắt trở nên kiên định.

Dọn dẹp một chút, cô lấy chiếc áo khoát mặc vào đi ra khỏi phòng.

-”Sơ Nhi đi ra ngoài à con?” Hạ mẹ nhìn thấy Diệu Vy cười hiền lành lên tiếng.

-”vâng ạ” Diệu Vy chưa xốt trả lời.

Nhìn xem, mẹ cô còn không thể nhận ra cô, thấy không? Hoặc là nói, ngay từ đầu mẹ chưa từng để ý đến cô a..

Mà thôi, cũng đã quen, không phải sao?!

Diệu Vy xoay người đi ra cửa.

Hạ mẹ nhìn theo tổng cảm thấy hôm nay Sơ Nhi có chút khác thường.

Bệnh viện.

-” Sơ Nhi, con đến rồi à?” mẹ Dư Huy mắt đỏ hoe ngồi ngoài cửa phòng, nhìn thấy Diệu Vy liền mừng rỡ đứng dậy đi đến trước mặt cô.

-”con chào bác.” Diệu Vy nhẹ mỉm cười.

-”ừ ừ, đến là tốt rồi, ba Dư Huy công tác đột xuất, hiện đang ở nước ngoài một tuần sau mới về, một mình bác ở đây trông coi tiểu Huy, theo từ ba ngày trước đây Dư Huy tính tình đột nhiên có vấn đề, mình bác không biết làm sao cả” Dư mẹ vừa khóc vừa nói.

-”anh làm sao vậy bác?” Diệu Vy lo lắng hỏi.

-”bác cũng không biết, ba ngày trước bác đi làm thủ tục tại bàn tiếp tân của bệnh viện, tiểu Huy nằm nghỉ trong phòng, không biết vì sao khi bác quay lại tiểu Huy lại nằm dưới đất bất tỉnh, máu từ vết thương rỉ ra rất nhiều, mà gạc che mắt lại bị tháo bỏ..”

-”bác hoảng sợ vội gọi bác sĩ, bác sĩ nói tiểu Huy quá độ kích động nên ngất đi..”

-”Sau đó tiểu Huy tỉnh lại, liền bắt đầu thần thờ, không ăn không uống, đã hai ngày rồi, tuy có truyền dinh dưỡng nhưng cơ thể nó làm sao chịu nổi đây?” Dư mẹ khóc nức lên từng tiếng.

-”bác không biết phải làm sao, đột nhiên nhớ đến cháu, nếu là cháu tiểu Huy nhất định sẽ nghe lời, bác cầu xin cháu, hãy cứu giúp tiểu Huy a”

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Tôi Chăm Sóc Anh!

Dur Huy yên lặng nằm trên giường, đôi mắt đã tháo băng gạc, âm đạm không chút ánh sáng nhìn trần nhà.

Làn da tái nhợt không chút huyết sắc lộ vẻ yếu ớt, đôi môi khô nứt.

Chưa đầy một tuần trông anh gầy hẳn ra, xung quanh anh không khí tịch liêu cô đọng.

Diệu Vy đau lòng đến trào nước mắt trước tình trạng của anh. Chỉ mới hai ngày cô không đến thăm anh mà thôi, mà sao đến nông nỗi này?

Bởi vì hai ngày gần đây Sơ Nhi luôn đi ra ngoài, nên cô tưởng Sơ Nhi vào bệnh viện ở cùng anh, vì vậy cô không đến bệnh viện.

Chỉ hai ngày mà thôi, hiện tại cô thậm chí thấy được hơi thở chán chường bỏ mặc sống chết của anh.

Hít một hơi thật sâu, cô bước lại gần anh.

Cẩn thận mà mấy móng vuốt tay ra, khẽ chạm vào mặt anh.

Bàn tay cô vì đi ngoài đường lạnh lạnh áp lên má anh.

Dur Huy vì có người chạm vào mình và bị chút lạnh lẽo của tay cô thu hút sự chú ý.

Anh từ từ đưa tay lên bàn tay đang đặt trên mặt nắm lấy. Rất nhỏ và mềm mại không xương.

Tay con gái?

-”Ai vậy?” anh thắc mắc mở miệng hỏi, giọng nói vì lâu không mở miệng mà trở nên khàn đục.

-”Là em.” Diệu Vy trả lời.

Ngay lập tức Dur Huy buông tay cô ra, khuôn mặt trở lại lạnh như băng hàn.

-”cô lại đến đây làm gì? cười nhạo tôi? hay là thương hại?” Anh cười lạnh.

-”Nghe nói thiếu tôi, anh dờ sống dờ chết, nên tôi đến xem anh đây” Diệu Vy cười đùa, mở miệng.

-”vậy hẳn là cô đã thoả mãn?” Dur Huy đè nén cảm giác đau lòng vừa bị trỗi dậy bởi câu nói vô tình của Sơ Nhi.

-”Haha, nhìn xem, Dur Huy vương tử, Dur Huy huấn luyện viên, hoặc là nói.. Dur Huy tổng tài, hiện tại có biết bao nhiêu đáng thương? Ngay cả bản thân cũng chăm sóc không xong để thế thảm như thế này?” Diệu Vy kẻ sát vào anh châm chọc nói.

-”cô..ah...” Dur Huy nghiêng người né tránh khỏi sự tiếp cận của Diệu Vy, lại khiến vết thương nơi ngực bị động nhất thời thờ không ra hơi, đau đớn rên rỉ.

Diệu Vy hoảng hốt chìa tay ra định đỡ anh nhưng lại do dự sau đó rút lại.

Không thể, nếu không mọi thứ sẽ sụp đổ.

-”Sao vậy? đau sao? nhìn xem, ngoài rên rỉ ra anh có thể làm gì?” Diệu Vy tiếp tục trào phúng.

-”cút ra ngoài” Dur Huy rống giận.

-”tôi không đi” Diệu Vy nâng cằm anh lên tiến đến gần anh nói.

-”từ hôm nay do tôi chăm sóc anh”

-”Tất cả mọi việc, ăn uống, vệ sinh...” Khi nói đến vệ sinh, Diệu Vy dừng một chút, Dur Huy phẫn nộ nên không nghe được cái gì khác thường, rất nhanh Diệu Vy lấy lại bình tĩnh. Cô nói tiếp.

-”hoặc là anh nhanh chóng hồi phục thoát khỏi sự kiểm cặp của tôi, hoặc là.. cả đời như vậy. Ah..Hay là anh vẫn thương tôi? muốn cùng tôi chung với nhau cả đời?”

-”Cô... “ Dur Huy nghẹn lời.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Em Dày Vò Tôi Đến Bao Giờ?

Thấy Dư Huy im lặng không trả lời, trong lòng cô ần ần đau đớn.

Xem ra là còn đi.

Thì ra anh yêu chị đến như vậy. Diệu Vy đến gần anh hơn.

-”Như thế nào? Anh còn yêu tôi?” Diệu Vy hít một hơi, hồi phục tinh thần, chuyển giọng chế nhạo.

-”Đủ, Sơ Nhi, tôi không muốn nghe giọng cô thêm chút nào nữa, cô về đi” Dư Huy nhin xuống cảm giác bị ai trong lồng ngực trầm giọng nói.

-”tôi sẽ ở đến khi nào anh có thể tự tay đẩy tôi ra khỏi phòng. Còn hiện tại, chắc chắn, tay gãy thế này, chân gãy thế kia...” Dư Vy đưa tay chỉ chỉ vào tay, vào chân anh.

-”Đủ rồi, tôi thê thảm như vậy cô còn ở đây làm gì? Tinh thần của cô đâu? Vì sao không thấy tôi?” Anh châm chọc cười.

-”Tôi muốn ở thì sẽ ở, hiện tại anh đuổi được tôi sao?” Diệu Vy nói.

Dư Huy đột nhiên trầm lặng.

-”Sơ Nhi, em về đi, hãy để tôi yên” Anh nói, rất nhạt.

-”Tôi sẽ không đi đâu cả, tôi.. sẽ chăm sóc anh” Diệu Vy lặp lại.

-”tôi không cần” Dư Huy lớn tiếng

-”anh cần” Diệu Vy không thua kém

-“...” Dư Huy ngẩng ra, hé miệng sẽ nói tiếp..

-”Anh nghỉ ngơi đi, tôi đi ra ngoài một lát” không đợi Dư Huy nói thêm gì nữa, Diệu Vy xoay người mở cửa bước ra ngoài.

Dư Huy cứ như vậy há hốc miệng sau đó lại ngậm miệng lại..

.

.

Khép lại cửa phòng, Diệu Vy trượt dài theo cánh cửa, cô ngồi xồm ngay tại đó hai mắt ngấn lệ.

Dư Huy à, xin lỗi anh, em chỉ có thể nói những lời vô tình như vậy kích động tự tôn nơi anh, khiến anh tìm lại được ham muốn sống.

.

.

.

Trong phòng, Dư Huy nằm trên giường không nói lời nào, hai mắt vô thần vẫn nhìn chăm chăm trần nhà.

-”Sơ Nhi à, em còn định hành hạ tôi bao lâu nữa đây?” Dư Huy lẩm bẩm, một giọt nước mắt lăn dài, trượt từ hốc mắt tràn xuống hai má và biến mất trên chiếc gối.

Trong phòng vang nhẹ tiếng thở dài.

Diệu Vy nghe trong phòng đã yên ắng trở lại, biết anh đã nghỉ ngơi.

Cô nhẹ lắc đầu, lau đi nước mắt.

Có lẽ anh đã đói, phải đi nấu gì đó cho anh ăn.

Bất chợt, một túi khăn giấy được chìa ra trước mặt cô.

Cô ngẩng đầu lên nhìn.

Đó là một chàng trai trẻ, mái tóc màu vàng kim như những sợi tơ vàng mềm mại rủ xuống mép tai, một đôi mắt màu lam xanh như biển cả. Môi hồng răng trắng, mặc chế phục màu trắng của bệnh viện.

-”cảm ơn” cô tiếp nhận khăn giấy, lau nước mắt.

-”vì sao chị khóc?” cậu trai trẻ vẫn không đi mà ngồi xõm xuống trước mặt cô, ôn nhu hỏi, thanh âm đặc biệt mềm mại như mái tóc của cậu vậy.

-”không có gì, cảm ơn cậu đã quan tâm” Diệu Vy cười nhẹ cũng không nói thêm gì, đứng dậy xoay người rời đi.

Chàng trai trẻ cứ đứng đó nhìn theo cho đến khi cô rẽ vào cuối hành lang, mới xoay người dọc theo con đường cũ trở lại phòng mình.

Một người mặc áo vest đen theo sau, cúi đầu.

-”cậu chủ, thủ tục xuất viện đã làm xong, chúng ta có thể đi được rồi”

-”hoãn lại đi, ta muốn ở lại thêm một thời gian” một giọng lạnh nhạt vang lên.

-”cậu chủ?” thư kí khó hiểu hoán một tiếng

Cậu trai trẻ ném một cái nhìn qua, thư ký lập tức im miệng.

-”đã rồi” thư ký xoay người đi ra khỏi phòng.

Còn lại một mình chàng trai trong phòng với ánh mắt sâu xa suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Sở Lộ Dã

Trong phòng bệnh vip.

Một nam nhân trẻ tuổi ngồi trên ghế, một bàn tay nhịp nhàng gõ nhẹ trên mặt bàn, tay kia nắm một xấp tài liệu.

Một đầu vàng kim mái tóc, trông mắt như hải, mũi cao như đao tước, làn môi tà tứ khiến nam nhân như bước ra từ tranh vẽ.

Người này cười đến yêu nghiệt, nhưng ẩn sâu trong nụ cười là trái tim băng đá lạnh như băng.

Sở Lộ Dã là tên hắc.

.

.

Sở Lộ Dã cầm trong tay phần tài liệu điều tra về Hạ Sơ Nhi cười đặc biệt tà mị.

“Hoa khôi giảng đường.

Mức học bình thường.

Thay bạn trai như thay áo?

....

Điều làm hắc chú ý là năm thứ hai đại học bắt đầu nghiêm túc quen một người, mà đối tượng còn là đối thủ trên thương trường của hắc Dư Huy?

Haha, thật thú vị.

Nếu hấn giành lấy nữ nhân này của Dư Huy hấn sẽ có phản ứng ra sao nhỉ?

Quan trọng là..

Sở Lộ Dã nhìn tấm hình trên tay.

Một cô gái với dung mạo tinh xảo, mái tóc nâu đỏ làm cô trở nên nóng bỏng.

Hấn rất có hảo cảm với cô gái này, gương mặt mỹ lệ, vóc dáng bốc lửa, đường cong hoàn hảo.

Lần trước chạm mặt mặc dù cô mặc rất kín đáo, nhưng không thể phủ nhận, cho dù là vậy, trang phục gián dị cũng không có đủ khả năng che đậy thân hình mỹ miều của cô.

Sở Lộ Dã liếm liếm khoe môi, kiều môi câu lên một nụ cười khiến gương mặt con lai của hấn càng trở nên dụ hoặc.

Nữ nhân, em là của tôi.

Đang đổi nước thuốc tại phòng trực bệnh viện, Diệu Vy không biết mình vừa bị một” con cáo” để mắt đến.

Mà đang nằm trong vòng tay Lộ Phi, Hạ Sơ Nhi càng không biết mình “nằm cũng trúng đạn”, bị người khác nhằm lẫn cùng đùa em gái mà cô luôn ghét bỏ Diệu Vy.

Cũng như không biết, những ngày an lành của mình chẳng còn bao nhiêu trước khi con ác mộng mang tên Sở Lộ Dã đang đến gần.

-----ta là phân cách tuyến-----

Diệu Vy từ phòng trực bệnh viện mang một tấm chăn cùng gối ngủ trở lại phòng bệnh.

Dư Huy nghe tiếng mở cửa hơi ngẩng đầu, cũng không nói gì.

Diệu Vy cũng không nhìn Dư Huy mà đi thẳng vào bên trong, đặt thuốc đã đổi tốt lên bàn, cùng cả mèn cháo mà cô mượn căn tin của bệnh viện dùng ninh cho anh.

Cô đi vào phòng nhỏ đặt hành lý của bệnh nhân mang ra một cái giường gấp bắt đầu trải giường cho mình.

Dư Huy không thấy được nên không đoán ra được cô muốn làm gì, dứt khoát xoay người nằm ngủ, nhưng tinh thần lại sớm bay sang nơi đang không ngừng phát ra tiếng động cùng âm thanh tiếng bước chân đi chuyển.

Anh rất muốn hỏi.. cô tìm đến anh, tiếp cận anh làm gì? nhưng cuối cùng anh lựa chọn im lặng.

.

.

Diệu Vy trải xong phần nệm hài lòng nở nụ cười.

Còn hai tháng nữa mới đến vòng loại toàn quốc, cô có dư dả thời gian chăm sóc cho anh mà không ảnh hưởng đến cuộc thi.

Sang năm sau là có kết quả rồi. Khi đó hấn là Dư Huy đã hoàn toàn bình phục, như vậy cô cũng an tâm hơn mà ra đi.

Dư bá bá vẫn đang không ngừng tìm kiếm giác mạc phù hợp cùng anh, nhất định sẽ có thôi.

Trước mắt quan trọng là cô cần phải vực dậy anh đã.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Đấu Tranh Tư Tưởng : Ăn? Vẫn Là Không Ăn?

Diệu Vy bước chậm chậm đến gần anh.

Theo từng bước chân cô, đang nhắm mắt giả ngủ Dư Huy trái tim nhấc lên đến cổ họng.

Sơ Nhi muốn làm gì?

Một mùi hương dịu nhẹ quanh quần chóp mũi anh.

Không phải mùi nước hoa, mùi này là mùi ..nhựa thông?

Vì sao trên người Sơ Nhi lại có mùi nhựa thông?

Bất quá thật dễ chịu..

Đang lúc Dư Huy rối rắm về chuyện này thì một mùi hương khác lại tỏa ra.

Mùi này là mùi cháo cải.

Nếu hỏi tổng giám đốc tập đoàn Dư thị thích ăn gì nhất, đáp án sẽ không là bào ngư vì cá hay bất kỳ món sơn hào hải vị nào mà là cháo cải.

Dư Huy có thể ăn liên tục một tuần cháo cải mà không ngán miệng.

Tất nhiên là sẽ không ai biết điều này ngoại trừ.. hai người.

Một người là thân sinh mẫu thân của Dư tổng.

Người còn lại tất nhiên là Diệu Vy, người yêu thầm Dư Huy năm năm.

Và có một bí mật là, đối với cháo cải Dư tổng không có khả năng cưỡng lại được.

Chẳng hạn món cháo cải lần trước, Dư Huy bảo Dư mẹ đồ đi, lại âm thầm tiếc đứt ruột, lại không mặt mũi kêu Dư mẹ giữ lại.

Cũng may Dư mẹ là người “hiểu chuyện”, biết con trai mình “sĩ diện”, lại hổng, lại năn nỉ một phen.

Cuối cùng Dư tổng lấy danh vì để mẹ không lo lắng ăn hết cả mèn cháo cải.(*)

Vừa ăn vừa âm thầm gạt gù, ân, hạt cháo nở đều, nhuyễn, thịt rất mềm, thơm, cải thì phải là cải ngọt, thêm vào đó Dư Huy không thích ăn lá, chỉ thích ăn phần thân, nếm nếm vừa ăn, cải không bị rửa, vẫn giữ độ giòn, ngọt.

Phải công nhận lần trước”Sơ Nhi” nấu món này vô cùng ngon, vô cùng hợp ý Dư tổng khiến mỗ nam nhớ mãi.

Hiện tại đã hai ngày không có bất cứ thứ gì vào bụng, Dư mẹ sau mấy lần mang thức ăn vào lại thấy Dư Huy kích động sau cũng không lại dám mang bất kỳ thứ gì vào nữa.

Không có gì thì thôi không nói, hiện tại nghe mùi bỗng nhiên cảm thấy có chút đói a.

Hơn nữa còn là món cháo cải mình thích..

Ăn hay là không ăn đâu?

Dư Huy sốt ruột, là ăn vẫn là không ăn?

Anh âm thầm đấu tranh tư tưởng, kết quả không cưỡng lại mùi cháo cải càng ngày càng thơm trong phòng mỗ nam nhân giờ tay đầu hàng.

Cho nên Dư tổng ngoài mặt lạnh lùng, nhưng hiện tại nghe mùi trong lòng như nở hoa.

Bất quá, lát nữa cũng không thể không tiết tháo chấp nhận ngay.

Phải ngao kiêu một chút, ân.

Mỗ nam nhân trong lòng âm thầm quyết định.

(*) món này là món ta thích, và những lời miêu tả trên cũng là cảm nhận của ta..kaka

Diệu Vy tất nhiên không biết những lát léo trong lòng mỗ nam nhân lúc này, cô đang nghĩ lát nữa làm thế nào để cho Dư Huy chịu ăn hết số cháo này đây?

Mức ra một bát nhỏ, Diệu Vy đặt nó lên chiếc tủ bên cạnh giường, đóng nắp cà mền, đặt lại vị trí cũ, sau đó đứng lên đến gần giường Dư Huy

Cô ngồi xuống bên mép giường nhìn anh.

Dường như chỉ nhìn thôi là đã đủ thỏa mãn.

Năm năm thâm thương, khoảng cách giữa cô và anh vĩnh viễn xa vời vợi, cô chưa từng dám nghĩ, có một ngày cô có thể gần anh đến như vậy..

...Cho dù.

Chỉ là thể thân.

Cô cũng mãn nguyện.

Hãy để khoảng thời gian này trở thành hồi ức trường tồn vĩnh viễn với thời gian trong cô đi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Khóc

Dư Huy im lặng nằm trên giường, nhìn an tường như đang ngủ, nhưng thực tế nếu nhìn kỹ sẽ thấy lông mi có chút run rẩy.

-”Anh à” Diệu Vy lên tiếng.

-”...” Dư Huy cắn răng, suýt chút nữa đã theo thói quen “uh”, anh im lặng không trả lời.

-”Mau mở mắt ăn chút gì đi anh?” Diệu Vy lay nhẹ tay anh gọi lại một lần.

~im lặng~

Diệu Vy nhìn bàn tay có chút không tự nhiên giật giật ngón trỏ của anh trong lòng bàn tay mình có chút bất đắc dĩ.

Gia vờ ngủ?

-”Tôi đếm một đến ba, nếu anh không tỉnh, vậy tiếp tục truyền dinh dưỡng tốt lắm.” Diệu Vy biết anh đã tỉnh, liền nói.

~im lặng~

Diệu Vy buồn bã, vẫn không được sao? Cứ thế này anh sẽ không chịu nổi mất. Cô phải làm sao để anh ăn đây?

Một giọt nước mắt nóng hổi rơi vào mu bàn tay Dư Huy trong lòng bàn tay Diệu Vy làm bỏng rát trái tim anh.

Cô khóc?

Bàn tay Dư Huy không tự chủ nắm lại tay Diệu Vy.

-”Anh à..” Diệu Vy kinh hãi, nắm chặt tay anh hơn.

-”...” Dư Huy không nói gì, nhẹ thả tay Diệu Vy ra, xoay người, mở mắt.

Một đôi mắt tỉnh mạch, không chút ánh sáng.

Diệu Vy cắn môi không cho tiếng khóc thành lời.

-”tôi ăn” Dư Huy khô khan nói như vậy.

-”vâng, anh chờ một lát” Diệu Vy gạt nước mắt, đứng lên bê bát cháo trở lại giường.

Cô cẩn thận tỉ mỉ múc một thìa, thổi nhẹ, sau đó chìa ra trước môi Dư Huy.

Dư Huy chần chừ một chút rồi há miệng.

Mùi cháo cái lập tức tràn ngập cả khoang miệng.

Dur Huy mặt không biểu cảm nhưng trong lòng lại âm thầm rơi lệ, gật đầu.

Cháo “Sơ Nhi” nấu thật là ngon!!!

Cứ như vậy, một người đút, một người ngoan ngoãn ăn, khung cảnh ngược lại rất hoà hợp.

Dur Huy nằm trên giường, vẫn ngáy ra nhìn trần nhà, kì thật suy nghĩ đã bay xa tận đâu.

Diệu Vy thu dọn bát muỗng đã đi ra khỏi phòng.

Hiện giờ chỉ còn mình anh.

Nói thật trong lòng anh không hận cũng không trách Sơ Nhi. Bởi vì đòi ai học hết chữ ngờ, tai nạn đó là một bất ngờ, không ai mong muốn.

Anh chỉ vô cùng đau khổ vì cô ấy lừa dối anh, lừa dối tình cảm của hai đứa.

Là anh không tốt? không đủ thương yêu chiều chuộng cô? vẫn là lí do nào khác khiến cô ngã vào vòng tay người khác?

Lúc đó..

Khi phát hiện mình không còn khả năng nhìn thấy, anh là thật kích động, cũng có tuyệt vọng, nhưng anh lại kỳ lạ không hận cô- kẻ gián tiếp gây ra tình trạng thể thảm của anh hiện giờ.

Nhưng anh lại không thể tha thứ cho cô...

Hoặc nói..

Cô cũng không cần sự tha thứ đó..

Nói chia tay xong anh liền hối hận.

Đó là cô gái lần đầu tiên đi vào trái tim anh, kể từ lúc anh cứu anh nơi bờ hồ kia.

Cho dù sau này cô thay đổi, cô vẫn luôn giữ vị trí trong lòng anh.

Nghe tiếng khóc cùng tiếng bước chân xa dần của Sơ Nhi, anh mới phát hiện mình đã lệ rơi đầy mặt.

Trong lòng cứ như đè nặng một tảng đá, không muốn ăn gì, không muốn suy nghĩ, thậm chí anh có cảm giác cứ như vậy chết đi cũng tốt..

Sau đó..

Cô lần nữa quay lại.

Lúc nghe được giọng cô, mặc dù so với lúc trước thêm một phần mạnh mẽ dứt khoát, nhưng đó là giọng cô..

Anh không thể sai được.

Cô nói..

Cô muốn ở bên anh. Chăm sóc cho anh..

.

.

Được không?

Em sẽ ở lại bên anh sao?

Hay...

Sẽ vì anh trở nên vô dụng.. mà dần dần xa cách?

Sơ Nhi....

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Mỗi Người Một Tâm Trạng

Dur Huy vừa tỉnh giấc liền cảm giác được có người ngồi bên cạnh mình.

Mùi nhựa Thông thoang thoang.

Sơ Nhi?

Anh trở mình, mở mắt nhìn vào vị trí trước mặt.

Mặc dù trước mắt không thay đổi vẫn là một màu đen u ám, nhưng anh vẫn cảm nhận được.

Anh biết cô ngồi đó nhìn anh.

-”Anh tỉnh rồi à” Diệu Vy nâng đầu giường lên cao, lại dịu dàng dịch gối giúp anh.

-“...” Dur Huy không trả lời.

Diệu Vy cũng biết anh sẽ không trả lời. Im lặng là hình thức ở chung hiện tại của hai người, anh không muốn nói, cô sẽ không ép, được ở cạnh anh như thế này cô đã thỏa mãn rồi.

Chuẩn bị tốt cho Dur Huy, Diệu Vy đứng dậy, bê chậu nước ấm đến gần anh.

Đưa tay bắt đầu cởi áo.

Bàn tay cô mềm mềm, mát lạnh chạm lên da thịt anh ấm nóng khiến cả hai cùng giật mình.

Gương mặt cả hai không tiền đồ đỏ bừng.

Dur Huy bởi vì gương mặt cổ trang lãnh đạm nên Diệu Vy nhìn không ra, mà Diệu Vy gương mặt toàn bộ nóng ran, cũng may Dur Huy không nhìn thấy được,

Sau khi bình tĩnh lại, Dur Huy trong lòng đột nhiên nổi hỏa.

Động tác cô cởi áo rất thuần thực, cô.. cùng nam nhân kia?

-”buông ra, đừng chạm đôi tay dơ bẩn đó vào tôi” Dur Huy nâng tay trái, dùng sức gạt bỏ tay Diệu Vy ra khỏi lòng ngực mình.

Trái tim đau đớn dữ dội.

Diệu Vy sững sờ..

Dơ..bẩn..?!

Cô cúi nhìn bàn tay mình, mười đầu ngón tay vì luyện tập vẽ tranh hàng ngày mà dính nhựa thông loang lổ, xấu xí.

Cô chợt nhớ đến bàn tay xinh đẹp của Sơ Nhi..

A...

Thế thân thì vẫn chỉ là thế thân a..

Haha..

Diệu Vy cúi đầu..

Dur Huy nghe căn phòng chợt chìm vào yên lặng có chút ảo não mình nói nhảm..

Nhưng lời đã nói ra như bát nước đổ đi, làm sao rút lại được..

-”Em đi rửa tay” Diệu Vy giọng rất nhẹ nói như vậy, sau đó đứng lên.

-”có rửa cũng không thay đổi việc cô đã chạm vào cơ thể người đàn ông khác.” Dư Huy lên tiếng, giọng châm chọc..

Rửa sao?

Cả đời rửa... cũng không sạch..

Diệu Vy nghe anh nói sừng sốt, sau đó xoay người ngồi xuống cạnh anh.

-”Em chỉ chạm vào anh, anh là duy nhất...” cô nói như thủ thi vào tai anh, như tâm sự côi lòng, hoặc nói cô ám cách bày tỏ..

-”Vậy lần trước cô để người kia hôn cô lại là chuyện gì?” Dư Huy nhin không được hỏi.

-“...” Diệu Vy im lặng không trả lời.

Cô thấm ướt rồi lại vắt khô bắt đầu thay anh lau người, động tác mềm nhẹ.

Bởi vì vết thương của anh rất nhiều, đa số là vết thương hở, một số tuy đã lành nhưng rất nhiều còn chảy máu kết vảy, không thể tắm được.

Cho nên cô lau người cho anh.

Cô không biết sự im lặng của cô lại khiến Dư Huy tâm chìm xuống đáy cốc..

Cô chấp nhận sao? Mọi quan hệ cùng người đàn ông đó?

Anh mím môi, nhắm lại đôi mắt..

Sơ Nhi..

Em làm tôi hết lần này đến lần khác thất vọng về em.

Trong phòng bệnh, không khí chìm xuống, mỗi người trầm mặc mang một tâm trạng khác nhau.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Theo Đuổi

Căn tin bệnh viện.

Diệu Vy im lặng đứng xếp hàng chờ đến lượt mình nhận thức ăn.

Cô không biết có một đôi mắt nóng cháy đang nhìn mình.

Sở Lộ Dã ngồi tại bàn chờ hứng thú nhìn cô gái đang yên tĩnh đứng gần đó.

Xung quanh cô tản ra khí tức u buồn tĩnh lặng.

Hắn đã cho người điều tra kỹ, kết quả cũng khiến hắn thật không ngờ, bởi vì người mà cô đang chăm sóc ngày đêm lại chính là Dư Huy đối thủ của hắn.

Mặc dù hiện tại Dư thị vẫn nằm trong tay Dư Kiệt (ba của Dư Huy) nhưng gần như là do Dư Huy lèo lái. Có lẽ Dư Kiệt đang đợi thời cơ chín mùi cho con trai ra mắt.

Kết quả..

Haha..

Hiện tại, thông tin về việc giám đốc trẻ tuổi Dư Huy nằm viện đã rò rỉ và phát tán trong giới kinh doanh.

Cổ phiếu Dư thị đã bắt đầu lung lay.

Lão già Dư Kiệt kia lại là “hàng hết hạn sử dụng”.

Hiện tại không có Dư thị chen ép một đầu, Sở thị đang lên như điều gặp gió.

Sở Lộ Dã xoa xoa cằm.

Nếu hắn dùng thân phận Sở tổng tài Sở thị công khai theo đuổi cô nàng kia..

Hắn đưa đôi mắt nhìn về phía cô gái đang trầm tĩnh đứng đó lộ ra một nụ cười quái dị.

Sơ Nhi a Sơ Nhi..

Cô sẽ chọn ai? Hoàng tử và kẻ mù?

.

.

Bốn ngày sau.

Diệu Vy nhìn bó hoa hồng lớn trên bàn trong phòng bệnh rất là bất đắc dĩ.

Lại nữa rồi.

Cô đặt thuốc đã đổi lên bàn, không thương tiếc cho nó vào sọt rác.

Gần đây, mỗi ngày việc đầu tiên khi bước vào bệnh viện cô làm là bỏ một bó hoa vào sọt rác.

Nhớ lại chuyện năm ngày trước đó Diệu Vy rất là đau đầu.

-----phân cách tuyến năm ngày trước-----

Khi Diệu Vy nhận xong phần cơm của mình đang lững thững tìm nơi ngồi ăn thì đột nhiên nam nhân này xuất hiện.

-”Tôi thích em, có thể chấp nhận tôi trở thành hậu phương che nắng che mưa cho em sau này được không?” hắn đã nói với cô như vậy.

-”tôi có quen anh sao?” Diệu Vy trả lời, không mặn không nhạt.

-”chúng ta chỉ gặp nhau một lần, nhưng tôi đã luôn dõi theo em sau đó, hãy cho tôi một cơ hội, được không?” Sở Lộ Dã thâm tình nhìn Diệu Vy.

-”Nếu anh đã điều tra tôi, vậy hẳn anh phải biết tôi đã có..người yêu đi?” Diệu Vy bình tĩnh nhìn Sở Lộ Dã.

-”tôi biết, nhưng không sao cả, chỉ cần em đồng ý tôi sẽ “đập chấu cướp hoa“. Sở Lộ Dã tà tứ cười.

-”Cảm ơn, khó quá bỏ qua đi anh. Trái tim của tôi mãi mãi sẽ dành cho duy nhất một người, vĩnh viễn không thay đổi” Diệu Vy nói câu này, liền nhìn về phía phòng bệnh của Dư Huy, trong mắt thủy chung là sự kiên định.

Sở Lộ Dã nhìn vẻ mặt này của cô có chút thất thần. Đợi đến khi hắn bình tĩnh trở lại thì Diệu Vy đã vòng qua hắn đi về hướng khác.

Sở Lộ Dã hướng cô gào to.

-”Tôi thích em, tôi sẽ không bỏ cuộc”

Đúng vậy, tôi bắt đầu cảm thấy em khá thú vị rồi đấy.

Vĩnh viễn không yêu ai ngoài anh ta sao?

Tôi là Sở Lộ Dã, chưa từng có thứ gì tôi muốn mà không có được cả, kể cả em.

Sơ Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Hiểu Lâm Nối Tiếp Hiểu Lâm

Nam nhân kia thật là dai dẳng, cô đã nói rất rõ ràng, cô đã thương người khác nhưng hắn thật cố chấp.

Nói cái gì mà tấm lòng của tôi, mong em nhận lấy, sau đó mỗi ngày đều gửi đến một bó hoa?

Anh ta có nghĩ đến chuyện này sẽ gây phiền phức cho cô?

Nói nhẹ có nặng có, cái gì cũng nói rồi, nhưng anh ta không quan tâm vẫn tiếp tục làm theo ý mình.

Cô ghét nhất là kiểu nam nhân độc quyền như vậy. Chỉ nghĩ cho bản thân mình.

Người như vậy không nên yêu, bởi vì hắn sẽ chẳng yêu ai ngoài bản thân hắn.

Diệu Vy cũng lười để ý, anh ta thích thì làm, cô chịu khó bỏ vào giỏ rác mỗi ngày cũng được.

Cô thu dọn đồ trong phòng, quét sơ một lượt, sau đó bê chậu nước ấm thay Dur Huy rửa vết thương.

Có lẽ hai người ở chung đã được một thời gian, cho nên gần đây Dur Huy thái độ đã gần ra một chút với cô..

Ví dụ sẽ phối hợp tay chân cho cô thay đồ...

Thành thạo thoát đi lớp áo, Diệu Vy hài lòng nhìn các vết thương trên người Dur Huy.

Hầu hết các vết thương đã bắt đầu kéo vảy lên da non, các vết trầy xước trên mặt cũng đã dần phai nhạt chỉ để lại vài dấu chấm đỏ.

Quả nhiên thuốc tốt.

Vốn dĩ loại thuốc này chỉ cần thoa hai lần một ngày kết hợp xoa bóp để cơ chân hồi phục.

Diệu Vy biến thành bốn lần mỗi ngày.

Cô lại đi học một lớp bấm huyệt cơ bản để massage cho anh.

Nhờ đó vết thương mới có thể lành lại nhanh và chân của anh cũng có thể nhẹ nhàng cử động được đi?

Cô vui vẻ, nhìn không được khề cười.

Thật tốt, anh đang bình phục nhanh chóng.

Dur Huy nghe giọng cô cười không rõ nguyên nhân có chút bức hoà.

Anh không biết Diệu Vy cười vì mình khoẻ lên. Mà nghĩ là cô cười vì có kẻ tình si theo đuổi cô, mỗi ngày tặng hoa cho cô như vậy.

Trong lòng không rõ tư vị. Chỉ cảm thấy ê ẩm và chua chát. Cô sẽ đồng ý theo đuổi của người kia sao?

Nghe nói người kia rất đẹp trai?

Hệt như hoàng tử?

Vô cùng si tình cùng Sơ Nhi?

Cả bệnh viện đều đang bàn tán to nhỏ chuyện này.

Ngay cả anh cả ngày trong phòng bệnh cũng có thể nghe được một hai, vậy ngoài kia hẳn là tin đồn bay đầy trời đi?

-”Thật tốt, có người theo đuổi em rất nhiệt tình?!” Dur Huy đột nhiên mở miệng.

-”Àn? À.. uh, anh ta quả thật rất nhiệt tình.” Diệu Vy không ngừng động tác trên tay, mà một đường lau xuống chân anh.

Vết thương rất dài may hết hai mươi mốt mũi trên chân phải anh đã bắt đầu khép lại, kéo da non, vài chỗ vẫn còn sưng tấy đỏ nhưng vẫn là chuyển biến tốt.

-”Là mỗi ngày tặng em 99 đóa hoa hồng sao?” Dur Huy giọng lạnh nhạt, hai bàn tay không dấu vết siết chặt.

Diệu Vy nhìn chân anh là thật sự vui mừng.

Cô không quá để ý tiếp tục trả lời câu hỏi của anh. Trong giọng mang theo sự vui vẻ khó giấu được.

-”Uh, không rõ, chắc là 99 đoá, vì tôi thấy nó rất to” Diệu Vy là thật sự không để ý đến điều này, cô ngẫm nghĩ một chút nói.

Tay không ngừng sờ sờ lên lớp da non trên chân anh.

Quá chú ý chân anh nên Diệu Vy không thấy được Dư Huy nổi lên một nụ cười châm chọc cùng chua xót.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Đau Đớn

Ngày hôm sau.

Trong phòng bệnh.

Dư Huy ngồi tựa vào gối trên giường, yên tĩnh đợi chờ tiếng bước chân của cô, đợi chờ mùi hương quen thuộc cùng đôi tay mềm mại giúp anh thay quần áo, giúp anh xoa bóp chân.

Anh đang đợi như mọi ngày khi tiếng chuông báo hiệu mười giờ vừa dứt, cô sẽ xuất hiện trong phòng anh.

Nhưng hôm nay, chuông đã báo xong khá lâu, vẫn chưa thấy cô xuất hiện.

Đây là làm sao?

Dư Huy trong lòng nôn nóng.

Hơn hai tuần qua, cô chưa bao giờ sai giờ thay thuốc cho anh cả.

Cánh cửa đột nhiên mở ra, Dư Huy trong lòng đột nhiên mừng rỡ, anh ngẩng đầu về phía cửa..

-”tiểu Huy, con thấy trong người như thế nào?” giọng Dư mẹ vang lên làm Dư Huy trong lòng đang vui vẻ đột nhiên lạnh tâm.

Không phải Sơ Nhi.

Khi Dư mẹ đưa tay ý định cởi áo Dư Huy, anh đưa hai tay nắm lấy tay mẹ, nghi hoặc mở miệng.

-”mẹ định làm gì?” vì sao lại muốn cởi áo anh?

-”mẹ lau người và thay thuốc cho con nga” Dư mẹ đồng dạng khó hiểu. Bà rút tay khỏi tay con trai tiếp tục cởi áo anh.

Anh lần nữa chặn lại tay Dư mẹ.

-”Sơ Nhi đâu?” anh hỏi.

-”À, hôm nay nó không ở bệnh viện” Dư mẹ buông ra tay Dư Huy.

Bà nói tiếp.

-”Nào, để mẹ lau người rồi thay thuốc.”

Dư Huy hai tay buông lỏng.

Hôm nay cô không tới..

-”Cô ấy bận gì sao?” quan trọng hơn cả anh? Dư Huy nhin không được hỏi.

-”à, sáng sớm mẹ nghe cái Nhi nó gọi điện thoại cho ai đó, hẹn gặp, có lẽ nó có việc bận đi” Dư mẹ không để ý nói.

Mà Dư Huy đột nhiên trái tim co rút.

Cô hẹn hò cùng nam nhân kia?

Haha..

Dur Huy trái tim như bị ai đào rỗng. Khó thở vô cùng.

Anh đẩy tay Dur mẹ ra khỏi người mình, không cảm xúc mở miệng.

-”mẹ à, con hơi khó chịu, hôm nay không thay thuốc” anh khép hờ đôi mắt.

Dur mẹ định nói gì nhưng ngấm lại bác sĩ có nói, vết thương đã khỏi sặc, không cần bôi thuốc đều đặn nữa cũng liền thôi.

-” như vậy con nghỉ ngơi đi, mẹ ra ngoài đôi nước” Dur mẹ đứng lên đi ra khỏi phòng.

Dur Huy mở mắt, vẫn con người đen kịt mắt đi quang huy nay lại phủ thêm một tầng âm đạm.

Rốt cuộc em cũng quyết định rời tôi mà đi sao?

Sơ Nhi..

Trong khi đó, Diệu Vy rời khỏi bệnh viện liền bắt xe đi về nhà.

Cô bật khẩu trang, đội mũ rộng vành bước vào cửa.

Cô làm vậy phòng hờ Sơ Nhi đã về nhà mà gây nghi ngờ cho Sơ Nhi.

Quả nhiên..

Nhìn đôi giày cao gót 10 centimet trên giá để dép, Diệu Vy âm thầm mừng rỡ mình phòng ngừa đầy đủ.

Cô đi nhanh về phòng, lôi ra một mái tóc giả y hệt tóc cô lúc trước đội lên đầu, lại mang kính mắt, mặc đồng phục.

Nhất thời “con bé quê mùa” Diệu Vy lại xuất hiện.

Cô nhìn mình trong gương một lúc lâu sau nhếch miệng cười nhạt.

Dur Huy..

Nếu em trong bộ dạng này đứng trước mặt anh, anh sẽ nhận ra em.. hay sẽ gọi em bằng tên chị ấy?

Xoay người ra khỏi phòng, Diệu Vy rời nhà. Hôm nay cô có cuộc hẹn cùng ông Smith- đại diện cho trường đào tạo tại bên Pháp bàn về cuộc thi.

Tất nhiên không phải mình cô mà là toàn bộ các thí sinh tham gia vòng chung kết.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Nhầm Lẫn

Diệu Vy vừa ra khỏi phòng liền chạm mặt Sơ Nhi.

Diệu Vy nhìn Sơ Nhi có chút kinh ngạc.

Một đầu tóc nâu đỏ nay lại được nhuộm thành màu đen, ngược lại giống hệt hình dạng giả danh của cô trong bệnh viện.

Diệu Vy đánh giá một chút Sơ Nhi, rốt cuộc vì chuyện gì mà Sơ Nhi nhuộm lại tóc?

Sau đó cô đột nhiên nhận ra, mình quan tâm Sơ Nhi làm gì a?

Cô cúi đầu, lăm lăm muốn đi qua lại bị Sơ Nhi gọi lại.

-”Nghe mẹ nói gần đây em thường xuyên không có ở ký túc xá? Đi đâu vậy?” Sơ Nhi nghi ngờ hỏi.

Hạ mẹ mấy lần qua ký túc xá gửi tiền cho cô, muốn cô đưa cho Sơ Nhi, nhưng lại không thấy.

Mà Sơ Nhi đợi mãi không thấy Diệu Vy liên lạc liền mò qua.

Hai người gặp nhau, trò chuyện.

Sẵn tiện Sơ Nhi về nhà lấy đồ.

Lúc sắp đi lại gặp đứa em gái từ trong phòng đi ra ngoài. Mới chặn đường hỏi.

-” Em đi ra ngoài lấy cảm hứng để chuẩn bị cho vòng toàn quốc” Diệu Vy không có nhiều lắm cảm xúc trả lời.

Sơ Nhi nghe vậy ngược lại mọi nghi ngờ đều tan biến.

-”Nếu không có gì em xin phép đi trước, ngài Smith đang đợi.” Diệu Vy mở miệng xin phép sau đó đi ra ngoài.

Sơ Nhi nhìn theo bóng lưng của Diệu Vy cười châm chọc.

Cũng là cá mè một lứa thôi, chẳng phải Dư Huy mà em cũng bỏ rơi anh ta sao? Em gái thân yêu.

Sách..

Cứ tỏ vẻ.

Sơ Nhi cười nhạo, xoay người nắm lên túi xách đi ra ngoài.

Mà bên ngoài, một chiếc xe ô tô nép trong góc khuất quan sát nhất cử nhất động khu vực gần ngôi nhà.

Sở Lộ Dã hí hóp mắt nhìn ngôi biệt thự.

Hạ gia.

Cũng là một gia tộc có địa vị trong xã hội.

Nói to không to, nói nhỏ không nhỏ.

Tóm lại là không quá mờ nhạt trong bộ máy cao tầng.

Nếu lấy Hạ gia bồi làm của hồi môn cũng là một quyết định không tệ đi.

Sở Lộ Dã đôi mắt hiện lên một tia tính kế.

Đúng lúc này một bóng người từ khu biệt thự bước ra. Sở Lộ Dã nghi hoặc nhìn cô gái ăn mặc một nùi lỏi thôi đi ra khỏi cổng.

Ngay khi hần có ý nghĩ Sơ Nhi cái trang đi ra ngoài liền nhìn thấy một cô gái nữa từ trong nhà bước ra.

Nhất thời Sở Lộ Dã mỉm cười.

Sơ Nhi đây a.

Hần xoa xoa cảm ý bảo tài xế tiến lên.

Sơ Nhi vừa đi được vài bước đã phát hiện có một chiếc xe hơi sang trọng đi chậm chậm sau lưng mình.

Mới đầu cô không nghĩ nhiều, nhưng đi hồi lâu mà chiếc xe phía sau vẫn không nhanh không chậm đi theo mình liền tò mò đứng lại.

Cô nhìn vào chiếc xe hơi nhần mày.

Sở Lộ Dã chỉ cho là cô phát hiện mình đi theo liền thua vị cười cười cho xe dừng lại bước xuống.

Sơ Nhi vừa nhìn thấy Sở Lộ Dã liền sững sờ.

Người đàn ông này cô biết.

Sở Lộ Dã- Sở tổng tài Sở Thị.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Bạn Cũ

Sơ Nhi nhìn nam nhân anh tuấn ung dung bước xuống xe, cho hai tay vào túi quần, đi đến gần mình, trái tim nhin không được đập loạn.

Cô trấn tĩnh nhìn anh ta, đợi chờ anh ta mở miệng.

Sở Lộ Dã quả nhiên không làm Sơ Nhi đợi lâu.

Hắn chợt dừng lại bước chân, ngoắc tài xế cho xe lại gần, sau đó từ trong xe lôi ra một bó hoa hồng to.

Nhẹ nhàng đưa ra trước mặt Sơ Nhi, Sở Lộ Dã lộ ra một cái mê hoặc mỉm cười.

-”Sơ Nhi, tôi tìm được em”

Sơ Nhi trái tim như nai chạy loạn, ngoài mặt không thay đổi nhìn Sở Lộ Dã.

-”chúng ta quen nhau sao?”

Sở Lộ Dã mỉm cười.

-”Chúng ta quả thật không quen, nhưng tôi thích em, làm sao bây giờ?” Sở Lộ Dã tà mị cười.

“Tôi và anh không quen nhau” Đó là câu nói Diệu Vy thường nói mỗi khi hắn lặp lại lời tỏ tình.

Cho nên hiện tại Sơ Nhi nói như vậy, Sở Lộ Dã cũng không phát hiện có gì là không đúng.

Mà bên này, Diệu Vy đã đến được điểm hẹn cùng với các thí sinh khác.

Tại nơi này, cô gặp được một người bạn lâu năm không ngờ tới.

Âu Thần nhìn thấy có người đang nhìn mình liền thối lui đi đến gần.

Hắn ngạc nhiên khi nhận ra đây là cô bạn của hắn tám năm trước Diệu Vy.

Diệu Vy cũng kinh ngạc không kém.

Âu Thần là người duy nhất biết được bộ mặt thật của Diệu Vy kể từ tám năm trước.

Hai người có thể xem là thanh mai trúc mã.

Âu Thần cũng gần như là người duy nhất có thể phân biệt được cô và Sơ Nhi.

Không biết vì sao Âu Thần đặc biệt chán ghét Sơ Nhi, nhưng lại chơi thân với cô.

Lúc đó, cô hãy còn là con nhóc chưa lớn, trong khi mọi người bài xích không chơi cùng cô, Âu Thần là người duy nhất chịu chơi với cô.

Cô đương nhiên rất vui. Hai người nhanh chóng trở thành bạn của nhau.

Chỉ là sau đó gia đình Âu Thần chuyển đi. Hai người từ đó mất liên lạc cùng nhau.

Hiện tại Âu Thần nhìn Diệu Vy biến thành cái dạng này ngược lại không khách khí cười to.

Nhất thời thu hút rất nhiều tầm mắt nhìn về bên này.

Diệu Vy hắc tuyến tiến lên bịt miệng tên vô duyên trước mắt kéo hắn vào góc.

-”Âu Thần”

-”Diệu Vy”

Hai người đồng thanh, sau đó ôm nhau cười.

-”Mấy năm nay cậu chết ở đâu hả” Diệu Vy mở miệng.

-”Ách.. chưa gì đã trù ẻo” Âu Thần dờ khóc dờ cười.

Hai người trog khi chờ đợi Smith, liền bắt đầu ôn chuyện.

Thì ra năm năm trước Âu Thần cùng gia đình đã chuyển ra nước ngoài sinh sống.

Hiện tại vừa về nước, Âu Thần đại diện L tỉnh tham gia vòng toàn quốc lần này.

Hai người vốn dĩ có chung nhiều hồi ức đẹp, nên dù xa cách khá lâu vẫn rất nhanh thân thiết trở lại.

Diệu Vy vui vẻ vì gặp lại bạn cũ nên không thấy được tình ý lưu chuyển trong mắt Âu Thần.

Thật tốt , cuối cùng đã tìm được cậu..

Lần này, mình sẽ không buông tay...

Âu Thần nhìn không chớp mắt đang nói chuyện Diệu Vy trong lòng âm thầm quyết định.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Thích Hơn Cả Ngày Xưa

Diệu Vy từ chối lời đề nghị đưa cô về nhà của Âu Thần, bắt một chiếc taxi quay lại bệnh viện.

Không biết Dư Huy thế nào rồi.

Vừa đi đến trước cửa phòng, Diệu Vy liền nghe được tiếng Dư Huy đang trò chuyện cùng ai đó.

Cô không muốn cắt ngang nên xoay người định đi, chợt nghe một giọng nam nói chuyện.

-”sao hả, gần đây được mỹ nhân chăm sóc trông giám đốc có vẻ có sức sống hơn hẳn a.”

Đây là giọng của Trần thư ký. Cũng là bạn thân của Dư Huy.

Diệu Vy đột nhiên dừng lại, nép mình vào cánh cửa nghe hai người trò chuyện.

-”cậu có muốn đổi không? Đổi một đôi mắt để có được mỹ nhân chăm sóc?” Dư Huy âm thanh trào phúng vang lên.

-”thôi, khó quá bỏ qua đi cậu, cơ mà nói thật đi, lần trước cậu quyết tâm chia tay giờ có hối hận không?” Trần Văn ý vị thâm trường nhìn thẳng bạn thân của mình mở miệng.

-”không” Dư Huy trả lời ngay lập tức.

-”vậy sao? Tớ cứ nghĩ cô ấy chăm sóc quan tâm lo lắng cho cậu như vậy cậu sẽ lại xiêu lòng?” Trần Văn có chút tiếc nuối.

-”Cô ấy quả thật rất khác... Quá giả tạo, cảm giác cô ấy đang châm chọc, lừa dối mình vậy” Dư Huy lạnh nhạt thanh âm truyền đến.

Trần Văn kinh ngạc.

Vì sao Dư Huy lại nặng lời như vậy?

Mà ngoài cửa Diệu Vy nghe xong, trái tim đau đớn.

Nước mắt lặng lẽ trào ra.

Mặc dù sắm vai Sơ Nhi, nhưng tình cảm cô là thật, cô chăm sóc anh bằng tình yêu của mình.

Cô hy vọng qua đó có thể gỡ gạc cho anh những tình cảm cô chôn chặt trong quá khứ.

Vậy mà..

Đổi lại là câu nói này sao?

Giả tạo??

Thì ra anh nghĩ tình cảm của cô dành cho anh là giả tạo sao?

Diệu Vy đưa hai tay che mặt khóc nghẹn ngào, cô không dám khóc ra tiếng.

Dường như quá uất ức, Diệu Vy xoay người chạy đi, cô không muốn đứng đây để nghe thêm bất kỳ lời tàn nhẫn nào nữa.

Cô không biết cô vừa chạy đi, trong phòng liền truyền ra tiếng thở dài của Dư Huy.

-”Cô ấy thay đổi, tớ rất muốn nói, cô ấy như vậy rất giả tạo, rất không đáng tin, nhưng lại nhịn không được tin cô ấy. Tờ nhủ lòng dừng đi lại vết xe đổ, nhưng tớ phát hiện, tớ yêu thích cô ấy bây giờ hơn hẳn lúc xưa cậu ạ” Dư Huy băng quơ nói.

Trần Văn mỉm cười.

-”Cậu quá yêu Sơ Nhi rồi, Dư Huy”

-”Tớ có cảm giác hiện tại cô ấy là một Sơ Nhi vô cùng mới. Tớ thích cô ấy hiện tại hơn..” Dư Huy cười cười lên tiếng.

.

.

.

Đúng lúc này cửa phòng mở ra.

Dư mẹ xuất hiện.

Bà nhìn một lượt con trai, thấy không có việc gì liền thở phào nhẹ nhõm.

Như vậy, vừa nãy lại là chuyện gì?

-----2 phút trước-----

Dư mẹ vừa bước vào hành lang liền nhìn thấy Diệu Vy khóc chạy ra ngoài.

Bà ngạc nhiên.

Diệu Vy? Con bé làm sao vậy?

Bởi vì Diệu Vy quên bỏ đi lớp hoá trang, nên Dư mẹ không nhìn ra là Sơ Nhi, ngược lại, lúc Dư Huy bị tai nạn bà có gặp cô một lần, bởi vì lúc đó cô không nói gì nhưng lặng lẽ khóc nhiều nhất nên bà để ý.

Hiện tại vừa nhìn bà liền nhận ra Diệu Vy.

Chưa kịp lên tiếng gọi đã thấy Diệu Vy ôm mặt khóc lóc chạy ra ngoài.

Đây là làm sao a?

Dư mẹ lo lắng hướng về phía phòng con trai đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Chết Tâm

Sơ Nhi ngồi trên xe giả vờ trấn tĩnh nhìn ra ngoài đường, trong lòng lại âm thầm nhảy nhót.

Nhớ lại một ngày nay hần ôn nhu, hần dất cô đi ăn những nhà hàng sang trọng, tặng cho cô những món quà xa xỉ, Sơ Nhi lại một trận kích động.

Ngay cả kim quy trong mộng của các cô gái cũng không thoát được mị lực của mình a.

Mà đồng dạng theo đuổi suy nghĩ riêng của mình Sở Lộ Dã tà tà giương khoé môi.

Không ai có khả năng cưỡng lại được cám dỗ của đồng tiền.

Bao gồm cả cô gái đang ngồi bên cạnh hần.

Quả nhiên hoa và quả đất tiền mỗi ngày sẽ khiến bất kỳ cô nàng sắt đá nào xiêu lòng.

Chưa kể cô nàng còn đang mang trên vai một tên người yêu “phế vật.”

Có lẽ cô ta đã nhận ra Dư Huy sẽ không còn khả năng chu cấp dư dả thoải mái cho cô ta nữa rồi?

Sở Lộ Dã trào phúng cười cười.

Ăn đã ăn, mua đồ đã mua đồ..

Vậy hiện tại cô ta nên làm chút gì báo đáp hần phải không?

Sở Lộ Dã lộ ra một cái quỷ dị tươi cười, phóng xe thẳng hướng về biệt thự của mình.

Mà đang chìm vào mơ mộng Sơ Nhi không biết bắt đầu từ hôm nay những ngày an lành của cô chính thức kết thúc.

.
.
.

Trong khi đó.

Diệu Vy rời khỏi bệnh viện thần thờ đi trên đường.

Hai mắt cô nhoè đi vì lệ.

Cô hiện tại không biết mình nên đi đâu? Về đâu?

Cuối cùng Diệu Vy trở lại bờ hồ năm năm trước.

Cô nhếch môi.

Diệu Vy a Diệu Vy, có đau không? Chắc là đau lắm chứ gì? Đáng đời, ai kêu không tự lượng sức mình đâu.

Chỉ vì người ta tốt với mình một chút đã tưởng bỏ người ta hiểu được tình cảm của mình.

Diệu Vy vừa khóc vừa cười nhìn mặt hồ.

Cô nên chết tâm đi thôi.

Mà bên này, sau khi tiễn bước Trần Văn, Dư Huy liền hướng Dư mẹ hỏi,

-” Sơ Nhi đã trở lại chưa hả mẹ” trong giọng là không che giấu được nôn nóng.

-”vẫn chưa” Dư mẹ một bên rót nước một bên trả lời Dư Huy.

-”thế nào? Nhớ con bé?” Dư mẹ mỉm cười đặt ly nước vào tay Dư Huy.

-”Không.. có” Dư Huy sững sốt khoing tự chủ hơi nâng cao giọng phản đối.

-”Được rồi, thì không có nga” Dư mẹ tươi cười đầy mặt.

-”À phải, lúc nãy mẹ thấy Diệu Vy vừa khóc vừa chạy đi, có chuyện gì vậy?” Dư mẹ đột nhiên nhớ ra một chuyện. Bà quay sang hỏi.

Diệu Vy?

Cô bé đó?

-”Cô ấy không có vào phòng” Dư Huy lắc đầu.

-”Thật kỳ lạ, trông con bé rất thương tâm” Dư mẹ lẩm bẩm lại lọt vào tai Dư Huy không sót một chữ.

Thương tâm?

Dư Huy nhìn không được nhớ đến tròng mắt màu nâu sẫm sâu thẳm kia.

Gần đây quá nhiều chuyện xảy ra, cộng thêm sự bất thường của Sơ Nhi, ngược lại khiến anh quên đi cái rối rắm trog lòng trước đó.

Hiện tại đột nhiên nghe nhắc đến, Dư Huy cảm thấy có chút kỳ lạ.

.

.

.

Đến hôm đó, Diệu Vy không trở lại bệnh viện.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Khoảng Cách

Sáng hôm sau.

Tại phòng bệnh.

Dư Huy là bị mùi nhựa thông gần kề chớp mũi làm tỉnh giấc.

Sơ Nhi?

Anh không mở mắt mà tiếp tục giả vờ ngủ.

Cả đêm qua Sơ Nhi không trở lại làm anh không ngủ được.

Hiện tại lần nữa ngửi được mùi hương dịu nhẹ này của cô, Dư Huy cảm thấy trái tim có chút thoả mãn.

Bàn tay cô rất thơm.

Mùi nhựa thông theo chuyển động của những ngón tay cô đi vào hô hấp của anh.

.

.

Diệu Vy vuốt ve từng đường nét trên gương mặt của anh như để khắc sâu vào tiềm thức.

Cô không biết anh đã tỉnh nên bàn tay phá lệ dạn dĩ sờ sờ gương mặt anh, tại đôi môi anh di chuyển qua lại.

Cô muốn hôn anh.

Nhưng lại sợ anh tỉnh dậy.

Sợ nhìn thấy anh thể hiện ra chán ghét biểu tình.

Liếc nhìn đồng hồ, anh có lẽ cũng sắp tỉnh lại. Cô nắm trong tay bình nước đứng lên đi ra ngoài.

Dur Huy không kịp suy nghĩ bản năng nắm lấy tay cô.

-”em đi đâu? Vì sao đêm qua không về?”

Diệu Vy hơi ngạc nhiên nhưng cũng không nói gì, cô rút tay mình ra khỏi tay anh.

-”tôi có cuộc hẹn quan trọng” cô chỉ để lại một câu như vậy rồi xoay người đi ra khỏi phòng.

Dur Huy hơi giơ bàn tay lên, hơi ảm cô còn vương lại, nhưng lại lạnh đến không ngờ.

Anh mặt mờ ngây ngốc.

Sơ Nhi..

Những ngày sau đó, mọi chuyện trở lại như cũ.

Diệu Vy vẫn chăm sóc anh rất tận tình, vẫn những công việc hàng ngày, nhưng Dur Huy lại càng ngày càng khó chịu.

Bởi vì trừ những lúc cần anh phối hợp như thay quần áo, lau người, Diệu Vy sẽ không lại nói với anh bất kỳ lời nào.

Cho dù là anh mở miệng gọi chuyện “Sơ Nhi “ cũng sẽ trả lời vô cùng ngắn gọn hoặc là im lặng.

Dur Huy sắp hỏng mắt.

Cùng lúc đó.

Sơ Nhi vừa mở mắt ra liền cảm thấy có gì không đúng.

Nơi này là đâu?

Sơ Nhi nhìn căn phòng xa hoa lộng lẫy cùng chiếc giường công chúa Kingsize có chút mộng.

Hơi đau đầu, Sơ Nhi đưa tay lên xoa xoa trán, lại phát hiện hai tay mình bị khoá bởi một sợi dây xích dài không rõ chất liệu, rất nhẹ.

Hai chân cũng vậy.

Mà cô toàn thân chỉ mặc một chiếc váy ren màu hồng nhạt, hai dây, dài đến mắt cá chân.

Đây là chuyện gì?

Cô cố gắng hồi tưởng một chút về việc tối hôm qua.

Đúng rồi, Sở Lộ Dã.

Đêm qua người đàn ông kia điên cuồng giữ lấy cô, khiến cô vô lực giãy giụa trong dục vọng.

Sơ Nhi cúi đầu nhìn toàn thân đầy đặc vết hôn ngân xanh tím xấu hổ không thôi.

Không phải mơ.

Nhưng vì sao Lộ Dã lại trói mình ở nơi này?

Sơ Nhi mờ mịt đánh giá căn phòng.

Lọt vào tầm mắt cô là một loạt những thứ khiến người ta mặt đỏ tai hồng.

Dụng cụ tình thú?!

Sơ Nhi xanh mặt.

Cô đột nhiên cảm giác được bản thân dường như sắp gặp phải một chuyện rất đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Ký Hoà

Cùng lúc đó, tại thư phòng.

Sở Lộ Dã tà mị cười cười nhìn màn hình truyền đến hình ảnh Sơ Nhi hoảng sợ khuôn mặt.

Nghĩ đến đêm qua điên cuồng, Sở Lộ Dã liếm liếm khoé môi, đột nhiên nhớ đến chuyện gì, đôi mắt trở nên âm trầm.

Vốn Sở Lộ Dã nghĩ, mang Sơ Nhi làm vợ cũng tốt. Danh chính ngôn thuận nuốt trọn Hạ gia.

Nhưng đêm qua, khi tiến vào, hắn lại phát hiện ra một chuyện.

Cô ta không phải Xử Nữ.

Một nam nhân có lòng tự tôn cao như hắn sao có thể cho phép bản thân dùng lại đồ người khác đã xài?

Bất quá, dù sao cô nàng cũng chỉ là một món đồ chơi có giá trị lợi dụng mà thôi, cũng không nhất thiết phải để ý đến vấn đề này.

Xem như dụng cụ phát tiết cũng không sai.

Đợi khi nuốt được Hạ gia, sẽ tùy cơ xử lý.

Cứ như vậy, Sơ Nhi không biết cuộc sống sau này của mình đã được định đoạt.

-----ta là phân cách tuyến thời gian-----

.

.

.

Thời gian thấm thoát thoi đưa, chỉ còn ba tuần nữa là đến ngày tổ chức cuộc thi.

Diệu Vy gần đây vì chuẩn bị cho vòng toàn quốc tuần tới, trở nên đi sớm về trễ.

Cô thậm chí còn không phát hiện, cái đuôi phiền phức Sở Lộ Dã từ lâu đã không còn tái xuất hiện trước mặt cô nữa.

Thật ra thì anh ta có xuất hiện hay không xuất hiện, Diệu Vy cũng không nhiều để ý, bởi vì cô không quan tâm.

Tuy cô không còn có thể mọi lúc mọi nơi xuất hiện bên cạnh Dur Huy, nhưng những lúc bồi thuốc cho anh, Diệu Vy luôn có mặt.

Và bởi vì vậy, hầu như cô phải di chuyển qua lại giữa hai bên liên tục. Có hơi mệt, nhưng không hề gì.

Cô muốn ở bên cạnh anh cho đến ngày anh khôi phục, sau đó....

.

.

.

Hiện tại Dư Huy đã dần tốt lên, bác sĩ có nói, khoảng mười ngày nữa cho anh đi kiểm tra, nếu xương trên cơ bản đã bắt đầu về vị trí liền có thể bắt đầu tập đi trở lại.

Điều này làm Dư mẹ lệ nóng doanh tròng. Mà Diệu Vy cũng mừng rơi nước mắt.

Trong những việc làm hàng ngày của Diệu Vy, hiện tại nhiều thêm ra một việc, đặt anh lên xe lăn đẩy đi tắm nắng vào mỗi sáng sớm vòng quanh công viên bệnh viện.

Hôm nay cô mang anh ra ngoài, một lát Âu Thần sẽ qua đón cô đến địa điểm tập trung.

Vì vậy, trên vai cô còn mang theo một vài thứ đựng dụng cụ vẽ.

Tại một khu vực nắng có vẻ tinh khôi, Diệu Vy mang anh đến đó, để anh tắm nắng.

Còn mình ngồi gần đó nhìn anh.

Ánh nắng ban mai rọi trên người anh, phát sáng trên gương mặt tuấn mĩ.

Áo sơ mi trắng sọc xanh của bệnh viện che giấu đi đường cong nam tính của anh, ngược lại tăng thêm phần nhu hoà.

Xe lăn không làm anh nhìn yếu đi, mà tựa như một thứ đồ vật trang sức cho anh vậy.

Cảm nhận được ánh nắng ấm áp ôm ấp vỗ về mình, Dư Huy đưa tay lên như muốn chạm vào sợi nắng.

Diệu Vy nhìn anh, chợt một ý nghĩ lướt qua, cô tháo xuống đồ đạc trên vai, lôi ra khung tranh bắt đầu ký hoạ.

Trên tranh, anh dần hiện ra, tuấn tú và mẫu mực.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Bị Giam Lông

Âu Thần đợi tại cổng bệnh viện đã hơn mười phút, mà cô vẫn chưa xuất hiện.

Anh cho xe vào khu vực đỗ, bước xuống hướng bên trong bệnh viện đi thẳng.

Anh chợt nhìn thấy bên công viên, người ta xúm lại một vòng tròn, nhìn một cái gì đó.

Điều kỳ lạ là, họ xem rất trật tự, không bàn tán ồn ào, giống như sợ làm phiền cái gì vậy.

Anh định nhìn xem còn đường nào khác vòng qua hay không, chợt nhìn thấy một nửa gương mặt nhìn nghiêng quen thuộc.

Là Diệu Vy.

Anh vui vẻ tiến đến gần, vừa há miệng định gọi, anh chợt im lặng.

Kia là ai?

Chỉ thấy trong tranh là một chàng trai tinh tế soái khí, theo tầm nhìn của cô lia qua bên kia, Âu Thần liền sửng sốt.

Dư Huy??

Giám đốc trẻ tuổi Dư Thị, không may mắn bị tai nạn giao thông dẫn đến mù loà. Sự nghiệp kết thúc?

Vì sao Diệu Vy lại vẽ anh ta?

Trong lòng Âu Thần, từng hồi chuông cảnh báo vang vọng.

Sơ Nhi mở mắt mông lung nhìn căn phòng, cô không nhớ rõ là mình đã bị nhốt ở đây bao nhiêu ngày.

Bởi vì mỗi lần Sở Lộ Dã hung hăng xô xuyên qua cô đều bật mắt cô lại.

Mỗi một lần như vậy, cô đều bị dày vò đến ngất đi, khi tỉnh lại cũng không rõ là vẫn là ngày hôm đó hay đã qua ngày hôm sau.

Có lần cô kháng cự, kết quả Sở Lộ Dã như phát điên dùng roi đồ chơi tình dục liên tục đánh cô.

Nhiều lần như vậy, kết quả đều sống dở chết dở, Sơ Nhi liền không lại dám phản kháng.

Dần dần Sở Lộ Dã cũng gần gũi cô hơn.

Chỉ là cô không hiểu, vì sao anh ta lại đối xử với cô như vậy?

Quá nhập tâm suy nghĩ nên Sơ Nhi không phát hiện ra trong phòng nhiều thêm một người nam nhân.

.

.

Sở Lộ Dã hai mắt lạnh nhạt nhìn đang ngây ngốc suy nghĩ trên giường Sơ Nhi.

Hắn trên tay bê một bát cháo bảo ngư còn nhiệt đang bốc khói hương cô đi đến.

-”Đang nghĩ cái gì?” trầm trầm mê hoặc giọng nói vang lên.

-”tôi muốn về nhà.” Sơ Nhi gạt mình, ngẩng đầu lên nhìn, khi phát hiện người đến là Sở lộ đã liền đối với anh ta nói.

Trong giọng pha lẫn cầu xin.

-”được. Khi nào em ngoan hơn, tôi sẽ cho em về nhà” Sở Lộ Dã tà tử cười cười, đặt bát cháo lên bàn, một phen ôm Sơ Nhi vào lòng, nhẹ thổi hơi bên tai cô.

Sơ Nhi xấu hổ trầm mặt.

Bởi vì Sở Lộ Dã không ngừng điều giáo cô nên đương nhiên cô hiểu ngoan hơn ở đây là gì.

Vì thế cô nhận mệnh nhắm mắt.

Trong phòng một lúc sau liền truyền ra tiếng nữ nhân nhẹ nhàng rên rỉ đau đớn, tiếng nam nhân hưng phấn gầm nhẹ, tiếng roi va chạm vào da thịt, còn có tiếng thở gấp mị tình...

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Mình Yêu Anh Ấy

Ngồi trong xe Âu Thần, Diệu Vy nhẹ nhàng vuốt ve gương mặt anh trong bức hoạ.

-”Diệu Vy.. cậu?!” Âu Thần một bên lái xe, một bên ngập ngừng mở miệng hỏi, gương mặt trắng bệch.

-”Ừ” giống như hiểu được lời ngập ngừng của Âu Thần mang hàm nghĩa gì, Diệu Vy gật đầu, ừ một tiếng.

Âu Thần chỉ cảm thấy trong lòng đau nhói.

Anh vẫn là đến trễ sao?

-”Vậy tại sao cậu lại lựa chọn đi du học?” Âu Thần chưa hết hy vọng.

-”Vì mình cần thời gian và không gian quên anh ấy” Diệu Vy giọng nói vô cùng nhẹ.

-”Tại sao? Cậu không phải..?” Âu Thần kinh ngạc.

-”Ừ, mình yêu anh ấy, nhưng người anh ấy yêu là chị mình” Diệu Vy cười nhẹ.

-”Sơ Nhi?” Âu Thần cao giọng.

-”Ừ” Diệu Vy ừ xong cũng không lại hé miệng, nhắm mắt dưỡng thần.

Âu Thần nhìn Diệu Vy, anh có rất nhiều điều muốn hỏi, thế nhưng, khi thấy được vẻ mệt mỏi trong mắt cô đột nhiên lời đến bên môi liền dừng lại.

Anh nhắm mắt có chút suy nghĩ.

Sau đó đôi mắt loé lên vẻ kiên định.

-”Diệu Vy, mình thích cậu” Âu Thần cho xe vào lề đường, dừng lại sau đó quay sang Diệu Vy lên tiếng.

Im lặng.

Diệu Vy có chút kinh ngạc khi đột ngột nghe được câu nói của Âu Thần.

Âu Thần thích cô?

Diệu Vy trầm mặc.

-”mình cũng thích cậu” Diệu Vy mở mắt, nói.

-”Nhưng là thích như một người bạn” không đợi Âu Thần kịp mừng rỡ, Diệu Vy liền nói tiếp.

Âu Thần gương mặt thoáng biến đổi.

-”Diệu Vy..” anh khô khan gọi tên cô.

-”Thật xin lỗi” Diệu Vy quay sang nhìn thẳng vào anh, mở miệng.

Âu Thần nhìn Diệu Vy âm thầm cười khổ, biết rõ là không có hy vọng, lại nhìn không được chờ mong.

-”Mình đợi cậu quên anh ta” Âu Thần nói xong mở khoá xe tiếp tục hướng đến địa điểm tập hợp.

Diệu Vy cũng không có mở miệng.

Tĩnh tĩnh Âu Thần như thế nào cô rất rõ, trừ khi cậu ta tự buông bỏ, nếu không cho dù trời có sập xuống, cậu ta cũng nhất quyết không buông tha.

Tuy tiện vậy.

Tình cảm là thứ không thể dùng lý trí áp đặt.

Âu Thần giống cô, cả hai đều yêu một người không yêu mình.

Ngay cả cô còn không thể ngăn bản thân yêu Dư Huy, sao có tư cách quản không cho Âu Thần yêu cô đây?

.

.

Diệu Vy bàn tay lướt nhẹ trên tờ giấy vẽ.

Tám năm trước, khi cô còn là một con nhóc mười tuổi, có lần đã từng hướng Âu Thần nói chuyện.

Cô nói, cô sẽ không vẽ người, trừ khi đó là người cô yêu.

Và bao nhiêu năm qua, tranh của cô đoạt giải vô số, nhưng không hề có một bức tranh vẽ người.

Hiện tại..

Cô muốn vẽ anh vào trái tim, đóng khung anh lại và chôn sâu vào trí óc.

Hai người một đường im lặng đến địa điểm tập hợp.

Votes gì mà ít thế này.==! Tuy cũng không phải câu votes gì, nhưng nói thật nhìn lượt votes lác đác vậy ta lười viết lắm. Truyện không đạt yêu cầu của các nàng à? góp ý xem nào?

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Kinh Hỉ

Cùng lúc đó.

Sân bay.

Dư ba râu ria xồm xoàm lại che giấu không được vẻ vui mừng trên gương mặt tiêu tụy.

Vừa bước xuống sân bay từ Pháp trở về, ông nhin không được mở điện thoại gọi cho Dư mẹ.

-”Alo, ông à?” đầu giây bên kia Dư mẹ lên tiếng.

-”Bà nó, tìm. tìm. được rồi” Dư ba khoé mắt ướt át, giọng có chút run rẩy mở miệng.

-”tìm được cái gì? ông đã xuống sân bay chưa?” Dư mẹ khó hiểu, có việc gì khiến chồng bà gấp gáp như vậy?

-”tìm. tìm được nhân cầu thích hợp cho tiểu Huy rồi” Dư ba nén nghẹn ngào khóc nức trong điện thoại nói ra tin vui cho Dư mẹ.

Đầu dây bên kia, Dư mẹ sững sờ.

-”ông. ông nói là thật?” Dư mẹ gần như kích động hét lên trong điện thoại.

-”Thật..” Dư ba vừa khóc vừa cười khẳng định.

Tại biệt thự Sở gia.

Hạ Sơ Nhi lê thân thể chẳng chút vết roi cùng vết hôn ngân xanh tím đi vào phòng tắm.

Nhìn bản thân trong gương Sơ Nhi kinh ngạc.

Cô gái trong gương vẫn gương mặt xinh đẹp, nhưng làn da vì quá lâu không tiếp xúc ánh mặt trời trở nên tái nhợt.

Vẻ non nớt ngây thơ của thiếu nữ đã rút đi đổi lại gương mặt một người đàn bà quyến rũ.

Cô run rẩy đưa tay về phía gương vuốt mặt mình trong gương.

Người này..

Là cô sao?

Hào xa lạ..

Sở Lộ Dĩ tên cảm thú này dần vật cô hơn một tháng, cô hiện tại không nhận ra bản thân..

Đột nhiên trong đầu hiện ra hình ảnh đêm qua, những lời nói của Sở Lộ Dĩ văng vẳng bên tai.

-”Sơ Nhi a, từ ngày tôi thấy em trong bệnh viện tôi đã thích em, tôi theo đuổi em lâu như vậy em lại không mấy may mắn, tôi biết những bó hoa tôi tặng em đều bị em vứt vào sọt rác. Em thật nhẫn tâm a”

-”Thế nào? Em theo tôi vì cuối cùng em đã nhận ra thằng mù kia không thể mang lại chộc sống giàu sang phú quý cho em nữa?” Sở Lộ Dĩ bóp cằm Sơ Nhi bắt cô ngừng đầu.

-”Không có.. đau quá, anh ..buông tôi..ra” Sơ Nhi giãy giụa.

Trong đầu lại vô cùng nghi hoặc, hoa? bệnh viện? theo đuổi? thằng mù?

Đó là những thứ gì?

Một cơn đau buốt từ hạ thân truyền đến khiến Sơ Nhi hít một ngụm khí lạnh, đau đớn rên rỉ.

Không đạo đầu, không vuốt ve, không gì cả, Sở Lộ Dã hai mắt lộ ra hung ác, cứ như vậy tiến thẳng vào cô.

Sơ Nhi đầu trống rỗng không thể suy nghĩ, cứ như vậy hòa theo Sở Lộ Dã nhắm giết cảm giác đau đớn xé rách.

Hiện tại thanh tỉnh cô mới có thể suy xét những câu nói của Sở Lộ Dã.

Rất có thể Sở Lộ Dã nhằm lẫn mình cùng con khốn Diệu Vy.

Nghĩ đến đây, trong mắt Sơ Nhi hiện lên oán độc. Hai tay bóp chặt vào nhau đến trắng bệch.

Sơ Nhi chợt nghĩ đến mọi dằn vặt nhục nhã cũng như đau đớn mà mình phải chịu đựng đều là do Diệu Vy gây ra liên hận ý mãnh liệt.

Vì cái gì cô phải bị chà đạp thế này còn nó thì nhón nhơ bên ngoài?

Nếu cô đã tàn tạ, vậy thì cùng nhau phá hủy đi. Sơ Nhi hai mắt lâm vào điên cuồng.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân* - Kenzylisa được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Niềm Vui

Diệu Vy trở về bệnh viện liền gặp được Dư mẹ đang đứng trò chuyện cùng bác sĩ.

Cô đứng một bên chờ hai người nói chuyện xong.

Nhìn Dư bá mẫu khuôn mặt hơn hờ Diệu Vy có chút tò mò, rốt cuộc là chuyện gì mà Dư bá mẫu lại vui vẻ như vậy.

Cô nhìn vào trong phòng.

Chợt cửa phòng mở ra, Diệu Vy nhìn thấy Dư ba từ trong bước ra ngoài liền hiểu rõ.

Thì ra là Dư bá bá trở lại a.

Nhưng cũng không nên vui như vậy đi?

Diệu Vy kinh ngạc khi thấy Dư bá mẫu ôm lấy Dư bá bá, hai người cùng nhau cười.

Dư mẹ ánh mắt đảo qua, thấy Diệu Vy đang đứng nhìn về phía này ánh mắt vui mừng.

Bà vẫy tay với Diệu Vy sau đó cất tiếng gọi.

-”Sơ Nhi”

Diệu Vy thân hình cứng đờ.

À...

Hiện tại cô đúng là đang sắm vai “Sơ Nhi” nha.

Diệu Vy cúi đầu đi đến chỗ Dư mẹ cùng Dư ba

-”Sơ Nhi a, con biết tin vui gì chưa?” Dư mẹ tròn mắt đỏ hoe toe toét cười hỏi Diệu Vy.

Tin vui?

Diệu Vy khó hiểu nhìn Dư ba cùng Dư mẹ.

- “Tin gì ạ?” cô hỏi

- “Dư ba bá con đã tìm được nhân cầu thích hợp cho tiểu Huy.” Dư mẹ mừng rỡ khôn xiết cao hứng nói với Diệu Vy.

- “Thật không ạ?” Diệu Vy không thể tin được nhìn Dư mẹ.

Được cái gạt đầu khẳng định của Dư mẹ vẫn chưa đủ, Diệu Vy ngẩng đầu nhìn Dư ba tìm kiếm câu trả lời.

Dư ba hoà ái cười cười gạt đầu cùng Diệu Vy.

Ngay lập tức Diệu Vy nước mắt tràn đầy gương mặt. Đưa tay ôm chặt miệng mình, lệ từng giọt từng giọt trào ra như mưa.

Cô bị tin vui bất ngờ làm cho mừng rỡ vô cùng.

Đây..

Không phải mơ phải không?

Anh sẽ lại nhìn thấy?

Đôi mắt kia sẽ lại sáng rạng rỡ như những vì sao?

Diệu Vy vừa khóc vừa cười.

.

.

Dư mẹ mỉm cười, đẩy lưng Diệu Vy, nghiêng đầu về hướng phòng bệnh ý bảo cô đi vào.

Diệu Vy gạt nước mắt gạt đầu, sau đó đi nhanh vào phòng.

.

.

Dư ba cùng Dư mẹ nhìn nhau cười.

Đối với “Sơ Nhĩ” cả ông lẫn bà đều vô cùng hài lòng, đồng thời thương xót.

Sự chăm sóc tận tụy của cô hai ông bà đều nhìn thấy bằng mắt ghi nhớ bằng tim.

Rất nhiều cô gái sẽ lựa chọn rời đi một người yêu tàn tật, bởi vì họ không đủ khả năng làm cho các cô sống cuộc sống giàu sang dư giả.

“Sơ Nhĩ” lại không quan tâm đến việc tiểu Huy có khả năng sẽ mù vĩnh viễn mà ở bên quan tâm chăm sóc.

Hai ông bà đối với cô con dâu này vô cùng vừa ý.

Cũng may hiện tại tiểu Huy có thể lại nhìn lại được.

Như vậy con bé cũng không quá khổ sở.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân* - Kenzylisa được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Tự Vấn

Diệu Vy vừa bước vào phòng liền nhìn thấy Dư Huy ngồi ngây người trên giường.

Anh đưa hai tay chạm nhẹ vào mí mắt, hơi run rẩy, lại chạm nhẹ lần nữa.

Khoé mắt ướt át.

Đôi mắt vốn trở nên âm đạm nay lại phát sáng đến không ngờ.

Ánh sáng của hy vọng.

Anh.

Anh có thể lần nữa nhìn thấy.

Chỉ có những ai từng “mất đi” mới thấu hiểu “có được” là một “án huệ”.

Chỉ có những ai trải qua bóng đêm cô đặc mới yêu hơn cái ánh dương rạng rỡ của Mặt Trời.

Dur Huy là thật khóc.

Ai nói nam nhi không rơi lệ?

Niềm vui vỡ oà thì cho dù là ai cũng không nhận được trào dâng cảm xúc.

Thậm chí, Dur Huy hiện tại là vừa khóc vừa cười.

.

.

Diệu Vy lưng tựa cửa nhìn anh vui vẻ chạm vào đôi mắt như một đứa trẻ được kẹo.

Ánh mắt cô nhu hoà.

Đột nhiên Dur Huy ngẩng đầu nhìn về phía cô.

Nơi đó thoang thoảng mùi nhựa thông, là mùi của người anh yêu nhất.

So với trước kia, Sơ Nhi của những ngày anh bất hạnh mù loà càng khiến anh yêu sâu sắc.

Đàn ông thành đạt họ sẽ không quá để ý đến phụ nữ dập dùi mơ tưởng tiền của họ.

Họ có thể ve vãn, tán tỉnh, thậm chí đưa cô ta lên giường.

Sau một hồi ái ân nồng cháy, một số tiền chặt đứt tất cả, gọn gàng sạch sẽ.

Đó là tác phong của một người đàn ông thành đạt. Họ đã quá “cần cỗi” để tham gia một cuộc phiêu lưu tình ái.

Người duy nhất lọt vào trái tim người đàn ông thành đạt chính là người đã kề vai sát cánh cùng họ những ngày họ đau khổ và gian nan nhất.

Tình yêu của anh dành cho Sơ Nhi trước đây, nó bao gồm cả những bông bột tuổi trẻ.

Một đêm tai nạn ập đến bắt buộc anh phải trưởng thành và suy xét nhiều thứ hơn.

Cho nên sau khi suy xét nhiều mặt, anh quyết định chia tay cô, vì anh phát hiện Sơ Nhi là người không phù hợp với người phụ nữ trong lòng anh.

Đau ngắn hơn đau dài.

Anh không yêu cô nhiều như anh vẫn nghĩ, nhưng tình nghĩa ba năm là phải có.

Là anh sai, không phải lỗi của Sơ Nhi.

Anh đã cứng rắn nhôi nhét ân nhân cứu mạng vào vị trí người yêu.

Trừ lần đầu gặp cô tại bên hông siêu thị trái tim anh đập loạn nhịp khi nhìn thấy cô cho mèo ăn, về sau trái tim anh dành cho cô chỉ còn bình lặng.

Anh vẫn nghĩ đó là cách anh yêu Sơ Nhi, âm thầm nhưng dai dẳng.

Hoá ra anh lầm.

Anh chỉ là nhầm lẫn giữa cảm kích và tình yêu mà thôi.

Thế nhưng qua một đêm anh thay đổi Sơ Nhi cũng đổi thay.

Cô gái nhỏ anh từng ngộ nhận là yêu từng bước từng bước len lỏi vào tim anh.

Là vì tình cảm của cô quá mãnh liệt nên anh cảm nhận được?

Là vì cô toàn tâm toàn ý chăm lo cho anh?

Hay là vì cô ở lại cạnh anh những ngày gian khó?

Anh không rõ, nhưng ngày lại ngày trôi qua, tình cảm của anh lại càng rõ ràng hơn.

Anh yêu cô.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Âm Áp Hiểm Hoi

-"Lại đây"

Dur Huy "nhìn" về phía cửa, nhẹ đưa tay lên, mở miệng.

Diệu Vy sùng sốt, sau đó chậm rãi đi lại.

Dur Huy kiên nhẫn đợi cô nắm lấy tay anh.

Đôi tay mềm mại, nhỏ xinh thơm mùi nhựa thông.

Ngay khi Diệu Vy chạm tay vào tay anh, Dur Huy liền nắm chặt tay cô, kéo cô vào lòng.

Diệu Vy giật mình, nhưng sợ làm động vết thương nơi ngực anh, cũng không giãy giụa, cô tìm một tư thế ít đặt sức nặng vào cơ thể anh nhất rồi yên tĩnh tựa vào anh.

Dur Huy phát hiện ra hành động nhỏ của cô chợt mỉm cười.

Anh ôm chặt cô hơn, để cô nép hẳn vào anh.

Diệu Vy kinh ngạc, sau lại khẽ mỉm cười, cũng theo ý anh dựa vào lồng ngực anh.

Hai tay hơi do dự sau đó vòng ra phía sau ôm lấy thắt lưng anh.

-"Sơ Nhi.." Anh gọi.

-"..." Diệu Vy thân mình đột nhiên cứng đờ, hạnh phúc cảm vừa dâng lên lập tức tan biến.

Cô khép hờ mi mắt, ngăn không cho cảm giác mặn đắng tràn lên đến khoang miệng.

-"vâng" Cô mềm giọng trả lời.

-"Anh, sẽ có cơ hội lại nhìn thấy ánh sáng" và.. nhìn thấy em. Dur Huy giọng không che giấu được vui mừng.

-"mừng cho anh" Diệu Vy đưa tay sờ mặt anh, dịu dàng trả lời.

-"khi nào tiến hành phẫu thuật?" Cô hỏi tiếp.

-"Khoảng mười ngày nữa, đến lúc đó, người đầu tiên anh muốn nhìn thấy là em, có được không?"

-"Được" Vừa hay hôm đó là ngày công bố kết quả, như vậy hôm đó sẽ là ngày cuối cùng chúng ta nhìn thấy mặt nhau đi. Diệu Vy tiếp tục chạm tay vào má anh, vuốt ve.

-”Cảm ơn em. Anh yêu em, Sơ Nhi của anh, chúng ta..” bắt đầu lại từ đầu đi.

Dư Huy lời còn chưa nói hết đột nhiên trên môi xúc cảm mềm mại nuốt hết nửa câu sau của anh.

Dư Huy kinh ngạc.

Quen nhau ba năm, đây lại chính là nụ hôn đầu của anh.

Mọi khi anh chỉ nhẹ đặt nụ hôn lên trán cô.

Hiện tại..

Anh phát hiện ra, tư vị còn đặc biệt ngọt ngào.,

Thật ra đây cũng là nụ hôn đầu của Diệu Vy, cô chỉ không muốn nghe anh nói câu quay lại cùng Sơ Nhi mà theo bản năng hành động.

Chạm nhẹ vào anh, sau đó chậm rãi liếm nhẹ bên ngoài.

Dường như không biết tiếp theo lại phải làm gì, Diệu Vy bối rối rời khỏi môi anh.

Lại bị anh kéo giật ngược lại, đảo khách thành chủ, trên đôi môi ngọt ngào của cô càn quét, công thành chiếm đất.

Lại nói, con trai trong vấn đề này lại chính là thiên tài, vô sự tự thông.

Cho nên rất nhanh Dư Huy liền nắm được kỹ thuật hôn Diệu Vy, khiến cô từng ngậm thở dốc đỏ bừng mặt.

Nhận thấy nguy cơ “cùi khô lửa bốc”, lại hôn thêm một chút sẽ xảy ra chuyện, Dư Huy miễn cưỡng luyến tiếc rời đi đôi môi cô.

-”Sơ Nhi..” Dư Huy giọng khàn khàn, ní non.

Diệu Vy nhìn anh.

-”Gọi em là.. My-a” cô ngẩn đầu, hôn anh, nhẹ nói vào tai anh.

Đó là chữ ký của cô trên mỗi bức tranh đoạt giải.

My-a : MÃI YÊU ANH.

-”My-a?” Dư Huy lặp lại. Có chút khó hiểu.

-”Đừng thắc mắc, tên này có ý nghĩa đặc biệt đối với em. Đêm nay, cũng là đêm đặc biệt của em.. Gọi tên em như vậy, được không?” Diệu Vy nước mắt lưng tròng nhìn anh, cố gắng để giọng mình bình tĩnh.

Xin anh hãy đồng ý, em không muốn giây phút chúng ta là của nhau anh vẫn mãi gọi tên chị ấy.

Diệu Vy đau đớn.

-”Được” Dư Huy đưa tay sờ vào mặt cô, mỉm cười.

Diệu Vy quay mặt đi, nước mắt trào ra.

Đêm nay, em là của anh.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Không Hối Hận

Diệu Vy là từ trong vòng tay của Dư Huy tỉnh lại.

Cô hơi rụt thân mình, liền bị một cơn đau nhứt dưới hạ thân làm cho cứng đờ.

Đau quá.

Nhớ đến đêm qua, anh một lần lại một lần muốn cô, Diệu Vy khuôn mặt đỏ ửng.

Khoé mắt ần ần lệ quang.

Cuối cùng...

Cuối cùng cô cũng thuộc về anh.

Như vậy, đối với cô đã đủ.

Diệu Vy hơi nghiêng người, ngẩng đầu nhìn anh.

Dur Huy an tường nhắm mắt ngủ.

Diệu Vy ngậy ngốc mỉm cười, rướn người hôn môi anh.

Cô đang định ngồi dậy thì một cánh tay cứng cáp hữu lực lôi cô vào một vùng ấm áp.

Diệu Vy sững sốt.

- "Em ngủ thêm đi" Dur Huy âm thanh truyền từ trên đầu của cô, trầm trầm và ấm áp.

Diệu Vy xoay người ôm lấy anh, vùi mặt vào ngực anh cười khê.

- " mau dậy thôi, một lát mẹ anh đến thì chết"

- "vì sao lại chết?" Dur Huy trêu chọc.

Diệu Vy đỏ bừng mặt, sinh hồn dỗi không trả lời anh.

Anh còn dám hỏi vì sao?

Nhìn cô xem, toàn thân xích lô, quần áo văng đầy đất, cả người vết hôn xanh xanh đỏ đỏ, còn có không khí mùi vị mờ ám, nếu Dur bá bá cùng Dur bá mẩu đến, lúc đó cô còn không xấu hổ chết?

Diệu Vy bước xuống giường, thu dọn một chút, sau đó ôm đồ vào phòng tắm xử lý bản thân.

Nước ấm làm cho cô thư thái không ít.

Tầm mười phút sau, cô bê ra một chậu nước ấm, bắt đầu thay Dur Huy vệ sinh.

Lại mở cửa sổ cho phòng thông thoáng, phi tan chứng cứ phạm tội.

Cả một quá trình Diệu Vy xấu hổ không mở miệng, mà Dur Huy chỉ cười tùm tùm lắng nghe tiếng bước chân của cô, sau đó di chuyển tầm nhìn theo nó.

Mặc dù biết rõ Dur Huy là không nhìn thấy mình, nhưng Diệu Vy khuôn mặt vẫn không nhận được đỏ bừng xấu hổ.

Cô trừng mắt nhìn anh, sau đó bất đắc dĩ quay đi. Ai kêu anh không nhìn thấy được cô sinh khí chứ?

Mà Dur Huy đương nhiên cảm nhận được "Sơ Nhĩ" ai oán tầm mắt, chỉ là trang cái gì cũng không cảm nhận được, anh sợ cô gái nhỏ của anh thẹn quá thành giận a.

Cứ thế, hai người mỗi người theo đuổi một suy nghĩ, ngược lại không khí vô cùng hoà hợp ấm áp.

Diệu Vy vừa làm xong tất cả thì ngoài cửa phòng có tiếng gõ cửa.

Cô đi đến mở cửa ra, liền nhìn thấy ngoài cửa có ba người.

Dur ba, Dur mẹ, cùng... Âu Thần?

Chỉ thấy Dur ba Dur mẹ cười mỉm mỉm ý vị thâm trường nhìn mình, Diệu Vy âm thầm ảo não, trứng sao khôn hơn vịt được, cũng phải, tối qua không có ai làm phiền cả, nghĩ lại chắc là không phải "trùng hợp" a.

Diệu Vy nghĩ đến đây liền nhận ra "sự thật", cô hung hăng trừng mắt nhìn về phía gương mặt "ngây thơ" Dur Huy đang ngồi bên kia, đối lại một trận cười to của Dur mẹ.

Mà Âu Thần khuôn mặt âm ỉ nhìn Diệu Vy, không nói lời nào.

Diệu Vy nhìn thẳng vào mắt anh, thấy được sự thất vọng cùng đau khổ, cô có chút áy náy.

Quyết định của cô đêm qua có thể sẽ khiến mai đây cô đón đau thật nhiều

Nhưng cô tuyệt không hối hận.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Hạnh Phúc Nhỏ Nhoi

Tại ghế đá công viên trong khuôn viên bệnh viện.

Âu Thần ngồi bên cạnh Diệu Vy, khuôn mặt buồn bã.

-”Cậu.. “ Âu Thần khô khốc mở miệng.

-”Ừ..” Diệu Vy nhàn nhạt gật đầu.

Âu Thần không thể tin tưởng nhìn Diệu Vy.

Rõ ràng cô đã quyết định rời đi lại vẫn quyết định.. cùng anh ta?

Diệu Vy, càng ngày mình càng hiểu được cậu.

-”Tớ muốn lưu giữ kỷ niệm đẹp nhất cùng anh ấy. Tớ ..không hối hận”

Hối hận sao?

Không hề!

Đúng vậy, cô tuyệt không hối hận cho đi thứ quan trọng của mình cho anh.

Cô là tự nguyện.

Diệu Vy nhẹ mím cười hạnh phúc.

Cô hiện tại quả thật rất hạnh phúc, cho dù chỉ là hạnh phúc rất ngắn ngủi và có thời hạn.

-”Cậu sẽ vẫn làm bạn cùng mình chứ? Mình.. biết mình hơi ích kỷ, nhưng cả cuộc đời mình chỉ có cậu là người bạn thân duy nhất, mình thật sự không muốn mất cậu” Diệu Vy buồn buồn lên tiếng.

Cô thật tâm không muốn mất Âu Thần.

Nhưng nếu Anh không muốn cô cũng không ép.

-“...” Âu Thần trầm mặc.

Bạn bè sao?

Diệu Vy a Diệu Vy, cậu thật biết cách khiến tớ không thể từ chối.

Thế nhưng, tớ lại cam tâm tình nguyện làm “bạn” để được ở bên cậu.

-”Được” Âu Thần khép hai mắt nhợt nhạt trả lời.

Diệu Vy kinh hỉ quay sang nhìn Âu Thần, trên mặt vui mừng không thể che giấu hết.

Cô đã chuẩn bị sẵn tinh thần cho trường hợp xấu nhất- mất đi anh- người bạn thân nhất của mình.

Không ngờ anh lại đồng ý, dù là hư tình hay giả ý cô cũng vô cùng vui vẻ với kết quả này.

Diệu Vy thật sâu nhìn Âu Thần, trong mắt tràn đầy cảm kích.

Âu Thần nhìn ánh mắt Diệu Vy tràn đầy là ảnh ngược của mình, trong lòng âm thầm cười khổ, đưa tay xoa đầu Diệu Vy.

Nhỏ ngốc, đừng nhìn tớ như vậy, thể như trong mắt cậu chỉ có tớ, tớ sẽ ngăn không được lòng mình hy vọng, hy vọng thật ra cậu cũng thích tớ phải không?

Cho dù tí lệ là vô cùng nhỏ nhoi...?!

Trong phòng bệnh.

Dư mẹ từng nhìn con trai.

Đêm qua động tĩnh không nhỏ nga.

Mặc dù phòng cách âm rất tốt, nhưng làm sao tránh được đôi tai “chó” của dân bất quá đây.

-”tiểu Huy, làm không sai” Dư ba hào phóng khen tặng con trai dũng mãnh.

Dư Huy khuôn mặt hắc tuyến.

Anh dở khóc dở cười.

Thật sự là không biết nói gì..

Chỉ là anh cũng nhận không được vui vẻ.

Cô là lần đầu tiên.

Anh không thấy, nhưng anh cảm nhận được sự cản trở của tấm màn kia, cùng với sự đau đớn mà cứng đờ cơ thể của cô ấy.

Lần đầu tiên của cô thuộc về anh.

Như vậy cũng đồng nghĩa với việc cô cùng người đàn ông kia không có chuyện gì xảy ra cả.

Cô ..là của anh.

Cả tâm hồn và thể xác.

Dư Huy cả người chìm trong hạnh phúc.

Dư ba cùng Dư mẹ cũng vui mừng cho con trai.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Chó Cẩn Chó

Trong khi bên này một mảnh an tường ấm áp, thì bên kia Hạ Sơ Nhi đang khổ sở tìm cách thoát đi sự khống chế của Sở Lộ Dĩ nhưng không thành công.

Càng ngày Sở Lộ Dĩ càng điên cuồng sử dụng các loại thuốc, dụng cụ tình dục trên người cô.

Về phía Hạ gia cùng trường học, với thể lực của Sở Lộ Dĩ, tuy tiện một cái tin nhắn nói Hạ Sơ Nhi đi du lịch nước ngoài liền giải quyết nhanh gọn.

Cho nên, Hạ Sơ Nhi bị giam lỏng tại nơi này đã gần hai tháng vẫn không có người phát hiện.

Hạ Sơ Nhi sau vài lần phản kháng ăn mệt, sau khôn ra, không dám trực tiếp sử dụng tiểu thủ đoạn chạy trốn nữa mà âm thầm sắp đặt bẫy dụ Sở Lộ Dĩ vào tròng, thoả mối hận.

Sở Lộ Dã không biết mình đang bị Hạ Sơ Nhi tính kế vẫn như thường thoả mãn thú tính trên người cô ta.

.

.

Một tuần sau, tại bách hoá.

Sở Lộ Dã tà tà nụ cười nhìn nữ nhân đang đi bên cạnh.

Hạ Sơ Nhi gần đây đặc biệt tỏ ra ngoan ngoãn, nên Sở Lộ Dã cũng không lại kìm kẹp cô ta như lúc trước.

Thình thoảng sẽ mang cô ta đi dạo phố, mua sắm những thứ đồ cô ta muốn.

Hắn đang âm thầm đắc ý mình điều giáo Hạ Sơ Nhi vô cùng tốt.

Hiện tại đều trở thành “ công cụ ẩm giường kiêm dụng cụ tiết dục chất lượng cao”.

Hừ, hoa khôi giảng đường thì lại như thế nào? Còn không phải dưới thân hắn van xin?

Sở Lộ Dã vạn vạn không ngờ Hạ Sơ Nhi mà hắn vẫn ngỡ mình đã nắm trong tay đang tính toán dòn hắn vào chỗ chết.

.

.

Hạ Sơ Nhi đích thật hận Sở Lộ Dã hận thấu xương.

Để thuận tiện cho việc xem cô như công cụ tình dục, Sở Lộ Dã đã tiêm cho cô một mũi vô sinh.

Từ nay hai chữ “làm mẹ” đối với cô vô duyên, vĩnh viễn chỉ là một giấc mộng xa vời.

Nếu không phải tình cờ cô nghe hắn trò chuyện cùng thư ký, có lẽ cô sẽ không bao giờ biết được sự thật bí ẩn này.

Hận Sở Lộ Dã nhưng Hạ Sơ Nhi càng hận Diệu Vy hơn.

Chính cơn khốn đó đã khiến cô rơi vào tình cảnh này.

-”tao sẽ không tha cho chúng mày, một đứa cũng không tha” Hạ Sơ Nhi ánh mắt độc ác nhìn theo bóng lưng của Sở Lộ Dã, rít gào qua kẽ răng.

Cô đã tính toán rất kỹ kế hoạch. Hơn nữa còn thông đồng cùng thư ký của hắn ta.

Vì mục đích Hạ Sơ Nhi không ngại câu dẫn cấp dưới Sở Lộ Dã vì cô ta bán mạng.

Lần này, nhất định có thể lấy mạng Sở Lộ Dã.

Hạ Sơ Nhi âm âm cười cười.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Sở Lộ Dã Tử?

Sau khi lái xe đưa Hạ Sơ Nhi trở lại biệt thự, Sở Lộ Dã liền cho xe đi ra ngoài.

Thư ký La nghiêng đầu thoảng nhìn qua hướng Hạ Sơ Nhi, được một cái gạt đầu nhẹ của cô ta liền thu hồi tầm mắt, lái xe ra ngoài.

Hôm nay Sở Lộ Dã muốn lên núi viếng mộ mẹ hắn.

Hằng năm vào ngày này Sở Lộ Dã đều tự mình lái xe lên núi.

Là thư ký lâu năm của Sở Lộ Dã, La Lân đương nhiên biết thói quen của anh ta khi đi viếng mộ phụ nhân là đi một mình.

Vì vậy La Lân cùng Hạ Sơ Nhi cùng tương kế tựu kế.

Theo thói quen, Sở Lộ Dã quả nhiên tại đoạn đường dưới chân núi để thư ký La xuống xe, một mình hướng mộ phần đi đến.

Đường núi tuy phần lớn đã giải phóng mặt bằng rộng rãi, nhưng vẫn có những đoạn đường mòn quanh co khúc khuỷu.

Sở Lộ Dã cho xe rời đi được một đoạn đường, ánh mắt lơ đãng nhìn qua gương chiếu hậu, liền thấy xa xa phía sau La Lân nhìn theo hướng mình chăm chăm.

Sở Lộ Dã nhú mày, trong lòng đột nhiên lú lên một tia bất an.

Đây là kinh nghiệm quan sát nhiều năm lăn lộn trên thương trường tích góp được của hắn.

Sở Lộ Dã toàn thân lông tơ dựng đứng, trực giác cho hắn biết, có cái gì đó nguy hiểm đang đến gần, nhưng chết tiệt là lại không đoán được là gì.

Hắn quyết định dừng xe lại quan sát một chút.

Và rất nhanh hắn phát hiện được vấn đề.

Phanh hỏng?!!

Sở Lộ Dã đẩy mắt hiện lên một tia kinh hãi, đoạn đường này là đoạn đường dốc, lại cong vẹo vòng vèo, xe hư phanh đồng nghĩa với điều gì, hắn thật không dám nghĩ.

Mà thực tế cũng không cho hắn có đủ thời gian để suy nghĩ nhiều, bởi vì khi hắn phân tâm nhìn đoạn dây thắng bị cắt đứt chiếc xe đã lao xuống vách núi.

Sở Lộ Dã hai mắt vằn lên những tia máu, hắn thậm chí ngửi được mùi tử vong đang đến gần.

La Lân dám phản bội hắn?

Nhưng lý do đâu?

Phải rồi!!

Hạ Sơ Nhi.

Sở Lộ Dã trong phút chốc đột nhiên hiểu rõ chân tướng.

Hạ Sơ Nhi, nếu tôi không chết, tôi sẽ cho cô sống không bằng chết. Sở Lộ Dã ánh mắt nanh ác như một con mãnh thú rít gào.

.

.

Từ đằng xa, thư ký La đôi mắt vi ám nhìn theo xe của Sở Lộ Dã dần đi xa, chỉ còn một làn bụi mờ, sau đó hắn xoay người.

“Àmmmmmm.... “ Một tiếng nổ kinh thiên từ phía sau hắn vang vọng bốn phương tám hướng.

La Lân chậm rãi từ trong túi rút ra điện thoại.

-”đã giải quyết xong” La Lân lên tiếng.

-”tốt, mau về với em nha” Hạ Sơ Nhi kiều mỵ vang lên đầu dây bên kia.

Cúp máy, La Lân lần nữa thoáng nhìn về phía xa xa, nơi khói cùng ánh lửa hoà quyện vào nhau.

Vĩnh biệt.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Diệt Khẩu

Biệt thự Sở gia.

Trong một căn phòng lờ mờ bóng đèn ngủ xa hoa mà đẹp đẽ.

Trên giường hai thân ảnh đang dầy dưa cùng nhau, mơ hồ nương theo ánh đèn có thể thấy là một nữ nhân đang ngồi trên người nam nhân tiến hành kịch liệt “vận động”, trong phòng tràn đầy không khí ái muội.

Một lúc sau, một tiếng gầm nhẹ của nam nhân cùng âm thanh kiều mỹ tận xương của nữ nhân cùng vang lên, cả hai đồng thời đạt được đến khoái cảm cao nhất.

Đột nhiên nam nhân thân hình cứng đờ, khô khốc mở miệng.. trong giọng nói là nỗi kinh ngạc vô cùng.

-”Cô..?!”

.

.

La Lân trừng mắt nhìn con dao cắm trong ngực mình ánh mắt không thể tin tưởng.

Hạ Sơ Nhi cười quyến rũ xích lỗ thân mình từ trên người hắn đứng dậy.

-”Anh biết quá nhiều.” đó là câu nói cuối cùng của Hạ Sơ Nhi mà La Lân nghe được trước khi tắt thở.

Hắn cho đến chết cũng không hiểu vì sao một phút trước nữ nhân kia còn dục tiên dục tử cùng hắn lên đỉnh vu sơn, một phút sau liền là bùa đòi mạng của hắn.

Hạ Sơ Nhi liếm liếm khoé môi, ánh mắt độc ác, nở nụ cười.

La Lân a La Lân, có trách thì nên trách anh biết quá nhiều, nếu anh không chết, sao tôi có thể trở lại làm Hạ Sơ Nhi ngây thơ, cái gì cũng không biết được??

Hạ Sơ Nhi mặc kệ thân hình trần truồng, vợ vội tắm chăn mỏng choàng lên người liền bắt tay xử lý cái xác.

Cô cho thi thể La Lân vào một cái túi lớn sẫm màu, cho vào cốp xe của hắn dưới gara, đợi màn đêm xuống sẽ trực tiếp mang đến hồ xử lý rác thải thành phố.

Ở nơi đó rác thải sẽ được đưa vào lò nhiệt hạch phân giải thành từng mảnh nhỏ.

Diệu Vy a Diệu Vy, em gái yêu quý của chị, em đang ở bệnh viện chăm sóc Dur Huy sao? Không ngờ em lại chung tình như vậy nha?

Sơ Nhi âm lãnh cười đến ma mỵ.

Chợt nhớ đến những lời lúc nãy của La Lân, Sơ Nhi liếm nhẹ môi, cười quyến rũ.

Dur Huy sắp lấy lại ánh sáng? Như vậy tốt lắm, để trả thù cô còn định uy khuất bản thân lấy một thằng mù đầu.

Cách dẫn vật Diệu Vy con khốn kia hiệu quả nhất chỉ có thể là cướp đi Dur Huy..

Hiện tại Dur Huy lấy lại được thị giác vậy cô rất vui lòng cho anh ta thêm một cơ hội.

Hạ Sơ Nhi nhìn ra ngoài trời, ánh mắt tối sầm.

Hạ Diệu Vy, đừng trách chị, có trách thì nên trách vì sao em lại trêu chọc Sở Lộ Dã khiến hắn nhầm lẫn giữa em và chị, khiến hắn dày vò chị thế thảm như thế này, chị là sẽ không bỏ qua cho em, em gái yêu quý.

Cùng lúc đó, tại xa xa phía chân núi.

Bởi vì là một khu vực cực kỳ hẻo lánh, nên mặc dù vụ nổ không hề nhỏ, nhưng hiện tại vẫn chưa ai biết tin tức gì cả.

Tại một lùm cây cứng cáp che đi đại bộ phận vách núi, nằm dờ ra một thân thể nam nhân, trên người anh ta quần áo mọi nơi hầu như đều không còn nguyên vẹn, trên người không thiếu vết thương lớn nhỏ.

Mà cách đó không xa liền là xác một chiếc ô tô đang âm ỉ bốc cháy.

Không ai chứng kiến bàn tay phải của hắn, ngón trỏ hơi giật giật.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Chạy Thoát

Một tuần sau.

Chỉ còn hai ngày nữa là đến vòng toàn quốc, cũng như ngày hôm sau là ngày Dư Huy phẫu thuật ghép giác mạc.

Diệu Vy trân trọng từng giây phút cuối cùng ở bên anh.

Khoảnh khắc anh lấy lại được ánh sáng, cô và anh sẽ trở lại thân phận em vợ cùng anh rể.

Bởi vì người Dư Huy yêu, mãi mãi chỉ có Sơ Nhi..

Nhưng vậy thì sao?

Cô cũng có khoản thời gian đẹp đẽ cùng anh, như nguyện trở thành nữ nhân của anh.. đó là bí mật nhỏ của cô và anh, cho dù chỉ có cô nguyện ý lưu giữ.

Nhưng chỉ cần như vậy cô đã mãn nguyện.

So với năm năm lặng ngấm anh từ xa, kề bên anh như thế này là đã quá đủ để cô thoả mãn.

Bí mật này sẽ theo cô suốt cuộc đời cho đến lúc xuống ba thước đất.

Hạ Diệu Vy đưa tay khắc hoạ từng đường nét gương mặt đang say ngủ của anh.

Dư Huy ..

Giá như anh thấu hiểu..

Rằng em đã yêu anh rất nhiều..

Hạ Diệu Vy nức nở xoay mặt đi .

Âu Thần lưng tựa cửa lặng lẽ nhìn Diệu Vy âm thầm nuốt nước mắt. Một tuần này, bởi vì Diệu Vy liên tục muốn ở bên Dư Huy nên Âu Thần cũng phải ra vô liên tục bệnh viện.

Diệu Vy có nói cô có thể tự bắt taxi di chuyển giữa hai nơi, nhưng anh làm sao có thể yên tâm để cô một mình nằm trên taxi chứ?

Lỡ xảy ra chuyện gì..

Cho nên Âu Thần vẫn nhất quyết làm tài xế cho Diệu Vy.

Càng đến gần cuộc thi, tâm trạng của Diệu Vy càng sa sút. Anh sợ cô gắng gượng không nổi sẽ gục ngã mất.

Vì sao đã biết trước, sau cùng người đau đớn nhất sẽ là bản thân mình, cậu vẫn ngốc nghếch cam tâm tình nguyện làm hã Diệu Vy?

.
. .
.

Hạ Diệu Vy đang chìm trong những ngày hạnh phúc cuối cùng của cô cùng Dư Huy, không hay biết chị gái mình, Hạ Sơ Nhi đã thoát ra được biệt thự Sở gia.

Sau khi xử lý xong cái xác của La Lâm, Sơ Nhi liền rời khỏi nơi đó.

Bởi vì để tiện cho việc giam lỏng Hạ Sơ Nhi, Sở Lộ Dã đã tuyển chọn khu biệt thự gần bờ biển, khá xa so với thành phố, thuộc dạng ít người lui tới.

Cho nên Hạ Sơ Nhi lúc rời khỏi nơi đó cũng không hề làm kinh động ai.

Cô ta không vội đến bệnh viện mà đi thẳng đến trung tâm chăm sóc sắc đẹp. Cô cần xóa đi những vết roi, vết cào xước trên người.

Cô có hai ngày, dư giả để thực hiện.

Không phải Hạ Diệu Vy muốn thể thân cô sao?

Cô sẽ cho cô ta biết, thể thân và hàng thật nó khác nhau cỡ nào.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Vòng Toàn Quốc

Cuối cùng ngày thi cũng đã đến.

Hạ Diệu Vy lặng im ngồi trên xe Âu Thần đi đến địa điểm thi.

Cho dù cô có cầu xin bao nhiêu, ngày này vẫn là đến a.

Nghĩ đến những tháng ngày hạnh phúc bên anh, Hạ Diệu Vy âm thầm rơi nước mắt.

Âu Thần nhăn mày thật chặt, anh cho xe tấp vào lề đường, tắt máy sau đó quay sang Diệu Vy.

Anh đưa tay nắm chặt vai cô, lắc mạnh.

-"Cậu lấy lại tinh thần đi, cậu không muốn sang Pháp quên anh ta sao? Hay là muốn tiếp tục ở lại nơi này làm thể thân cho chị của cậu?" Âu Thần lớn tiếng.

Nhìn cậu như thế này, tớ đau lòng lắm cậu có biết không?

-"..." Hạ Diệu Vy thân mình cứng đờ.

Phải rồi, cô là đang ảo tưởng gì đâu? Ngay từ đầu cô chỉ là người đứng bên ngoài cuộc sống của anh.

Thừa dịp anh khó khăn chen một chân vào cuộc đời anh.

Quãng thời gian qua quá hạnh phúc nên cô đã quên, tình cảm kia của anh cũng chỉ là dành cho nhân vật cô đang sắm vai- Hạ Sơ Nhi- chị của mình.

Cô cứ ngỡ mình đã vào được thế giới của anh, nhưng thật ra cô ngay cả mũi chân cũng chưa từng vào được.

Từ đầu đến cuối không là Hạ Diệu Vy đến bên anh, mà là chị cô, Hạ Sơ Nhi.

Đúng vậy..

Cô là đang ảo tưởng gì đâu?

Hạ Diệu Vy khép hờ đôi mắt, hai giọt lệ trong suốt trào ra , vương trên gương mặt tinh xảo.

Cô cho tay vào hộc tủ mini trên xe của Âu Thần, cảm ra một cái kính to mang vào.

-"Cảm ơn cậu, Âu Thần" Hạ Diệu Vy cảm kích nhìn sang bên cạnh.

Cảm ơn cậu kịp thời ngăn mình thoát khỏi giấc mơ.

Bởi vì giấc mơ kia quá đẹp để nên tớ gần như đã trầm luân..

Thật may hiện tại đã hồi tỉnh.

-”Chúng ta đi thôi” Diệu Vy nhàn nhạt mở miệng.

Chiếc xe nhẹ phóng đi trên đường, chỉ để lại một làn khói xanh thăm.

Cùng lúc đó, Hạ Sơ Nhi xuất hiện tại bệnh viện.

Cô không vội đi gặp Dư Huy mà tìm gặp Dư mẹ.

.

.

Dư mẹ nhìn Sơ Nhi đang đi từ xa lại gần mình hơi kinh ngạc.

-”Sơ Nhi? không phải con nói có việc ra ngoài sao?” bà hỏi, có chút nghi hoặc.

Vừa nãy bà nhớ Sơ Nhi mặc bộ áo quần khác cơ mà nhỉ? Hay là bà nhầm lẫn a?

-”Bá mầu, Dư Huy sao rồi ạ?” Sơ Nhi trấn tĩnh mở miệng.

-”à, nó vừa ăn sáng xong, đã đổi thuốc, bác sĩ nói hôm nay nghỉ ngơi thật tốt ngày mai phẫu thuật.”

-”ngày mai sao?” Hạ Sơ Nhi nỉ non.

Xem ra cô còn là đến kịp lúc a.

-”con vào nhìn anh ấy một lát” Sơ Nhi nói cùng Dư mẹ.

-”à” Dư mẹ vui vẻ gật đầu, cũng không phát hiện điều gì khác thường.

Chỉ có thể nói, Hạ Sơ Nhi cùng Hạ Diệu Vy quá giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Bài Xích

“cốc cốc”

Hạ Sơ Nhi đưa tay gõ cửa phòng bệnh.

-”Mời vào” bên trong truyền ra giọng Dư Huy.

“Cạch” một tiếng, cửa mở ra, Hạ Sơ Nhi ưu nhã cất bước đi vào.

Nhìn đang ngồi trên giường Dư Huy, Hạ Sơ Nhi trên mặt hiện lên một chút vui vẻ.

Mặc dù mù, nhưng gương mặt kia vẫn không kém bao nhiêu so với lúc trước.

Thậm chí còn tinh thần hơn.

Xem ra đứa em gái mình làm không tệ nha. Hạ Sơ Nhi nhếch môi.

-”Dư Huy” Hạ Sơ Nhi mở miệng.

Dư Huy đẩy mắt lướt qua kính ngạc.

Sơ Nhi?

Như ..thế nào?

Vì sao anh không nhận ra được tiếng bước chân của cô?

Vừa nảy rõ ràng là tiếng giày cao gót dẫm trên sàn nhà.

Sơ Nhi đã rất lâu không sử dụng lại giày cao gót.

Hơn nữa..

Dur Huy nhíu mày,

Mùi nước hoa?

Anh nghi ngờ lên tiếng dò hỏi

-”Sơ Nhi?”

-”là em” Sơ Nhi đi đến bên cạnh Dur Huy ngồi xuống, nắm lấy tay anh, lên tiếng.

Dur Huy mày khẽ nhíu.

Anh không biết vì sao hiện tại trong lòng hiện lên cảm giác.. khác thường.

-”không phải em nói, hôm nay có việc bận đi ra ngoài sao?” Dur Huy tận lực bỏ qua cảm giác lạ lẫm kia, ôn nhu đưa tay sờ sờ gương mặt của Sơ Nhi, mở miệng.

Hạ Sơ Nhi nhếch môi, âm âm cười nhạt.

Dur Huy a Dur Huy, cho dù anh mù hay không mù, đôi mắt anh vẫn mãi mãi không có đồng tử.

-”ân, em đã nghĩ lại, em muốn ở cạnh anh cho đến khi anh nhìn thấy” vẫn giọng nói trong vắt như thường lệ, nhưng Dur Huy nghe vào trong lòng lại trống rỗng.

Anh bất động thanh sắc rời tay khỏi gương mặt Sơ Nhi, nở nụ cười.

-”cảm ơn em..”

Bên này.

Tại khu vực tập trung.

Bởi vì địa điểm là ngoài trời nên mọi người phá lệ thư giãn chờ đợi giờ thi.

Diệu Vy tập trung tinh thần chờ đợi thông báo chủ đề.

Tầm hai phút sau, từ phía sau hội trường nhân tạo, người chủ trì bước ra, bên trên là một phong thư được phong ấn bằng con dấu.

Sau khi kiểm tra, xác nhận không có vấn đề, người chủ trì mở phong thư công bố đề tài lần này.

“Hy Vọng”

Xung quanh các thí sinh sau khi nghiền ngẫm đề tài liền bắt đầu đặt bố cục, phác hoạ những đường cơ bản, riêng Hạ Diệu Vy vẫn ngẩn người.

Hạ Diệu Vy nhìn đề tài gần mười phút, sau đó cô nhìn xuống đôi tay mình.

Hy vọng sao?

Hạ Diệu Vy chợt nhớ lại buổi sáng ngày hôm đó, ánh ngược dương quang như vị thần tản ra ánh sáng rực rỡ.

Hạ Diệu Vy mỉm cười, bắt đầu bày giá, kẹp giấy, phác thảo.

Bàn tay cô nắm bút chỉ nhẹ lướt trên mặt giấy tại nên một âm thanh vui tai.

Cô khép lại mắt, nghĩ về anh, rồi lại mở mắt ra tiếp tục vũ điệu trên giấy.

Âu Thần quay đầu nhìn sang Diệu Vy hoàn toàn nhập tâm, chìm đắm vào xúc cảm, cũng an tâm bắt đầu chuyên chú vào bài thi của mình.

Trên cao, mặt trời mùa đông mát lạnh, ảm áp vô cùng.

Lần đầu tiên ta viết thể loại ngược tâm, các nàng thấy sao? có góp ý gì không?

Cơ mà nói không phải mê tín chó tự nhiên ta ngồi định kịch tình mà khóc đỏ mắt nha, đại loại là ta viết văn thường đặt mình vào vị trí nhân vật xem lúc đó mình sẽ xử lý thế nào ấy, tự nhiên bù ngùi thay cho nhân vật Diệu Vy.

Cảm giác của ta là nếu là ta, ta lật bàn, không yêu trả đúp bố về.@@

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Hết Vai Diễn

Diệu Vy kết thúc cuộc thi trở lại bệnh viện đã là buổi chiều tà.

Vừa đặt chân xuống xe, cô đã nhìn thấy một hình ảnh làm khuôn mặt cô trắng bệch.

Hạ Sơ Nhi- chị của cô đang đẩy xe lăn anh đi dạo trong khuôn viên bệnh viện.

Mà anh, đang cười rất vui vẻ cùng chị cô.

Hạ Diệu Vy trái tim lạnh như băng, cô không tự chủ lùi lại một bước.

Âu Thần từ trên xe bước xuống, nhìn thấy Diệu Vy cả thân người không ngừng run rẩy liên kinh ngạc.

Chuyện gì xảy ra?

Theo tầm mắt của cô, Âu Thần nhìn qua , sau đó khuôn mặt anh cũng biến đổi.

Hạ Diệu Vy cứ ngây ngốc đứng như vậy nhìn theo hai người, cho đến khi cả hai khuất vào bên trong

.
.

Nước mắt lại lần nữa trào ra.

Âu Thần đau lòng nhìn cô.

Thật là cô gái ngốc a.

-”cậu không vào sao?” Âu thần hỏi.

-“...” Diệu Vy mở miệng định nói gì đó, chợt nhớ lại gương mặt tươi vui của anh lúc kề bên cạnh chị mình, liền im lặng.

-”không, đi thôi” nếu chính chủ đã xuất hiện vậy thế thân là cô cũng nên kết thúc vai diễn rồi.

Diệu Vy dẫn đầu xoay người rời đi, Âu Thần ánh mắt chán ghét nhìn theo bóng lưng Hạ Sơ Nhi, sau đó cũng theo Diệu Vy đi ra ngoài.

Hai người không biết, khi hai người cùng quay đi, Hạ Sơ Nhi liền cũng quay đầu nhìn nơi hai người vừa đứng, khoé môi giương lên.

Hạ Diệu Vy, cô thua.

-”Sao vậy?” Dư Huy mềm nhẹ hỏi.

Trên tay anh vân vẽ sợi dây chuyền hình đồng hồ cát nhỏ.

Lúc này anh cùng cô ôn chuyện lúc trước, khi anh yêu cầu, Sơ Nhi đã tháo xuống dây chuyền đưa cho anh.

Đây chính là vật khiến anh nhận ra cô ba năm trước.

Cho nên lúc này nắm trong tay Dư Huy mới cười vui vẻ như vậy.

Thật ra hiện tại anh đã chậm rãi đi được một đoạn ngắn.

Nhưng anh thích cảm giác được cô đẩy từ phía sau, giống như cô đang tiếp thêm sức mạnh cho anh vậy.

Hạ Sơ Nhi đưa Dư Huy vào phòng liền tùy tiện lấy có đi ra ngoài.

Dư Huy cũng không có gì thắc mắc.

Ra khỏi phòng, Hạ Sơ Nhi liền nhanh chóng đi về phía cổng bệnh viện.

Quả nhiên cô nhìn thấy cô em gái quý báu của mình đã khôi phục lại dáng vẻ lúc trước, vẫn mang cái kính ngu ngốc đó trên mặt đang ngồi thần thờ tại ghế đá công viên.

Bên cạnh cô còn có một nam nhân.

Chẳng qua Hạ Sơ Nhi cũng không biết Âu Thần là ai.

Hạ Sơ Nhi ưu nhã tiến đến bên cạnh Hạ Diệu Vy.

Hạ Diệu Vy còn chưa phục hồi từ hoảng hốt liền nhìn thấy một đôi giày cao gót màu đỏ lọt vào trong tầm mắt, theo bản năng cô ngẩng đầu.

Vừa ngẩng đầu Hạ Diệu Vy liền sững sờ.

-”chị..” cô thều thào.

HuHu, ta chỉ định viết nó tầm 15-20 chương thôi mà, sao càng viết kịch tính càng nhiều thế này. HuHu.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Phẫu Thuật

Diệu Vy bước chân vào bệnh viện, khôi phục lại thân phận Diệu Vy.

Hôm nay anh phẫu thuật thay giác mạc.

Cô muốn giữ lời hứa kè bên anh, dẫn cho hiện tại Sơ Nhi đã trở lại, cô không cần làm thế thân của chị nữa, cô vẫn muốn đứng bên anh, cùng anh tiến lùi.

Nghĩ đến những lời hôm qua Sơ Nhi nói cùng cô, Diệu Vy trái tim nhức nhối.

[Cảm ơn em đã thay chị chăm sóc chu đáo anh rể trong thời gian qua, và lại em dùng thân phận của chị đã lâu ,giờ cũng nên trả cho chị, phải không? em gái?]

Cô vẫn biết mình chỉ là thế thân, nhưng sao vẫn đau nhói khi nghĩ về?

Hạ Diệu Vy chưa sót nhìn anh nắm tay cùng Sơ Nhi, cho Sơ Nhi một cái an tâm tươi cười, cô quay mặt đi, để tránh bị mọi người phát hiện tâm trạng.

Cô không biết, khi cô quay đi, Dư Huy trong mắt lướt qua một tia nghi hoặc, chỉ là liền biến mất ngay sau đó.

.

.

Dur Huy nắm lấy tay Sơ Nhi, nhưng kỳ lạ là, khi nắm lấy tay cô anh lại không có bất kỳ cảm giác gì cả, một chút cũng không.

Mọi khi giữ lấy tay cô, anh đều cảm nhận được ấm áp, cũng như trong lòng tràn ngập thoải mái như nắm cả thế giới trong tay, nhưng hai ngày qua.. Anh giống như nắm tay một người khác không phải là cô vậy.

Anh nhẹ buông tay Sơ Nhi, mỉm cười che giấu đi sự mất tự nhiên khác lạ trên gương mặt.

Các y tá đẩy giường anh vào trong.

Cửa phòng phẫu thuật khép lại.

Không ai thấy, Dur Huy đưa tay vào trước ngực hơi vỗ về, tại nơi đó, một sợi dây chuyền với mặt hình chiếc đồng hồ cát nhỏ yên vị tại vị trí trái tim.

-”My-a, hãy tiếp thêm sức mạnh cho anh” Dur Huy thì thầm trước khi thuốc mê ngấm, lâm vào hắc ám.

.

.

Bên ngoài phòng phẫu thuật.

Dur mẹ kinh ngạc nhìn cô gái đang thần thờ nhìn chăm chăm cánh cửa phòng phẫu thuật kia.

Đó là Diệu Vy?

Hai lần con trai bà vào phòng phẫu thuật, bà đều thấy cô gái nhỏ này xuất hiện.

Bà nhìn Diệu Vy nhiều hơn hai mắt.

Tổng cảm giác rất quen.

Khi bà định tiến lên bắt chuyện thì lại nhìn thấy một chàng trai vỗ vỗ vai cô ấy như thể an ủi, chắc là bạn trai của cô bé đi? Dur mẹ nghĩ, vì vậy bà thu hồi tâm tư không lại để ý Diệu Vy nữa.

-”cậu không đi dự lễ sao?” Âu Thần nhìn Diệu Vy hỏi.

-”uh, cậu tham gia giúp mình, đại diện cho mình luôn” Diệu Vy cúi đầu, nhỏ giọng.

Âu Thần đau lòng nhìn cô, vươn tay xoa xoa đầu cô sau đó quay đi. Anh muốn thay cô làm việc khác để cô có thời gian kết thúc mối duyên tình không có kết quả này.

.

.

Trong khi đó, ngoài bệnh viện.

Một chiếc xe màu đen hào nhoáng dừng lại trước cổng.

Từ bên ngoài nhìn vào mơ hồ có thể nhận ra, ngồi trong xe là một nam nhân.

Hắn đề điều thuốc trong tay phải vào gạt tàn thuốc, dùng sức nghiền nát nó.

Tay bên trái bó bột.

Trên gương mặt anh tuần lộc ra một nét âm lãnh đến cực độ, khiến người ta không rét mà run.

-”Hạ Sơ Nhi, tôi sẽ khiến cô sống không bằng chết”

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Thiên Sứ

Ai đó đã từng nói rằng :“ Đợi chờ là hạnh phúc”

Đối với Diệu Vy bây giờ mà nói, “đợi chờ là dẫn vật, đợi chờ là thấp thòem lo âu“..

Hai tay cô đan vào nhau, vịn vịn.

Nhất định sẽ thành công phải không?

Trong khi đó, Âu Thần đã có mặt tại lễ trao giải.

Anh nhanh chóng tìm chỗ ngồi, lắng nghe chủ trì tuyên bố lễ bế mạc.

.

.

.

-”sau đây là kết quả cuộc thi”

Cuối cùng cũng đã đến phần quan trọng. Âu Thần nhìn lên trên bục.

Chủ trì tiếp nhận kết quả từ lễ tân, sau đó chậm rãi mở ra.

-”Đầu tiên là tác phẩm bố cục đẹp nhất- Lý Thù.” chủ trì vừa dứt lời, lập tức có hai nhân viên mang một bức tranh dính bằng nam châm lên bục.

-”tiếp theo là tác phẩm sáng tạo nhất- Giang Hải”

-”tác phẩm nội dung ấn tượng nhất- Kỳ Nghiên”

-“....”

-“....”

-“....”

-“....”

Theo từng kết quả được công bố , những người đoạt giải lần lượt lên bục nhận giải.

.

.

.

-”Cuối cùng là phần được chờ mong nhất hôm nay.-Quán quân cùng hai á quân” vị chủ trì giờ cao phong thư kết quả lên , hô to.

-”Á quân đầu tiên- Âu Thần, tác phẩm “Con đường mùa xuân” “

Bức tranh của Âu Thần được trình bày lên bục.

Một cô gái chân trần mặc váy màu trắng dài đến mắt cá chân, cô đi trên con đường đất cần cỗi, nhưng về mặt lại ngồi sáng từng tia hy vọng, xa xa phía trước cô là cả một rừng hoa. Phía sau cô là rất nhiều người khuôn mặt âm ỉ, thất sắc, tuyệt vọng. Họ là những người bỏ cuộc giữa đường tìm kiếm mùa xuân. Gam màu chủ đạo là màu hồng cam, cùng trắng, tạo cảm giác mờ ảo và mộng mị cho bức tranh.”

Trong tràng pháo tay của mọi người, Âu Thần tiêu sái đi lên bục.

Anh nhìn tác phẩm của mình, nở nụ cười.

Diệu Vy, cậu thấy không? Bức tranh này mình dành cho cậu, phía trước cậu nhất định sẽ là cầu vồng.

-”Á quân tiếp theo là Như Hân- tác phẩm “Bên kia bầu trời”“

Một người đàn ông không ngừng nghỉ đào vào sâu trong lòng đất với ước mơ tìm đến một nơi trong lành xanh mát, ông ta bỏ lại sau lưng thành phố hiện đại sầm uất, hướng về thiên nhiên. Phía sau ông là mộ của rất nhiều người, họ đã ngã xuống trước ông, và ông tiếp tục con đường của họ.

Một bức tranh vô cùng ý nghĩa, nói lên khao khát hy vọng một thế giới mà ở đó con người hoà hợp cùng thiên nhiên.

.

.

.

-”Quán quân cuộc thi lần này là... “ chủ trì nín thở, thần thần bí bí nói.

-”Hạ Diệu Vy, với tác phẩm “Thiên Sứ”“

Ấu Thần gương mặt hoàn toàn rạng rỡ, thậm chí còn vui sướng hơn cả khi nghe xướng tên mình.

Một bức tranh được cẩn thận đưa lên, đặt tại vị trí trung tâm.

Một chàng trai ngồi trên xe lăn, ngược ánh Mặt Trời, chỉ thấy rõ bên sườn mặt của anh, anh mặt áo sơ mi trắng, sau lưng anh một đôi cánh hai màu, một bên cánh héo rũ mất đi sức sống. Một bên cánh lại tuyệt mỹ đến rung động lòng người.

Chân anh bị bó bột, mắt anh bị ác quỷ che đi. Xung quanh anh tràn đầy những dây thép, gai nhọn.. Sự tuyệt vọng bao trùm nửa phần phía dưới bức tranh.

Nhưng bàn tay trái của anh lại được níu giữ bởi một thiên thần nhỏ đến từ thái dương rạng rỡ, người ta thậm chí thấy được hơi ấm từ thiên thần lan toả đến chàng trai.

Ánh sáng Hy Vọng.

Mọi người không hện mà cùng nghĩ.

Một tràng pháo tay vang dội..

Thậm chí có người hiểu được thông điệp của bức tranh còn lặng lẽ chấm nước mắt.

Được rồi, mấy bức tranh trên là ta tự nghĩ ra, khỏi tra google nga. haha

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Thành Công

Đèn phòng phẫu thuật dường như cảm thấy đã dẫn vật đủ tất cả mọi người nên sau hàng giờ đồng hồ sáng đã tắt.

Mọi người không hện mà cùng đứng dậy.

Một lát sau, cửa phòng phẫu thuật mở ra, bác sĩ vừa đi ra ngoài liền bị vây quanh.

-”bác sĩ à, con tôi?” Dư mẹ gấp gấp lên tiếng.

-”Ca phẫu thuật rất thành công, vấn đề bây giờ là đợi chờ và cầu nguyện cho giác mạc tương thích cùng với mắt cậu ấy” bác sĩ hoà ái cười cười, gạt đầu sau đó rời đi.

Dư mẹ lặng lẽ lau nước mắt.

Mà Sơ Nhi lại không dấu vết nhìn qua Diệu Vy.

Diệu Vy mừng rỡ đến bật khóc, cô gất gao che miệng mình để tránh thốt ra tiếng.

Sơ Nhi chăm chọc nhếch môi cười. Cô xoay người, thay đổi một gương mặt vui mừng tiến đến an ủi Dư mẹ.

Dư Huy còn ngấm lượng thuốc mê còn dư nên tạm thời chưa tỉnh lại.

Mọi người tâm thần không yên cũng tạm lắng xuống.

.
.
.

Cửa lần nữa mở ra, giường Dư Huy được mang ra ngoài.

Hệt như lần trước, mắt anh được bao bọc kỹ bởi gạc y tế.

Chỉ là lần này, mở ra sẽ không còn một đôi mắt thất sắc không ánh sáng mà là một đôi mắt tinh anh sáng ngời.

Diệu Vy nhìn theo giường của anh lăn bánh mãi đến khi anh được đưa vào phòng, cho đến khi cánh cửa khép lại trước mặt cô, Diệu Vy mới ngậy ngốc nở nụ cười.

Thật tốt..

Mừng cho anh..

.
.
.

Âu Thần trở lại bệnh viện liền thấy Diệu Vy đứng ngây ra nhìn chăm chăm về phía phòng bệnh của Dư Huy không nhúc nhích.

Cô gái ngốc này..

Anh bước nhanh tới gần cô, nắm lấy tay cô kéo ra ngoài.

Vỗ vào mặt cô, anh giận dữ.

-”Cậu cho tớ tỉnh lại”

Diệu Vy hoàn hồn ngẩn đầu nhìn Âu Thần.

Cô hít một hơi thật sâu, sau đó thu hồi mọi biểu tình, cười cười.

-”cậu về rồi à? kết quả thế nào?” Diệu Vy gạt nước mắt hỏi.

-”cậu về chuẩn bị hành lý đi du học đi.” Âu Thần bất đắc dĩ véo hai má cô nói.

Diệu Vy hơi ngừng một chút, sau đó xả ra một nụ cười tươi.

-”uh”

Đã đến 12 giờ đêm, công chúa Lọ Lem cần tỉnh mộng, phải không?

Cô bình tĩnh đi theo chân Âu Thần rời khỏi bệnh viện.

Hạ gia.

-”con đã về” Diệu Vy cởi giày, xoa xoa hai bàn tay vào nhau xua đi cái rét lạnh trên tay.

-”Sơ Nhi con đã về” Hạ mẹ từ phòng bếp đi ra ôn nhu nhìn Diệu Vy vui vẻ mở miệng.

-”mẹ, con là Diệu Vy” Diệu Vy lạnh nhạt nhìn Hạ mẹ sau đó quay người đi lên lầu.

Hạ mẹ nụ cười đông cứng trên gương mặt.

Bà thu hồi biểu tình đi vào phòng.

Nếu là Diệu Vy, bà không tất phải nói chuyện.

Hạ ba ngồi trong phòng bếp bất đắc dĩ mở miệng.

-”tiểu Vy là vô tội, chuyện đó đã trôi qua gần hai mươi năm, bà vì cái gì cứ nhớ mãi không quên đâu?”

Hạ mẹ muống canh trên tay hơi dừng một chút, sau đó tiếp tục khuấy nồi súp trong tay im lặng, không trả lời.

Hạ ba thờ dài, cũng không lại nói điều gì.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Khác Biệt

Hạ Diệu Vy sắp xếp một chút đồ đạc. Cô chợt dừng lại trên tấm hình gia đình.

Cô còn nhớ rõ đó là năm cô năm tuổi.

Trong khung hình là baba bé Sơ Nhi, mẹ kê bên baba, mà cô?

Hạ Diệu Vy nhìn mình trong ảnh, một bé gái nhỏ nhắn vẻ mặt ao ước đứng bên cạnh ngẩng đầu nhìn họ.

Cảm giác ba người họ mới là một gia đình, còn mình chỉ là người thừa a?

Hạ Diệu Vy ngồi lên giường cúi người gỡ mặt kính, rút ra tấm hình nhìn chăm chú.

Ánh mắt ao ước, khát khao tình thương, sự quan tâm của ba mẹ của cô bé trong hình đã từng kéo dài mười mấy năm.

Từ mong đợi trải qua thời gian thương tâm,sau dần dần chết lặng, và hiện tại, không may mắn sống.

Đột nhiên Diệu Vy cảm thấy hảo châm chọc.

Vì cái gì sinh cô ra rồi lại bỏ bê cô như vậy a?

Hạ Diệu Vy rút cây kéo trong học bàn, đặt trên tấm hình bắt đầu cắt đi bản thân.

Xong đâu đó cô cho lại tấm hình vào khung, nghĩ nghĩ một chút, vẫn là lật tấm hình úp xuống đầu tủ mới bắt tay vào làm việc khác.

Có lẽ đi cũng tốt, nơi này chung quy cũng không có cái gì khiến cô lưu luyến.

Trong bệnh viện.

Dur Huy tính lại là chuyện của năm giờ sau đó.

Sơ Nhi vui vẻ, ba mẹ cũng vui, chỉ chờ ngày tháo băng, anh sẽ lấy lại được ánh sáng.

Anh đã nhờ a Trần đi đặt một cặp nhẫn cầu hôn, đã định sẵn sẽ phải nói gì cùng Sơ Nhi..

Tất cả mọi chuyện dường như trở về lúc trước.

Theo lý mà nói.

Lẽ ra anh phải cảm thấy hạnh phúc?!

Nhưng..

Vì cái gì trái tim lại trống rỗng đâu?

Dur Huy đưa tay sờ lên lớp băng trên mắt.

Không thấy được, nhưng anh nhận ra anh yêu Sơ Nhi, cần Sơ Nhi..

Nhưng hiện tại, sắp thấy được trong lòng anh tựa như mất đi cái gì vậy.. mãi voi, không thể đóng đầy..

Mùi nước hoa thoang thoảng xông vào mũi làm Dur Huy ngẩng đầu về phía cửa.

Tiếng gót giày cao gót nện xuống sàn nhà ồn ào..

Hắn là Sơ Nhi.

Anh.. không thích mùi này.

Anh cũng không thích tiếng động do gót giày tạo ra..

Rất đau đầu..

Anh..

Vẫn là thích mùi nhựa thông thoang thoảng dịu nhẹ, nhất là bàn tay cô, rất thơm

Anh thích tiếng bước chân nhẹ nhàng của cô mỗi khi vào phòng.

Cô nói “ em không biết khi nào anh ngủ, khi nào anh thức, nên em tận lực phóng nhẹ bước chân, tránh làm anh tỉnh giấc”

Anh..

Thích cô quan tâm anh từng chi tiết nhỏ như vậy..

Sơ Nhi..

Vì sao em lại thay đổi?

Không, không phải em thay đổi mà là em trở lại là em trước kia.

Vì sao?

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Ác Ma Trở Về

Những ngày sau đó, Diệu Vy sẽ không lại trở lại bệnh viện.

Một phần vì chạy ngược chạy xuôi lo thủ tục xuất cảnh, du học, một phần vì cô không muốn gặp mặt Sơ Nhi.

Chung quy vai trò thể thân của cô đã kết thúc.

Mà đã kết thúc thì nên rõ ràng.

.

.

.

Cô nghĩ, đến ngày anh tháo băng, lại chính là ngày cô lên máy bay, rời đi nơi này.

Rõ ràng là định mệnh cũng không muốn cô và anh cùng nhau.. nhỉ?

.

.

.

Trong khi đó, tại bệnh viện, Dư Huy mỗi ngày trôi qua trong lòng anh nỗi mất mát càng to lớn.

Anh luôn cảm thấy anh mất đi cái gì đó rất trọng yếu, rồi lại tìm không ra.

Anh có cảm giác nếu anh không nhanh chóng nhận ra, anh sẽ mất “nó” vĩnh viễn.

Nhưng rốt cuộc ..”nó” là thứ gì?

.

.

Dư mẹ bước chân vào phòng, thấy con trai ngầy ngốc ngồi trên giường, ngay cả có người vào phòng cũng không biết thì hơi ngạc nhiên.

Bà nhìn căn phòng một vòng, không thấy Sơ Nhi đâu cả, liền mở miệng.

-”tiểu Huy, Sơ Nhi đi đâu rồi?” thật kỳ lạ, lúc trước con bé nếu không có việc gấp là một bước cũng không rời Dư Huy nha.

Thậm chí bà cảm thấy người làm mẹ như bà đây đôi lúc lơ đãng còn không tận tình chăm sóc Dư Huy bằng con bé nữa là.

-”cô ấy đi ra ngoài rồi mẹ” Dư Huy hồi phục tinh thần mở miệng.

-”vậy à. Hạ phu nhân vừa đến thăm con lúc nãy nhưng con chưa ngủ dậy nên mẹ cũng không đánh thức. Con bé Diệu Vy sắp ra nước ngoài du học rồi”

Diệu Vy?

Du học?

Dư Huy sờ sờ lên ngực, nơi vị trí trái tim.

Cái gì vậy?

Cảm giác đau nhói này là gì?

-”khi nào đi vậy mẹ?” Dư Huy hỏi, đè nén cảm giác khó chịu trong lòng.

-”hình như là năm ngày nữa thì phải, uh, đúng ngày con tháo băng đấy.” Dư mẹ chợt nhớ ra cười cười.

Năm ngày nữa sao?

Hạ Diệu Vy...

Cô gái nhỏ có đôi mắt nâu sẫm mê người..

Đồng thời đôi mắt đó nói không nên lời quen thuộc.

Hạ Sơ Nhi mấy ngày nay luôn có cảm giác có người theo dõi mình, nhưng khi cô tìm tòi lại không phát hiện ra bất kỳ dấu vết nào.

Hạ Sơ Nhi nhíu mày.

Là ảo giác?

Vì sao cô có cảm giác như bị răn độc nhìn vậy a? Hảo lãnh.

Hạ Sơ Nhi đi nhanh vào cổng bệnh viện.

Sau khi bóng cô khuất hẳn, cửa kính màu đen của một chiếc xe ô tô gần đó chậm chậm hạ xuống.

Lộ ra bên trong một nam anh tuấn tú, mái tóc màu vàng kim gọn gàng, màu nước biển trong mắt, tây trang phẳng phiu.

Nếu bỏ qua một bên chân buông thõng, hẳn là một hoàng kim nam nhân.

Nam nhân ánh mắt lạnh thấy xương nhìn theo bóng lưng Hạ Sơ Nhi, tay niết chặt vào vô lăng tay lái đến trắng bệch.

Người đến chính là Sở Lộ Dĩ- kẻ mà Hạ Sơ Nhi luôn nghĩ đã tán thân nơi vách núi.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Tháo Băng

Năm ngày sau.

Bệnh viện, phòng bệnh của Dur Huy.

Dur Huy ngồi trên xe lăn, hai bàn tay vì căng thẳng mà rịn mồ hôi.

Hạ Sơ Nhi ngồi bên cạnh Dur Huy dịu dàng an ủi.

Dur ba Dur mẹ cũng hồi hộp vô cùng.

Đúng lúc này, cửa phòng mở ra.

Diệu Vy cùng Âu Thần xuất hiện.

Vẫn chiếc kính to quá khổ, mái tóc thắt bím hai bên, tóc mái che hết nửa khuôn mặt.

Diệu Vy cúi đầu chào Dur ba Dur mẹ, cũng không có đi đến gần anh, mà nhẹ nhàng ngồi xuống chiếc ghế đặt cạnh cửa.

Âu Thần theo đó cũng tùy tiện ngồi bên cạnh cô.

Anh đưa mắt đánh giá tất cả mọi người, sau đó tầm mắt dừng lại Dur Huy đang ngồi trên giường.

Đây là lần đầu tiên anh trực diện nhìn thấy tình địch lớn nhất của mình.

Gần một nửa gương mặt bị bao phủ bởi lớp băng trắng vẫn không giấu hết được vẻ tuấn tú, dương cương trên gương mặt góc cạnh của anh ta.

Lại nhìn sang Sơ Nhi ngồi bên cạnh, ánh mắt biến đổi, nếu anh nhìn Dur Huy là ánh mắt tìm tòi mang theo dò xét, thì khi Âu Thần nhìn sang Sơ Nhi, ánh mắt đã mang theo chán ghét.

Đó là chị của Diệu Vy.

Anh quả thật không vừa mắt cô ta từ năm cô ta mười tuổi.

Anh không thể hiểu được, vì sao một cô gái nhỏ mười tuổi lại có thể vì tranh giành không thành công con búp bê mà mình tặng cho Diệu Vy ,mà đẩy em gái mình xuống hồ nước?

Nếu không phải có anh ở đó, và Hồ nước không sâu, hẳn là Diệu Vy phải chết không thể nghi ngờ.

Ánh mắt độc ác đó anh đã nhìn thấy một lần, về sau cũng lại vô pháp bình thường cùng cô ta.

Ánh mắt chính là chìa khoá phân biệt Diệu Vy cùng cô ta đi.

Một nữ nhân độc ác thì ánh mắt có trang như thế nào cũng che giấu không được tia hung dữ và lạnh lẽo trong đáy mắt.

Chỉ tiếc, ở nơi này nhân đa số là có mắt không trông, không ai nhận ra nữ nhân trước mắt là cỡ nào giả dối.

Nửa tiếng sau, bác sĩ xuất hiện tại phòng.

Ông bắt đầu kiểm tra một chút tình trạng của Dư Huy, sau đó bắt đầu tháo gạc.

Mọi người nín thở hồi hộp.

Diệu Vy hai tai túm chặt gấu áo khăn trướng, trong lòng không ngừng cầu nguyện.

Nhất định..

Nhất định anh sẽ lại nhìn thấy ánh sáng, phải không?

Theo từng lớp băng trắng được cởi ra, tim mọi người đều nhấc cao lên đến cổ họng.

Bác sĩ đưa tay kéo hai miếng gạc áp lên mắt ra ngoài, sau đó nói.

-“Cậu hãy từ từ nhẹ mở mắt, nếu mở ngay lập tức cường độ ánh sáng mạnh sẽ kích thích đến dây thần kinh thị giác, nếu làm nó xảy ra vấn đề thì công sức đồ sông đồ biển, cậu hiểu không?”

-“vâng” Dư Huy gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Rời Đi

Bác sĩ ra hiệu cho Dư mẹ đi kéo rèm cửa lại một chút.

Ánh sáng trong phòng do đó yếu đi.

Mọi người nín thở chờ đợi. Không ai dám lên tiếng quấy rầy.

Dư Huy cánh mi run rẩy, từ từ mở ra, chậm chạp không dám mạnh động.

Ánh sáng nhu hoà từ bên ngoài truyền vào khe mắt, Dư Huy vội nhắm lại, rồi lại từ từ hé ra, cứ như vậy ba bốn lần, anh đã có thể mở ra hơn nửa đôi mắt.

Hình ảnh từ ban đầu chỉ là trắng xoá, sau đó dần mờ mờ, mờ hồ hiện ra khung cảnh.

Dư Huy nhắm lại mắt, sau đó mở ra, hình ảnh trước mắt đã hoàn toàn rõ ràng.

Nước mắt không tự chủ chảy dài trên mặt anh.

Anh..

Anh đã nhìn thấy ánh sáng!!

Sơ Nhi.

Phản ứng đầu tiên của anh là muốn chia sẻ cùng Sơ Nhi.

Vì vậy, Dư Huy đưa mắt tìm kiếm, không nghĩ vừa ngẩng đầu liền thấy đối diện anh, lưng tựa vào cửa một cô gái đang đắm đắm nhìn mình.

Kìa là..?

Diệu Vy?

Hạ Sơ Nhi đứng bên cạnh, nhìn thần sắc anh kích động liền biết thành công.

Rất xảo tiến lên một bước che khuất tầm mắt anh đặt trên người Diệu Vy, Hạ Sơ Nhi cúi người nhìn anh.

-”Dư Huy? anh nhìn thấy em không?”

Giọng nói quen thuộc thu hút trở lại sự chú ý của anh,

Dư Huy đưa mắt nhìn cô gái trước mặt, sau đó đưa tay ôm lấy cô vào lòng.

-”Anh.. anh thấy được em rồi” Dư Huy run rẩy ôm chặt Sơ Nhi hơn.

Hạ Diệu Vy nụ cười không giảm nhưng ánh mắt lại âm đạm.

Dư Huy à..

Thật tốt..

Mừng cho anh..

Hãy sống thật tốt nhé..

Thật hạnh phúc..

Thay cả phần em!!

Bởi vì.. hạnh phúc của em là chính anh..

Âu Thần ôm lấy bả vai của cô ép cô xoay mặt vào ngực mình.

Cô gái ngốc tội nghiệp, vì sao cậu lại cứ mãi sống vì người khác như vậy?

Cuối cùng người tôn trọng cũng là cậu mà thôi..

Âu Thần thở dài.

Anh cúi người xuống gần Diệu Vy nhỏ giọng.

-”Đi thôi”

-“..ân” Diệu Vy gật đầu.

Đi thôi..

Hai người cứ như vậy đứng lên, không tiếng động rời khỏi.

Mà Dư Huy, ôm Hạ Sơ Nhi trong lòng lại cảm thấy trống rỗng, không hề có cảm giác thoả mãn như trước kia.

Thậm chí, hiện tại anh ảm ảm có cảm giác muốn đẩy nhân trong lòng ra.

Dư quang đảo qua, trông mắt anh liền co lại.

Anh nhìn thấy gì?

Diệu Vy tựa vào lòng một nam nhân khác ?

Không được, không cho phép!

A...?

Anh đang nghĩ cái gì vậy?

Sao anh lại có cảm giác khó chịu khi nhìn thấy cảnh đó?

Dư Huy trong lòng rối loạn, nhin không được khép mắt, vì thế đã bỏ qua khoảnh khắc Diệu Vy ngẩng đầu lưu luyến nhìn anh, trên gương mặt đầy những vệt nước mắt.

Khi anh lần nữa bình tâm mở mắt ra, trước mắt đã không một bóng người.

Diệu Vy đã rời đi từ bao giờ.

Dur Huy trái tim đột ngột lạnh lẽo.

Người... đâu?

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Mang Thai?

Sân bay B.

Diệu Vy thần thờ ngồi tại khu vực đợi.

Âu Thần đi check in.

Cô cúi đầu nhìn trong tay túi giấy có chút ngây ngốc.

Đây là vừa nãy mẹ mang đến cho cô.

Nhẹ mở túi ra, Diệu Vy liền thấy được, bên trong là một cái mũ len màu trắng, một đôi bao tay màu trắng và khăn quàng cổ cũng màu trắng nốt.

Bên trong còn có một bức thư gấp lại làm tư.

“Diệu Vy, đứa nhỏ tội nghiệp, mẹ xin lỗi vì bao nhiêu năm nay đã bỏ bê con, chỉ vì trong lòng mẹ có gút mắc. Baba con nói đúng, con là vô tội, thế nhưng mẹ lại tàn nhẫn đồ hết mọi lỗi lầm lên người con, để con lớn lên trong lạnh giá. Mẹ sẽ không nói nguyên nhân, đó là một câu chuyện dài, cũng là cái sai trái của người đi trước lại làm đau lòng con trẻ. Mẹ không dám mong con tha thứ, nhưng ít ra mẹ muốn gửi đến con lời xin lỗi. Xin lỗi vì khiến con đau khổ từng ấy năm. Nay con rời đi, nhớ giữ gìn sức khỏe, chăm sóc bản thân thật tốt.”

Diệu Vy nhìn lá thư, chỉ cảm thấy từng đợt khó chịu.

Có ý nghĩa sao?

Đã bỏ rơi cô từng ấy năm, trong mắt mẹ mãi mãi chỉ có Sơ Nhi, còn cô, mãi mãi chỉ là người thừa trong gia đình đó.

Có cũng được, không có cũng chẳng sao, bây giờ khi cô buông bỏ lại đến đây quấy rối tâm của cô?

Thật châm chọc.

Thật đáng ghét.

Thật.. vui vẻ..

Nước mắt từng giọt từng giọt làm nhoè đi bức thư trước mặt.

Diệu Vy đưa tay vuốt ve bề mặt của những món đồ trong hộp.

Rất mềm.

Cô vừa khóc vừa cười nhìn chiếc túi quà lần đầu tiên sau bao nhiêu năm mẹ lại tặng cho cô..

Mẹ.. người đúng là rất tàn nhẫn với con a..

Đột nhiên bụng cô khó chịu, dịch dạ dày tràn lên cổ làm Diệu Vy muốn ói.

Ăn không tiêu?

Không đúng, từ hôm qua giờ cô đã ăn gì đâu?

Có lẽ bệnh đau dạ dày của cô lại tái phát a.

.

.

Âu Thần vừa trở lại liền thấy Diệu Vy khó chịu gấp người che miệng nôn khan.

-”Diệu Vy, cậu làm sao vậy?” Âu Thần hai bước làm một chạy đến đỡ Diệu Vy.

-”hôm qua giờ chưa ăn gì, chắc bệnh đau dạ dày của tớ tái phát” Diệu Vy suy yếu tựa vào lòng Âu Thần nói.

-”Vậy cậu đợi một lát mình đi mua chút gì đó cho cậu lót dạ” Âu Thần vuốt vuốt tóc nhưng gầy nhỏ bé của cô đau lòng nói.

Thật là, chăm sóc Dur Huy béo khỏe mập mạnh thế kia, còn bản thân lại gầy yếu như thế này.

Không làm cho người ta hết lo cho cậu được.

-”uh, cảm ơn cậu” Diệu Vy gật đầu.

Âu Thần đỡ đầu cô tựa vào lưng ghế, sau đó sai bước chân đi đến căn tin xếp hàng.

Đột nhiên từ bên cạnh anh, một cô gái sắc mặt trắng xanh không ngừng che miệng nôn khan.

Người chồng đang đứng bên cạnh liền tiến lên vỗ nhẹ lưng cô gái.

Cô gái đỏ mắt ngẩng đầu.

-”Anh à, hình như chúng ta có rồi”

Anh chồng sững sờ, sau đó mừng rỡ như điên nắm lấy tay vợ không dám tin run giọng hỏi:

-”Thật..thật sao? Anh sắp được làm ba?”

Làm ba?

Âu Thần đột nhiên trừng lớn mắt, anh quay đầu nhìn cô gái nhỏ đang ngồi đằng xa.

Có lẽ nào?

Âu Thần cứ đứng như vậy tựa như thể giới ngừng quay. Minh anh chơi vui lạc lối.

Cô..

Có thai?

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Món Quà Tặng Cậu

Âu Thần ngồi tại một góc khuất siết chặt trong tay vé máy bay.

Dường như đang phải cân nhắc một việc vô cùng quan trọng, chân mày anh nhíu lại, xoắn vào nhau, thậm chí có thể kẹp chết một con ruồi.

Sau đó, anh nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu, mở mắt ra trong đáy mắt đã thêm phần kiên định.

Âu Thần đứng lên, nắm bịch sữa cùng bánh mì ngọt trong tay quay trở lại nơi Diệu Vy đang ngồi.

Nửa quỳ nửa ngồi đối diện cùng Diệu Vy, Âu Thần mỉm cười dịu dàng.

-”tiểu Vy, máy bay có chút trục trặc nên chưa thể cất cánh, chúng ta quay trở lại và đi chuyển bay buổi chiều nha.” anh vén tóc mai của Diệu Vy lên vành tai, ôn nhu nói.

-”ân.” Diệu Vy cũng không nghi ngờ. Đơn giản bởi vì trước giờ Âu Thần chưa bao giờ lừa cô. Ngoan ngoãn đứng dậy đi theo sau lưng Âu Thần.

Hai người bắt xe đến một nhà nghỉ gần đó thuê hai phòng.

Anh bắt cô nhắm mắt nghỉ ngơi thật tốt, xác định cô đã ngủ liền đi ra ngoài.

Bắt một chiếc taxi hô địa chỉ bệnh viện L, Âu Thần khép hờ đôi mắt.

Xe chạy nhanh trên đường.

Bệnh viện L.

Phòng Dư Huy.

Anh hít mắt đứng thẳng nhìn ra bên ngoài cửa sổ.

Tính ra đã gần nửa năm kể từ ngày tai nạn.

Hiện tại anh hầu như đã khôi phục hoàn toàn, chân đã có thể đi được.

Trên bầu trời một chiếc máy bay xẹt qua bệnh viện, Dư Huy ngẩng người nhìn nó.

Có lẽ đây là chuyến bay sang Pháp ngày hôm nay của Diệu Vy đi?

Anh mãi không quên được hình ảnh cô nép người vào lòng nam nhân kia.

Ngực cứ khó chịu như bị ai chèn ép, không ngừng có âm thanh kêu gào trong lòng anh rằng “đó là nữ nhân của anh, không được phép chạm vào”

A..

Như thế nào anh lại có suy nghĩ kỳ lạ như vậy đâu? Dư Huy cúi đầu, ánh mắt đen tối không rõ.

Lúc này, cửa phòng mở ra, Sơ Nhi đạp gót giày bước vào, mùi nước hoa cao cấp dần lan ra trong căn phòng.

Dư Huy hít mắt.

Hạ Sơ Nhi mỉm cười e lệ tiến đến gần Dư Huy từ phía sau ôm lấy anh.

-”Huy à..”

Dư Huy thân hình đột nhiên cứng ngắc.

Cùng một âm thanh, lại hảo xa lạ.

Ngay khi anh định gờ tay gỡ bàn tay Sơ Nhi ra, thì cửa phòng vang lên tiếng gõ cửa.

Dư Huy rất tự nhiên vỗ vỗ tay Sơ Nhi ý bảo cô thả ra, đồng thời hướng bên ngoài lên tiếng.

-”Mời vào”

Sơ Nhi oán hận lùi lại, nhìn ra ngoài cửa.

Tên khốn nào phá hỏng chuyện tốt của cô?

.

.

.

Âu Thần vừa mở cửa liền nhận thấy một tầm mắt tràn đầy căm hận và địch ý bắn về phía mình.

Anh bản năng ngẩng đầu, sau đó khi phát hiện là ai liền nhếch môi trào phúng.

Lại là à nữ nhân Sơ Nhi.

Xem ra mình xuất hiện đã phá hỏng chuyện tốt gì đó của cô ta a?

Tốt nhất là như thế.

-”chào anh, tôi là Âu Thần, bạn của Diệu Vy, tôi muốn đơn độc nói chuyện với anh” Âu Thần không khách khí hạ lệnh đuổi người.

Hạ Sơ Nhi cắn răng trừng mắt như muốn ăn tươi nuốt sống nhìn Âu Thần.

Trực giác cho cô biết, nam nhân này xuất hiện không có chuyện tốt, nhưng lại không thể làm gì cứ như vậy tâm không cam tình không nguyện đạp gót giày đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Chân Tướng

Dư Huy nhìn nam nhân trước mắt tổng cảm giác không thoải mái.

Anh ta nhìn mình giống như nhìn một thằng ngu.. hoặc nói là thương hại??

Thương hại?

Vì sao lại thương hại anh?

Không đợi Dư Huy nghĩ nhiều, Âu Thần đã mở miệng.

-”tôi muốn hỏi anh một chuyện, bởi vì chuyện này rất trọng yếu quyết định tương lai của anh, nên mong anh phối hợp.”

Đúng vậy, câu trả lời của anh, sẽ quyết định việc tôi có giao lại Diệu Vy cô gái gốc đó cho anh hay không, hoặc là tôi sẽ mạnh mẽ giữ lấy.

Dư Huy nhìn Âu Thần nghiêm túc cũng thu hồi suy nghĩ tầm phào chuyên chú lắng nghe.

-”Anh yêu Hạ Sơ Nhi?” Âu Thần hỏi câu hỏi đầu tiên.

-”Àn” Dư Huy trả lời.

-”Vậy anh yêu Hạ Sơ Nhi lúc quan tâm chăm sóc anh? Vẫn là Hạ Sơ Nhi hiện tại?”

-“...tôi, yêu cô ấy, dù như thế nào tôi cũng sẽ yêu”

-”nếu tôi nói, ngoài Hạ Sơ Nhi, còn có một cô gái yêu anh hơn thế, hơn nữa còn ghét nhiều lần hy sinh vì anh, anh sẽ làm gì?”

-”tôi nợ cô gái ấy, nhưng chỉ có thể xin lỗi mà thôi, người tôi yêu là Sơ Nhi, đó là cô gái đã ngày đêm lo cho tôi, không phải vì vậy tôi mới yêu cô ấy, mà là không biết từ lúc nào cô ấy đã bước vào trái tim tôi.. lần nữa..” Dư Huy khép mắt.

-”Chắc anh không biết, tôi bị mù bởi cô ấy, chúng tôi đã từng chia tay nhau, nhưng rồi cô ấy quay lại, mạnh mẽ phá tan cánh cửa đang dần khép lại của trái tim tôi, khắc lên hình ảnh của cô ấy.. “Dư Huy tiếp tục nói.

-”Nhưng, dường như người con gái mạnh mẽ làm tôi rung động đó chỉ là mộng ảo, mở mắt ra cô ấy đã tan biến từ lúc nào..” Dư Huy âm thanh u buồn.

-”Có nghĩa là anh yêu Hạ Sơ Nhi những ngày anh mù à?”

-”thật sự mà nói, thì đúng là như vậy, khi tôi không nhìn thấy, tôi yêu Sơ Nhi, thậm chí ước lại lần nữa nhìn thấy cô”

-”Nhưng khi đã nhìn thấy trong lòng lại lạnh lẽo trống rỗng, thiếu vắng cái gì..”

-”Ờ.. bởi vì người anh yêu là Hạ Diệu Vy, không phải Hạ Sơ Nhi” Âu Thần khinh thường lên tiếng.

-”Anh bị mù, anh không nhận ra, tôi không trách, nhưng rõ ràng anh đã lại thấy được vì sao vẫn như người khiếm thị đâu?”

-”Nhân cách một con người làm sao có thể thay qua đổi lại? Anh không nghĩ thử xem Sơ Nhi vì sao lại khác lạ? Bởi vì cô ta căn bản không phải người kẻ bên anh, quan tâm lo lắng chăm sóc cho anh, tính cách khác biệt, làm sao có thể giống được?” Âu Thần nhìn Dư Huy như nhìn một con bò đeo nơ.

Thấy anh (DH) thần tình khiếp sợ, kinh ngạc nhìn mình Âu Thần thực muốn xông lên một đép một tông, một đâm một đập cho anh ta khôn ra.

-”Ngu xuẩn, còn định ngồi đến bao giờ? Không mau đi tìm cô ấy?” anh nhin không được phun ra một câu như vậy.

Sau đó đứng dậy đi ra ngoài.

Mà Dư Huy vẫn chưa tiêu hoá xong lượng tin tức Âu Thần mang đến kia chợt hoàn hồn, bắt cháp áo khoát đi theo Âu Thần ra khỏi phòng.

Anh ta nói, người kẻ bên anh khoảng thời gian qua là Diệu Vy không phải Sơ Nhi?

.

.

Như vậy, những thắc mắc của anh dường như đều đã được giải thích sáng tỏ.

Dư Huy nhin không được nhanh hơn bước chân.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Biến Mất

Hạ Sơ Nhi nhìn thấy cửa phòng bệnh mở ra vội đứng lên.

Âu Thần dẫn đầu đi ra ngoài, khi đi ngang qua cô anh chợt nhích môi chậm chọc nhìn cô cười cười.

Hạ Sơ Nhi trái tim đột nhiên lạnh lẽo, cô hoảng hốt nhìn theo Âu Thần, định mở miệng gọi anh ta thì cánh cửa lần nữa mở ra, Dư Huy mặc áo pijama đạp bước đi ra ngoài.

Hạ Sơ Nhi liền biết có vấn đề, cô tiến lên một bước nắm lấy tay Dư Huy, mở miệng.

-”Huy à, anh đi đâu?”

-”anh có việc ra ngoài một chút” Dư Huy nhanh chóng gỡ tay Sơ Nhi ra khỏi tay mình, ánh mắt không ngừng dõi theo Âu Thần sợ mất dấu.

Anh chạy vội ra ngoài.

Hạ Sơ Nhi cắn môi dậm chân một cái cũng theo đó chạy ra ngoài.

Khi cô chạy ra đến cổng cũng vừa thấy một chiếc xe màu xám khói tuyết trần đi qua.

Đó là xe của Dư Huy.

Hạ Sơ Nhi ánh mắt không cam lòng nhìn theo chiếc xe cho đến khi mất hút.

Tức tối vút mạnh chiếc túi xách xuống đất, Hạ Sơ Nhi âm ngoan cười, không cần nói cũng biết hai người kia đi tìm con khốn Diệu Vy.

Cô xoay người cúi xuống đất nhặt chiếc túi, đột nhiên trong tầm mắt cô xuất hiện hai đôi giày đen.

Cô ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn, lập tức bị chế phục chặt chẽ, đồng thời một người mang kính đen tiến tới chụp một chiếc khăn lên mũi cô.

Hạ Sơ Nhi trừng lớn mắt.

Đầu óc dần dần mù mị.

Trước khi lâm vào hắc ám, cô dường như thấy được cửa kính chiếc xe ô tô màu đen đậu gần đó hạ xuống, để lộ ra một bên gương mặt của một nhân

vật là ác mộng của cả cuộc đời cô.

,

Sở Lộ Dã!!!!

.

.

Sở Lộ Dã lạnh lùng nhìn Hạ Sơ Nhi giãy giụa yếu dần, sau đó hôn mê đi qua, ung dung mở cửa xe chờ đợi hai nam nhân kia khiêng cô ta đi đến bỏ vào.

Hạ Sơ Nhi, cuối cùng cô cũng rơi vào tay tôi.

Cùng lúc đó, Âu Thần cùng Dư Huy đã đến phòng nghỉ.

Dư Huy bình ổn trái tim loạn nhịp, mà Âu Thần thì tiêu sái đi lên lầu, đi đến phòng Hạ Diệu Vy.

Dư Huy theo sát ngay sau đó.

Nhẹ nhàng mở cửa, hai người bốn mắt ngằng ra..

-”Người đâu?”

Âu Thần bước vào phòng, mở cửa phòng tắm nhìn một lượt, mà Dư Huy thì chạy xuống lầu hỏi tiếp tân.

Khi Âu Thần từ phòng Diệu Vy đi ra, xuống lầu anh liền thấy Dư Huy ngồi ngẩn ra trên ghế dưới đại sảnh.

-”cô ấy đi rồi?” Dư Huy khô khan nói như vậy. Hai tay siết chặt vào nhau.

Tiếp tân nói, ngay khi Âu Thần vừa rời đi năm phút, Diệu Vy cũng đã rời đi.

Hai nam nhân kinh ngạc ngồi tại nơi đó.

Diệu Vy đi nơi nào a?

Dư Huy đột nhiên nhớ ra, rút điện thoại gọi cho Hạ mẹ.

Đầy mặt mong chờ, sau đó tràn trề thất vọng cúp máy.

Lại gọi cho Dư mẹ, cũng đồng dạng không thấy cô.

Dư Huy đôi mắt âm đạm. Anh cúi mặt vào tay mệt mỏi nhắm mắt.

Em đi đâu rồi..? Diệu Vy?

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Sợi Dây Chuyền, Ai Mới Là Ân Nhân Cứu Mạng?

Âu Thần ngồi vắt óc suy nghĩ xem cô có thể đi đâu, thấy người đối diện im lặng không tiếng động, anh tò mò đưa mắt nhìn sang.

Thấy Dư Huy chán nản ngồi một đống, Âu Thần có chút hả hê, giờ mới biết đau khổ?

Diệu Vy cô gái ngốc kia còn đau khổ hơn gấp trăm ngàn lần.

Quan trọng bây giờ là phải tìm ra Diệu Vy, còn về việc cái thai, đó chỉ là phỏng đoán của anh, và lại chưa được sự đồng ý của Diệu Vy anh là sẽ không nói cho Dư Huy biết.

Đang định thu hồi tầm mắt, Âu Thần chợt nhìn thấy trên cổ Dư Huy một vật.

Đột nhiên anh đứng bật dậy tiến đến gần kề Dư Huy, để sát mặt vào anh.

Khi Dư Huy nhăn mày chuẩn bị đẩy ra, Âu Thần đột nhiên nắm lấy sợi dây chuyền trên cổ của Dư Huy hí hóp hỏi.

-”tại sao cậu lại có sợi dây chuyền của Diệu Vy?”

Mặt đồng hồ cát nhỏ này đúng là sợi dây chuyền mẹ Diệu Vy cho lúc bé. Bên trên có khắc chữ , đó là tên mẹ của Diệu Vy, Vân Nhã.

Bởi vì vết khắc rất nhỏ, lại đeo trên cổ Dư Huy nên lúc này anh phải kề sát mới nhận ra.

Đó là bí mật của sợi dây chuyền mà chỉ duy nhất mình anh là bạn thân của cô biết được.

Lúc đó anh còn thắc mắc, mẹ của Diệu Vy không phải là Vân Yên hay sao.

Diệu Vy chỉ nói sau này mẹ đổi tên liền thôi.

Hiện tại vì sao nó lại nằm trên cổ Dư Huy?

Anh nhớ Diệu Vy rất quý sợi dây chuyền này.

Dư Huy ngậy ngẩng.

-”Anh nói gì? Sợi dây chuyền.. này của ai?” Dư Huy kích động lặp lại.

-”Là của Diệu Vy, đây là sợi dây chuyền của cô ấy, vì sao anh có nó?” Âu Thần nhú mi.

-”sao lại là của Diệu Vy? anh chắc chắn?” Dư Huy nén xuống hoảng loạn trong lòng hỏi lại.

-”Hừ, tôi không phải là anh, đến cô gái mình yêu cũng không nhận ra. Đây là sợi dây chuyền tám năm trước chúng tôi quen biết nhau cô ấy đã đeo nó rồi.”

-”Lúc gặp lại tôi còn ngạc nhiên vì sao không thấy cô ấy đeo nó nữa, bây giờ lại thấy nó tại nơi anh, anh nói, tôi có thể nhầm được không? Kí tự này chỉ mình tôi được thấy.” Âu Thần chỉ chỉ vào mặt trên đồng hồ cát.

Dư Huy nhìn sợi dây chuyền trên tay, tai như ù đi.

Nói vậy...

Bao lâu nay anh là nhầm người?

Nói vậy..

Bao nhiêu lâu nay anh có mắt không trông?

Thảo nào khi nhìn đôi mắt kia anh lại dâng lên cảm giác kỳ lạ.

Thảo nào những ngày bên cạnh cô anh luôn nhin không được hoà cô cùng người con gái anh nhìn thấy bên hông siêu thị..

Bởi vì cả hai là một a..

Dư Huy rơi nước mắt.

Anh quả thật đúng là mắt mù.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Toàn Bộ Tử Vong??

Dur Huy nhắc điện thoại gọi cho Thư ký Trần phong toả các chuyến bay trong vòng một giờ.

Đồng thời điều nhân đến sân bay tiến hành rà soát danh mục hành khách.

Nếu Diệu Vy đi nước ngoài nhất định sẽ phải check in vé mới vì vé cũ đang nằm trong tay Âu Thần.

Quả nhiên trong vòng chưa đầy nửa tiếng đã tra ra được tên của cô trong chuyến bay sang Pháp.

Bất quá..

Đã cất cánh được hơn nửa giờ rồi.

Dur Huy cùng Âu Thần mới mặc kệ đã bay hay là chưa bay, hai người lập tức phóng xe đến sân bay.

Dur Huy vung tay lên, lập tức sử dụng quyền lực tài chính book ngay hai vé sang Pháp, nửa giờ sau xuất phát.

Cũng không quên cho người mục kích tại sân bay Pháp, một khi cô xuất hiện liền giữ lại, đợi lệnh anh.

Hai người lòng dạ nóng như lửa ngồi chờ trong khu vực đợi.

Dur Huy đã thay bộ pijama bằng bộ áo vest do Trần thư ký mang đến.

-”Thông báo khẩn, chuyến bay MS-407 Hãng Hàng Không X cất cánh vào lúc 08h30 phút Am từ thành phố G sang Pháp đã bắt ngờ gặp trục trặc phát nổ trên đường đi. Phòng đoán hiện tại toàn bộ hành khách đã tử vong. Các cơ quan cứu hộ đang bắt tay vào công tác tìm kiếm người may mắn sống sót” cả sân bay vang lên âm thanh của tiếp viên.

Lòng người bàng hoàng.

Âu Thần đột nhiên kinh hãi rút từ trog túi ra tờ giấy điều tra chuyến bay của Diệu Vy.

Anh run lấy bầy nhìn phần thông tin.

Mà Dur Huy cũng đồng dạng thất hồn lạc vía chạy lại gần anh.

MS-407.. 08h30 Am

Dur Huy chỉ cảm thấy như đất trời đảo lộn.

Miệng đắng nghét, trái tim co thắt.

Anh ngã ngồi xuống đất ngây ngốc nhìn trên màn hình LCD của Sân bay đang truyền hình trực tiếp cứu hộ trên biển.

Mà Âu Thần run rẩy nắm trên tay vé máy bay..

Là anh, do anh đã để cô một mình, chính anh đã hại cô..

Âu Thần quỳ hai chân xuống đất đau khổ khóc không thành tiếng..

Diệu Vy, cô gái ngốc nghếch kia... chưa từng có một ngày vui vẻ, hạnh phúc...

-”Sau đây là thông tin về hành khách trên chuyến bay đã xác nhận tử vong.”

Cả hai gương mặt như tro tàn nhìn lên màn hình LCD treo trên cao.

Một loạt thông tin của hơn 300 hành khách lần lượt xuất hiện trên màn hình.

Trong đó..

Có cô...

Hạ Diệu Vy..18 tuổi.

Hạ ba, Hạ mẹ, Dur ba, Dur mẹ biết tin tìm đến đã là một giờ sau.

Hạ mẹ gương mặt tái đi.

Diệu Vy..

Đứa nhỏ tội nghiệp..

Chưa một lần nhận được tình yêu của mẹ.

Bà thậm chí còn chưa từng dắt tay con bé đến trường.

Chưa từng khen con bé một tiếng mỗi khi nó mang thành tích tốt về nhà..

Hạ mẹ đưa tay ôm chặt lấy ngực, khụy xuống đất mức nở không thành tiếng

Hạ ba đôi mắt cũng đỏ hoe.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Bí Mật Bị Chôn Vùi

Hạ Sơ Nhi làm một cái mộng.

Trong mộng cô quay lại lúc nhỏ tầm năm tuổi.

Khi đó cô cùng Diệu Vy vẫn còn vô cùng thân thiết.

Diệu Vy là đứa em gái ngoan, thông minh lại hoạt bát, nên cô rất thích.

Sau đó, có một lần, cô vì chơi trốn tìm cùng Diệu Vy mà chui vào tủ quần áo của mẹ ngủ quên trong đó.

Vì vậy, cô phát hiện một sự thật kinh khủng.

Ba ba và mẹ cãi nhau rất to.

Nội dung một chữ cũng không sót tại cô.

Cô nghe được mẹ khóc lóc oán trách baba phản bội mẹ.

Nghe được ba ba yếu ớt xin lỗi.

Và cái làm cô kinh hãi là..

Hoá ra Diệu Vy không phải là em ruột của cô. Đó là con của Nhã a di, em gái sinh đôi của mẹ cùng baba.

Hai người sinh cùng một ngày, nhưng Nhã a di lại không may qua đời, để lại Diệu Vy vừa sinh ra đỏ hỏn.

Trước sự cầu xin cuối cùng của em gái mình, mẹ đã đồng ý nhận nuôi Diệu Vy.

Bởi vì bà cùng em gái là song sinh tỷ muội, lại cộng chung phu nên mặc dù là khác trứng nhưng hai đứa trẻ sinh ra lại giống nhau như đúc.

Nhưng Diệu Vy lại trở thành cái gai trong lòng bà, bởi vì đó là minh chứng cho nỗi nhục loạn luân trong gia đình, hơn ai hết đó còn là song sinh tỷ muội của bà.

Cảm giác đồng thời bị trượng phu cùng muội muội phản bội khiến bà như rơi vào hố sâu tuyệt vọng.

Vì vậy, bà trầm uất đau khổ, mang bệnh trong người. Thịnh thoảng sẽ bị kích động. Chẳng hạn như lần này.

Bà đã xúc động chửi mắng rất nhiều, bao gồm cả vô tội Hạ Diệu Vy, và tất nhiên lẫn lộn cả oán niệm.

Khi Hạ mẹ bình tĩnh lại cùng Hạ ba rời khỏi phòng, hai người không ai biết ngày hôm nay mình đã gieo vào đầu một đứa trẻ năm tuổi cái u ám buổi ban sơ để sau này phát triển thành khối u ác tính.

Khi cửa tủ lần nữa mở ra, Hạ Sơ Nhi cô gái nhỏ năm tuổi gương mặt đã thay đổi.

Hạ Diệu Vy cùng mẹ nó đã cướp đi baba, khiến mama đau khổ, còn khiến mama sinh bệnh.

Cô sẽ cướp lại toàn bộ những gì Hạ Diệu Vy có.

Đó là khởi đầu của bi kịch ngày hôm nay.

.

.

.

Hạ Sơ Nhi lần nữa mở mắt ra liền kinh hoàng khi nhận ra mình không mảnh vải che thân.

Điều làm cô tuyệt vọng hơn là cả tay và chân đều vô lực, dù cho cô có cố gắng như thế nào cũng không xê dịch.

Đây là chuyện gì?

Chợt nhớ lại, trước khi ngất đi cô đã nhìn thấy Sở Lộ Dã?

Hạ Sơ Nhi không tự chủ rùng mình.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Kết Cục Của Hạ Sơ Nhi

“cộp cộp, cạch” tiếng bước chân va chạm trên sàn nhà, theo sau là tiếng mở cửa làm Hạ Sơ Nhi giật nảy mình.

Gương mặt Sở Lộ Dã âm âm nụ cười xuất hiện trong tầm mắt.

Hạ Sơ Nhi trái tim như ngừng đập, nhìn Sở Lộ Dã tiến đến.

Sau đó ánh mắt cô đặt tại chân trái của hắn. Đồng tử co rút.

Chân bên trái của hắn là chân robot.

Hắn là vụ tai nạn kia đã phế đi chân trái anh ta.

Nếu bình thường cô sẽ vỗ tay mừng rỡ nhưng bây giờ cô đang nằm trong tay hắn lại vô cùng sợ hãi.

Tay chân vô lực làm cô không thể giãy giụa hay cử động, chỉ có thể bất lực nhìn Sở Lộ Dã càng ngày càng gần mình.

Hạ Sơ Nhi tuyệt vọng.

-”Hạ Sơ Nhi, cô thật giỏi giang a, tôi không ngờ cô có thể thông đồng được thư ký La- người đã theo tôi mười năm. “Sở Lộ Dã híp mắt nguy hiểm mở miệng.

-“...”

-”nhờ ơn hai người, mà hiện tại tôi mất đi một chân, mất đi một con mắt, mất luôn cả hai ngón tay bàn tay phải.”

Hạ Sơ Nhi ngẩng đầu nhìn con mắt trái của Sở Lộ Dã, hoàn toàn không có ánh sáng!!

Hắn bị mù..!!

-”Thậm chí còn suýt mất mạng” Sở Lộ Dã mỉm cười nói thêm, giọng rất nhẹ.

-”Còn cô lại tung tăng chạy về bên tình nhân?” hắn nghiêng răng rít gào.

-”Anh.. anh.. cầu xin anh buông tha cho tôi” Hạ Sơ Nhi mở miệng cầu xin.

-”phải rồi, người anh thích không phải là tôi, mà là em gái tôi, anh đã nhầm lẫn giữa tôi và nó, nó tên là Diệu Vy..aa” Hạ Sơ Nhi còn chưa nói hết câu,

liền bị một cái tát lệch mặt qua một bên.

-”tao mặc kệ Diệu Vy vẫn là Diệu Nhi, chính mày đã huỷ hoại tao, biến tao thành cái dạng này, nếu không phải tao mạng lớn, kịp thời tông cửa thoát ra, tao đã mất mạng vào tay mày.” Sở Lộ Dã điên cuồng nắm lấy tóc Hạ Sơ Nhi giật mạnh, ép buộc cô ngừng đầu.

Sở Lộ Dã hận ý tràn đầy nhìn Hạ Sơ Nhi, mở miệng.

-”tiến vào”

Lập tức từ bên ngoài đi vào hai người đàn ông mặc vest đen.

-”mang nó bỏ vào khu ổ chuột, phải một thầy thuốc đi theo, phải đảm bảo trong vòng ba năm nó không bị điên, cho người tháo khớp hàm nó để tránh nó cắn lưỡi tự vẫn, ...” Sở Lộ Dã hơi ngừng lại, sau đó quay sang nhìn Hạ Sơ Nhi đang ngây ngốc trước những lời hắn nói cười nhạt.

-”Cắt đứt gân tay gân chân cô ta để cô ta không thể chạy trốn”

Hạ Sơ Nhi không thể tin tưởng lớn mắt nhìn Sở Lộ Dã, lại lọt vào đôi mắt màu xanh hung ác như thú dữ của hắn không ngừng run rẩy.

-“.. mang đi” Sở Lộ Dã âm âm cười lạnh lẽo, phát tay.

Hạ Sơ Nhi hoảng sợ gào thét van xin, lại chẳng mảy may lọt vào tai Sở Lộ Dã, cứ như vậy bị kéo ra ngoài.

Hắn lại rút ra điện thoại, gọi cho ai đó.

-”trong vòng một ngày làm cho Hạ Hải mất việc đi”

-”còn nữa, điều tra về em gái của Hạ Sơ Nhi”

Cúp máy, Sở Lộ Dã cười đến điên cuồng .

Hạ gia một đứa hắn cũng sẽ không bỏ qua.

Ô..ô.. sao viết hoài mà nó không hết vậy nè. Tác giả khóc không ra nước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Kết Thúc Để Bắt Đầu

Dur Huy lần nữa mở mắt ra liền nhìn thấy trần nhà trắng tinh quen thuộc của bệnh viện.

Xoa xoa đầu đang đau nhức, Dur Huy眯 mở nhìn căn phòng cùng mớ dây nhợ trên tay mình.

Truyền nước?

Anh nghỉ hoặc nhìn nhìn, sau đó đột nhiên tỉnh táo lại.

Vội vàng giật mớ dây trên tay bước xuống giường, một hoa mắt liền ngã rạp xuống đất, lại lồm cồm bò dậy chạy ra ngoài.

Diệu Vy..

Diệu Vy của anh...

Dur mẹ vừa đi trở lại liền kinh ngạc thấy con trai quần áo xốc xếch chân trần chạy ra ngoài.

Dur mẹ tiến lên kéo Dur Huy lại.

-”tiểu Huy, mau nghỉ ngơi, con đã hơn một ngày không nghỉ ngơi, mắt của con vừa ghép xong, nếu con bắt nó làm việc quá công suất như vậy sẽ hỏng mắt”

-”mẹ, tiểu Vy, tiểu Vy..” Dur Huy gỡ tay Dur mẹ ra khỏi tay mình dứt quãng hỏi.

-”máy bay nổ mạnh, không tìm thấy xác,...” Dư mẹ hơi ngập ngừng.

Khi biết kết quả bà cũng bàng hoàng.

Điều làm bà giật mình là, người chăm sóc con trai bà bấy lâu lại là Diệu Vy, không phải Sơ Nhi.

Con bé đáng thương a...

-”không tìm thấy xác.. “ Dư Huy lâm bầm, phảng phất như đã bị rút đi linh hồn, hiện tại xem như anh đã được thể nghiệm cảm giác đau đớn đến hít thở không thông là gì..

Dư mẹ đau lòng nhìn con trai.

Nghiệp chướng a.

Hiện tại Hạ gia một mảnh hỗn loạn.

Diệu Vy qua đời, Sơ Nhi mất tích, Hạ Hải mất việc..

Hạ gia thoáng chốc lung lay biến động.

Haizz

Bà nắm tay con trai kéo vào phòng bệnh.

Chỉ mong nó sớm nguôi ngoai..

Dư mẹ nhìn Dư Huy thần thờ nằm trên giường nhìn trần nhà lắc đầu khẽ thờ dài, khép cửa đi ra ngoài.

Trong khi đó tại Hạ gia, Âu Thần quỳ suốt một đêm trước quan tài của cô, ánh mắt vô hồn.

Vì không tìm thấy xác nên chỉ có thể thay thế bằng vật dụng hàng ngày tiến hành tang lễ.

Âu Thần nhìn tấm hình của cô bất giác lệ tràn ra.

Tiểu Vy, tôi yêu em.

Giá như ..

Hôm đó tôi bằng mọi giá giữ em bên cạnh, phải chăng tôi sẽ không mất em vĩnh viễn như bây giờ phải không?

Trong khi đó, trên một chuyến tàu đi về miền quê xa xôi, một cô gái hơi cựa quậy thân mình tỉnh giấc.

Nắng mai ấm áp vỗ về, hôn nhẹ lên vầng trán của cô gái, gió vờn mái tóc cô nhẹ tung bay..

Cô gái ấy có một mái tóc dài đen mượt, mí mắt hơi run rẩy hé ra một đôi đồng tử màu nâu sẫm bí ẩn khiến người khác nhìn không được trầm mê vào nó.

Mũi nhỏ xinh, môi no đủ, ngọt ngào tỉnh dậy từ trong giấc mộng.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Cuộc Sống Mới (1)

Khi nơi thành phố phồn hoa kia một phen hỗn loạn, Hạ Diệu Vy đã an vị trên tàu điện ngầm đi đến một vùng quê heo lánh.

Hạ Diệu Vy tỉnh lại là lúc tàu đã sắp đến bến.

Cô nhẹ vuốt ve bụng mình, ánh mắt dịu dàng.

Dur Huy, cảm ơn anh về món quà bất ngờ này.

Chúc anh cùng chị hạnh phúc.

.

.

Diệu Vy nhìn ra cửa sổ thấy từng cánh đồng xanh ngát trải dài phía chân trời vui vẻ vô cùng..

-”Từ nay, mẹ con mình sống cuộc đời mới, con có chịu không?” cô ôn nhu vỗ về bụng mình.

Đêm qua khi cô thấy tên mình trong danh sách tử vong trên ti vi có chút kinh ngạc, đồng thời cảm thấy may mắn và áy náy.

May mắn vì mình đã không đi chuyến bay đó.

Mà áy náy cho người phụ nữ kia.

Bất quá, khi làm mẹ, người ta trở nên ích kỷ, nếu là Diệu Vy lúc trước, có lẽ cô sẽ áy náy một khoảng thời gian, nhưng Diệu Vy hiện tại chỉ cảm thấy một chút áy náy càng nhiều hơn là may mắn, cô và cục cưng không sao cả.

Với cô hiện tại, cục cưng quan trọng nhất.

-----phân cách tuyến hồi ức-----

Khi Âu Thần vừa rời khỏi phòng Diệu Vy liền mở mắt.

Cô mệt mỏi ngồi dậy đi vào phòng tắm.

Trong gương, một cô gái xanh xao gầy yếu hiện ra.

Một con gọn gao từ dạ dày truyền đến khiến Diệu Vy cúi đầu nôn ọe.

Cô ngẩng đầu nhìn mình trong gương, chợt nhớ đến nguyệt sự đã trễ hơn ba tháng.

Cô kinh ngạc trừng mắt cúi đầu nhìn bụng mình, sau đó vỡ oà cảm xúc mừng như điên.

Cô run rẩy đi ra khỏi cửa, rời khỏi nhà nghỉ đi đến một hiệu thuốc mua que thử thai, sau đó tìm một nhà vệ sinh công cộng hồi hộp bước vào.

Khi lần nữa đi ra, Hạ Diệu Vy lệ rơi đầy mặt.

Có..

Cô thực sự có rồi..

Hạ Diệu Vy quả thật mừng khôn xiết.

Cô muốn nói ngay cho anh, nhưng sau đó chợt hoàn hồn.

À...

Anh thậm chí có khi còn chẳng nhớ cô là ai..

Hơn nữa, sau này người anh kết hôn là chị, nếu cô xuất hiện, một mai khi bí mật những ngày cô giả danh chị bị phát hiện cái thai này chắc chắn sẽ khiến tất cả mọi người khó xử.

Như vậy...

Hạ Diệu Vy nắm chặt hai tay.

Cô hiện tại không cần gì cả, quãng thời gian cùng anh đã đủ để cô mãn nguyện, hiện tại ông trời còn cho cô thêm cả một món quà vô quá, giọt máu của anh.

Cô.. còn mong gì thêm nữa đây?

Hạ Diệu Vy định trở lại nhà trọ chờ Âu Thần, lại thỉnh thoảng thấy Âu Thần bước xuống từ xe Dur Huy, sau đó Dur Huy cũng xuất hiện trước mắt cô, liền bỏ ý định gọi cho Âu Thần.

Cô xoay người đi đến sân bay, lập tức mua một cái vé đi đến Pháp, vé kia của cô Âu Thần giữ.

Cũng may cô có đủ tiền. Hạ ba trước khi cô đi đã cho cô không ít tiền trong thẻ ngân hàng.

Trong khi chờ đợi, đột nhiên từ bên cạnh, tiếng một người phụ nữ khóc rả rích truyền vào tai cô.

Hạ Diệu Vy sững sốt quay sang đưa mắt nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Cuộc Sống Mới (2)

Diệu Vy nhìn sang, sau đó mở miệng hỏi thăm.

Thì ra con gái bà sinh bên Pháp, nhưng bà vừa bị cướp ví trên đường đến, thẻ chứng minh nhân dân cũng như tiền bạc đều mất hết. Cũng may Visa bà cầm trên tay, nếu không cũng cùng chung số phận.

Quan trọng là bây giờ làm lại thẻ chứng minh rất lâu, con bà bên đó một thân một mình, chồng nó lại đi công tác.

Diệu Vy chợt xoa xoa bụng mình, cô cũng sắp làm mẹ, vậy tích chút đức cho con đi.

Diệu Vy đưa tặng bà ta vé máy bay, lại cho bà ta một số tiền, chúc bà thượng lộ bình an.

Biển cổ kia cũng làm thay đổi ý định ra nước ngoài của cô.

Diệu Vy quyết định về nông thôn sinh sống.

Cô không biết khi cô kéo vali đi, người phụ nữ vốn đang khóc lóc kia liền nín bặc, cười đắc ý vẩy tay vào trong góc, lập tức hai nam nhân đi ra ngoài.

-”Thấy không? Tao đâu cần mua vé, lại có thêm một số tiền không nhỏ đây” bà ta moi ra số tiền ngời đêm, rất đắc ý.

Hai nam nhân kia ánh mắt toả sáng.

Đây là một nhóm ba người chuyên hành nghề lừa gạt, vừa trốn tù chuồn ra nước ngoài.

Hai nam nhân còn dễ thay đổi, nhưng người đàn bà kia bởi vì quá khét tiếng nên một khi check in sẽ bị nhận ra sau đó bị cảnh sát tóm ngay.

Hết cách, đành đợi ở nơi này tìm kế vượt qua kiểm tra.

Khi thấy Hạ Diệu Vy đi đến biết là “nai vàng ngơ ngác” liền tiến lên tính kế.

Quả nhiên thành công .

Cho nên mới nói, cuộc đời này nhiều lúc bản thù vô cùng, lòng tốt đặt không đúng chỗ người ta chẳng những không biết ơn còn chửi mình ngu.

Ba người này cũng không biết, chiếc vé lờng gạt từ người khác kia sẽ trở thành thẻ gọi hồn của Diêm Vương của họ.

Cho nên mới nói, ở đời đừng lờng gạt ai, chưa chắc của người khác mình dùng đã may mắn, có khi bản thân lại là kẻ rước đi đau đớn cũng như bệnh tật thậm chí tử kỳ của họ.

Bất quá, những điều này Diệu Vy là sẽ không biết.

Cô hiện tại đây cõi lòng hy vọng về một cuộc sống mới yên bình.

Ngày hôm qua Hạ Diệu Vy đã chết.

Từ nay cô tên là Dạ Lam.

Dạ là họ mẹ. Lam đơn giản là màu hy vọng mà thôi.

Bước xuống ga cuối cùng, Hạ Diệu Vy, từ nay là Dạ Lam xách va li bước trên những bước đầu tiên của mình.

Tại nơi này, cô sẽ sống và nuôi dạy con thật tốt.

Bỏ lại sau lưng tất cả..

Tất cả bây giờ của cô là cục cưng trong bụng.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Ở Nơi Xa Ấy.

Năm năm sau.

Thành phố G đã có nhiều thay đổi đến chóng mặt.

Chẳng hạn một Hạ gia rút dài di cư ra nước ngoài sinh sống.

Chẳng hạn Dư gia thao túng toàn bộ thị trường nội địa và 1/3 thị trường thế giới.

Chẳng hạn giám đốc trẻ tuổi Dư Huy hiện tại vẫn độc thân mặc cho bản thân là kim quy trong mộng của các cô gái.

Lại tỷ như hoạ sĩ nổi tiếng Âu Thần vừa mở một cuộc triển lãm về những bức hoạ về một người con gái thần bí chưa từng lộ diện.

Hoặc như Sở gia đang ngoi ngóp trong những ngày cuối cùng bên bờ vực phá sản do Dư thị chèn ép..

.
.
.

Sở Lộ Dã nắm trong tay điều thuốc đã sắp tàn híp mắt nhìn về phía nữ nhân đầu tóc bù xù đang quỳ mọp xuống đất gần đó.

-”thế nào? cảm giác bạn trai cũ của mình phát dương quang đại, còn bản thân lại lê lét nơi này còn không sai đi?” Sở Lộ Dã khoé môi treo một nụ cười trào phúng nhìn chật vật không chịu nổi Hạ Sơ Nhi.

Hạ Sơ Nhi im lặng, khép hờ hai mắt, mặc cho Sở Lộ Dã buông lời nhục mạ.

Năm năm..

Năm năm ô nhục, Hạ Sơ Nhi cô đã chết lặng.

Hiện tại cô chờ một cơ hội..

Một cơ hội..

Sở Lộ Dã chậm rãi đứng lên, bỏ điều thuốc vào gạt tàn, chậm chậm đi lại gần Hạ Sơ Nhi.

Hắn hơi cúi người xuống gần cô, chắc chắc lười tiếc nuôi, cười chế nhạo.

Một chút nữa...

Chỉ một chút nữa...

Sở Lộ Dã đưa tay nắm lấy đầu tóc cô, ép cô ngẩng đầu nhìn hắn.

Ngay lúc này, một đôi mắt khép hờ bỗng mở ra, sâu bên trong là hận ý cùng băng giá khiến Sở Lộ Dã đột nhiên bất an.

Chính là lúc này!!!!

Hạ Sơ Nhi dùng hết sức nhào cơ thể vào người Sở Lộ Dã, từ trong miệng, một lưỡi dao sắc bén xẹt qua cổ hắn ta.

Sở Lộ Dã bản năng nhấc chân lên đạp Hạ Sơ Nhi xa ra bản thân nhưng không kịp.

Hắn trừng mắt nhìn máu không ngừng chảy ra từ cổ họng mình, không kịp thốt lên lời nào liền mất mạng.

Năm năm trước hắn bị nữ nhân này thiết kế thành một kẻ tàn tật mất một chân, một con mắt cũng đồng dạng mất.

Mà năm năm sau, hắn lần nữa bị nữ nhân này thiết kế chết không nhắm mắt.

Quả nhiên là hắn cùng nữ nhân này kiếp trước có oán với nhau.

Mà Hạ Sơ Nhi đầu đập mạnh vào tường cũng xuất huyết mà vong.

Hai con người ân ân oán oán đây đưa cùng nhau cuối cùng lại cùng nhau rời đi nhân thế.

Phương xa..

Tại một vùng nông thôn nọ.

Tại một ngôi nhà không tính là khang trang, nhưng vật tư nội thất lại rất đầy đủ.

Từ trong nhà chạy ra hai đứa trẻ, một tiểu nam hài và một tiểu nữ hài.

Một bộ dạng phấn điều ngọc mài vụn phần khá ái.

Hai đứa trẻ một trước một sau chập chững men theo đường đất chạy ra vườn.

Chúng đang tìm mẹ.

Được rồi, chương sau kết a.. ^^

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Hạnh Phúc Muộn Màng

-”Diệu Vy, đừng...”

Dư Huy từ trong cơn ác mộng tỉnh dậy.

Năm năm rồi, không đêm nào anh ngủ yên, vừa chớp mắt liền mơ thấy cô gương mặt đầy máu xuất hiện, oán trách anh vì sao không nhận ra cô.

Dư Huy bản thân ngồi dậy rút một điếu thuốc.

Ánh tàn thuốc màu đỏ phá lệ rõ ràng trong đêm tối.

Anh nhìn ra bên ngoài cửa sổ, bông tuyết rơi lá tả, đất trời một màn tuyết trắng xoá.

Năm nay mùa đông đến muộn.

Anh mất cô đã năm mùa đông, chơi vui, lạnh lẽo..

Cô có trách anh không? Khi mà anh không nhận ra cô sau những mà cô trao anh bao gồm đêm đó..?!

Dư Huy thu nhỏ bản thân co ro trên giường.

Anh đặc biệt ghét mùa đông.

Vì mùa đông năm ấy anh mất cô..

Nước mắt không tiếng động rơi xuống nệm tích thành một đoá hoa đẹp đẽ.

Diệu Vy..

Anh lạnh..

Anh rất lạnh, vì sao em lại bỏ anh một mình như thế này đâu?

Dur Huy khép mi, nước mắt lại tràn ra, anh cho thuốc vào gạt tàn, ngả lưng xuống giường, căn phòng quy về yên tĩnh.

.
.

Ngày hôm sau.

Dur Huy giao toàn bộ công ty cho thư ký Trần, chỉ để lại một câu nói muốn nghỉ ngơi liền biến mất.

Nhìn đồng hồ sơ, dự án chất cao như núi, Thư ký Trần dậm chân oán hận.

Nào có cái thể loại bạn như cậu a~.

.
.

Dur Huy ngồi trên tàu điện ngầm bắt đầu hành trình đi khắp nơi của mình.

Anh nắm trên tay sợi dây chuyền có mặt chiếc đồng cát nhẹ nhàng vãn về.

-”tiểu Vy, anh đưa em đi về miền quê như em từng ao ước”

Anh vẫn còn nhớ lúc xưa, có lần cô trong thân phận Sơ Nhi đã từng nói rằng, cô thích sau này sẽ về miền quê sống, nuôi gà, chăn vịt, trồng rau cùng hoa quả.

Sẽ trồng một giàn hoa hồng và đặt xích đu ở đó để những chiều hè nằm hóng mát.

Chỉ tiếc....

.
.

Dur Huy mất nửa năm để đi một lượt từ bắc vô nam các miền quê, mỗi nơi anh dừng một đến hai ngày, chụp hình, ghi chép, viết nhật ký.

Và ngày hôm nay, anh đặt chân đến nơi gần như là cuối cùng của tổ quốc này, đây sẽ là nơi dừng chân cuối cùng của anh, kết thúc cuộc hành trình dài dang dăng.

Anh định sẽ tại nơi này mua một căn nhà, trồng một vườn hoa, cây ăn quả, làm một cái xích đu để trước nhà trên cao là giàn hoa hồng đẹp đẽ..

Và anh, sẽ tại nơi này trải qua hết cuộc đời này..

.
.

Trong khi đó.

Hai tiểu hài tử mò mẫm ra vườn tìm mẹ, vừa thấy mẹ nữ hài liền nhanh chân tố cáo:

-”mama, anh bánh bao bắt nạt tiểu cháo cái” nữ hài thanh âm nhu nhu mềm mềm tràn đầy uỷ khuất hô to.

-”mới không phải, tiểu cháo cái hư, ngủ tè dầm ra giường, bánh bao ngoan còn thay tã cho tiểu cháo cái nữa cơ” nam hài hoạt bát thanh âm không đồng ý, chống nạnh bộ dạng người lớn kẻ công cầu khen ngợi.

Ngoài vườn, nghe thanh âm, một cô gái ngẩng đầu lên.

Cô nở nụ cười ôn nhu vô cùng đặt chiếc giỏ đựng đầy hoa quả xuống đất, tháo khăn tay, cởi áo bảo hộ đặt lên cây sau đó đạp bước đi đến trước hai đứa trẻ ngồi xuống dang hai tay.

Tiểu nữ hài hai mắt sáng lên mặt chân nhỏ nhào vào lòng mẹ, mà tiểu nam hài ngồi ngập ngừng, trong lòng suy tư, hôm qua ti vi có nói, người lớn là sẽ không làm nũng mẹ.

Tiểu bánh bao là người lớn, như vậy không được để mẹ ôm phải không?

Cơ mà nhìn tiểu cháo cái được mẹ ôm thực thích a..

Tiểu bánh bao rồi rấm gương mặt nhot nhẩn vo thành một đoàn.

Thôi vậy, ngày mai hãy làm người lớn hôm nay tiểu bánh bao làm hài đồng thôi. Tiểu bánh bao nghĩ nghĩ sau đó làm ra quyết định, nhấc chân lên ào vào lòng mẹ.

Dạ Lam hạnh phúc một phen ôm cả hai vào lòng.

-”tiểu cháo cái hôm nay ngủ tè dầm à?” Dạ Lam hỏi nữ hài trong ngực.

-“.. cái đó, liền chỉ chút chút mà thôi nga..” tiểu nữ hài đỏ mặt âm thanh lí nhí giọng bàn tay nhỏ nhắn trắng nõn làm một cái động tác miêu tả lượng nước mình lỡ tè dầm.

Dạ Lam cười đến híp mắt, hôn vào má tiểu cháo cái cười cười.

-”vậy tiểu bánh bao thay tã cho em à? giỏi thế?” Dạ Lam nhìn sang tiểu bánh bao đang hâm mộ nhìn tiểu cháo cái được mẹ hôn mở miệng dịu dàng hỏi.

-”vâng ạ” tiểu bánh bao ngay lập tức đáp lời, ánh mắt sáng rỡ đầy mong đợi, trên mặt hiện rõ câu “cầu khen ngợi, cầu vuốt ve”

Dạ Lam đồng dạng hôn vào má tiểu bánh bao, nói.

-”Bởi vì tiểu bánh bao ngoan nên hôm nay cơm trưa mama sẽ làm nấu món cháo cái mà tiểu bánh bao thích đồng thời làm món bánh bao mà tiểu cháo cái thích nha.”

-”hoan hô” hai đứa trẻ cùng vui mừng kêu lên.

Dạ Lam thả hai đứa trẻ xuống đất, mỗi bên dắt một đứa đi vào nhà.

Nửa giờ sau, căn phòng liền truyền ra mùi thơm.

Hai đứa nhỏ chạy lăng xăng giúp mẹ bày bát đĩa náo nhiệt vô cùng.

Dạ Lam múc ra làm ba phần đặt lên bàn.

Trên ti vi đang trình chiếu một cuộc phỏng vấn..

Là anh..

Dường như thời gian không để lại dấu vết trên gương mặt anh bao nhiêu, có chăng là càng làm cho gương mặt anh thành thực, mị hoặc.

Anh..

Vẫn khoẻ chứ?

Bởi vì cô tận lực né tránh tin tức của anh nên hiện tại anh như thế nào cô cũng không rõ lắm, anh và chị có hạnh phúc không?

-”mama, mau dùng cơm a” tiểu cháo cái nghi hoặc nhìn mama mở miệng.”

-”ăn, tiểu cháo cái ngoan, mau ăn nha” Dạ Lam xoa đầu tiểu cháo cái.

.

.

Mặc kệ anh và chị có hạnh phúc không, với cô hiện tại đã mãn nguyện.

Tiểu bánh bao và tiểu cháo cải là con của anh, năm năm trước chào đời tại nơi này.

Nam lấy tên Tường Huy, mà nữ lấy tên Vĩnh Di.

Nhũ danh kêu tiểu bánh bao và tiểu cháo cải, đó là món cô và anh thích.

.

.

Hiện tại cô chỉ có một ước nguyện là tiểu bánh bao và tiểu cháo cải bình an lớn lên, vậy là được.

Bao nhiêu năm qua, cô đối với anh tình cảm không hề thay đổi, nhưng cô cũng không có ý định lại xuất hiện trước mặt anh.

Buông bỏ cũng là một dạng của tình yêu.

Cô vì yêu anh nên buông bỏ, để anh được hạnh phúc hơn ở bên cô.

.

.

.

Đúng vào lúc này, ngoài cửa vang lên tiếng gõ cửa nhẹ nhàng.

Dạ Lam buông bát đĩa trên tay xuống đi ra mở cửa.

Dư Huy là bị mùi cháo cải hấp dẫn đến nơi này.

Anh nhìn một lượt bố cục căn nhà nhìn không được cảm thấy ấm áp quen thuộc.

Nó rất giống ngôi nhà mà Diệu Vy của anh từng ao ước.

Giàn hoa hồng phía trước, vườn hoa quả phía sau, xích đu...

Nếu được anh muốn mua lại căn nhà này..

Dư Huy tiến lên gõ cửa.

Không hiểu sao tự nhiên tim anh đập thình thịch có chút mất trật tự.

Vì vậy, anh xoay người bình ổn tiếng tim đập.

Cửa vừa mở ra, anh liền hít một hơi sâu, sau đó xoay lại nhìn, một khắc đó Dư Huy tưởng như trái tim mình ngừng đập.

Dạ Lam vừa mở cửa liền nhìn thấy một nam nhân thân hình cao lớn đang xoay lưng về phía mình..

Cảm thấy bóng lưng kia có chút quen thuộc à?

Ngay lúc cô đang nghĩ ngợi, nam nhân kia liền xoay người.

Hai người vừa vịn chạm tầm mắt vào nhau.

Dạ Lam đột nhiên ngưng hô hấp kinh ngạc nhìn người trước mắt.

Là ..

Anh?

Tiểu bánh bao cùng tiểu cháo cái thấy mẹ đi lâu liền chạy ra, cả hai ló đầu ra cửa nhìn nhìn.

Nam nhân đứng bên ngoài, ngược ánh sáng mà đến.

Nữ nhân sững sờ đứng tại cửa, kinh ngạc mà nhìn.

Hai đứa trẻ tò mò quan sát.

Ngoài trời cánh hoa hồng bay phấp phới, trời tháng sáu nắng nhẹ lên cao..

Hạnh phúc đến muộn nhưng lại ngọt ngào.

TOÀN VĂN HOÀN.

ô..ô.. cuối cùng cũng xong. *chấm nước mắt*

Ban đầu ta chỉ định truyện này tầm 15-20 chương, ai ngờ càng viết càng nhô ra kịch tính, kết quả liền là 70 chương mới kết. *lăn lộn*

Sẽ có phiên ngoại, nhưng để một ngày đẹp trời nào đó đi.

Tác giả cầu ủng hộ, cầu an ủi, cầu vuốt ve, cầu bao đường cất chứa các loại *chóp mắt lia lia*

Lần đầu viết thể loại ngược tâm, nếu có gì sai sót thỉnh cho qua, hoan nghênh góp ý.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71

Trời tháng sáu nắng nhẹ lên cao, khắp trời tiếng ve giăng đầy.

Giàn hoa hồng khẽ lắc lư khiêu vũ trong ánh nắng, vài cánh hoa buông mình lá lướt theo làn gió bay lên cao.

Trước cửa ngôi nhà nhỏ, một chiếc xích đu màu trắng nhẹ nhàng đung đưa.

Phía trên cao xích đu treo một chùm chuông gió làm thủ công bằng vỏ ốc thập phần tinh xảo đang lay động cơ thể nhỏ xinh tạo nên những âm thanh đĩnh đưng vui tai.

Bất quá tất cả những thứ này hiện tại chỉ làm nền cho cách đó không xa, hai thân ảnh đang sững sờ nhìn nhau.

Dạ Lam đứng tựa cửa nhìn nam nhân hai mắt hết như toát ra hoả hoa đang nhìn mình trước mặt có chút hoảng hốt.

Cảm giác thời gian đảo ngược, chiếc đồng hồ tích tắc trở lại năm năm trước, khi cô có những ngày êm đẹp bên anh.

Thời gian rõ ràng rất thiên vị người nam nhân này.

Năm tháng vội vã không hề để lại chút vết tích nào trên gương mặt anh tuần kia, ngược lại ma ma sát sát, mài giũa cho hần bảy phần nam nhân vị, hai phần thành thực, một phần chín chắn.

Dạ Lam ánh mắt có chút mê mang, thậm chí một giây nhìn thấy gương mặt không mấy thay đổi so với quá khứ của anh, trong lòng cô dường như thoáng có suy nghĩ những năm chia cách vừa qua hết thảy cũng chỉ là mộng.

Mà cô, mở cửa ra sẽ nhìn thấy anh ngồi trên giường mỉm cười cùng cô nơi bệnh viện, đợi cô từng muỗng com uy cho anh.

Bất quá cô lại rất nhanh gạt bỏ đi ý nghĩ này.

Hiện tại tất cả chỉ còn là quá khứ, ái hận trong cô từ lâu đã trở thành mây bay.

Cô yêu anh, nhưng cô lại rất thoải mái những gì mà hiện tại cô đang có. Hà có chỉ phải khiến mọi người cùng khó chịu đâu.

Dạ Lam đột nhiên quay lại nhìn tiểu bánh bao và tiểu cháo cai hai mắt tròn ngáp nước đang tò mò nhón tiểu chân nhìn sang bên này ánh mắt nhu hoà.

Đúng vậy, hà tất khiến mọi người cùng khó chịu đâu?

Chung quy nhân là không thể quá tham lam, cô hiện tại đã có thứ quý giá nhất cuộc đời, cô không muốn tất cả mọi người rơi vào tình thế tiến thoái lưỡng nan.

Cô nhìn anh, hơi rũ xuống mi mắt che lấp đi tình tự trong đáy mắt.

.

.

.

Dư Huy giật mình sững sờ nhìn nữ nhân trước mắt.

Hai mắt anh mờ to, thậm chí không dám nháy mắt, ngừng lại hô hấp, chỉ sợ một cái thờ ơ sẽ làm tan nát mộng đẹp trước mắt.

Gương mặt kia.. cùng với Sơ Nhi, quả thật là cùng một khuôn khắc ra.

Dư Huy hai mắt gắt gao nhìn cô gái trước mắt, môi mấp máy khép mở lại không nói nên lời, khó khăn thốt ra hai chữ..

-”Diệu.. Vy..?” giọng anh khàn khàn, ẩn giấu không dám tin, đè nén tình cảm, ẩn nhẫn kích động, còn có mong chờ..

Mong chờ đây không phải là một giấc mơ.

Trong năm năm qua, Anh đã từng vô số lần nhìn hình Sơ Nhi để tưởng tượng ra hình dáng của cô.

Anh thậm chí chưa từng tận mắt nhìn thấy gương mặt cô một cách rõ ràng.

Chỉ là...

Không để cho anh có thời gian suy nghĩ lâu lắm, một giọng nữ trong trẻo mang theo một chút xa cách vang lên đánh vỡ sự thất thần của Dư Huy.

-”Tiên sinh tìm ai?”

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72

Trong nhà.

Tivi hãy còn đang phát sóng chương trình phỏng vấn lúc này, người dẫn chương trình vẫn đang rất chuyên nghiệp đặt câu hỏi, người nam nhân trên màn ảnh kia vẫn thong thả trầm tĩnh trả lời.

Dư Huy dư quang đảo qua, nhìn thấy bản thân trên tivi không nhiều lắm cảm xúc.

Ngược lại toàn bộ sự chú ý của anh đều đặt trên thân cô gái trước mắt.

Cô là ai?

Quá giống Sơ Nhi, nếu không phải từng tận mắt nhìn thấy hình gia đình cô, anh cũng không nghĩ lại có hai người cùng cha khác mẹ lại có khả năng giống nhau đến như thế.

Đúng vậy, năm năm trước trong đám tang của cô, thông qua những lời thú tội nức nở nghẹn ngào của Hạ mẹ, Dư Huy đã biết tất cả mọi chuyện về Diệu

Vy, bao gồm cả vì sao Diệu Vy biến bản thân thành như vậy.

Anh không thể tin được Diệu Vy hiền dịu, nhu thuận đến thế lại có thể lớn lên mà không hề có bất kỳ quan ái nào của cha mẹ như vậy.

Bất quá đã biết thì tính sao? Cũng chỉ là cảnh còn người mất mà thôi.

Mà hiện tại anh lại nhìn thấy một bản photo của Sơ Nhi!!!

Người giống Sơ Nhi trên cõi đời này cũng chỉ có Diệu Vy mà thôi.

Sẽ giống như anh nghĩ sao?

Dur Huy nén kích động, theo suy nghĩ mà hai tay bên hông anh cũng có chút run rẩy, ánh mắt anh thậm chí có chút đỏ ửng.

Chỉ những ai từng mất đi mới biết có được là hạnh phúc đến mức nào.

Nghĩ vậy, mong mỏi như vậy, nhưng anh cũng không dám manh động.

Cũng có lẽ chỉ là trùng hợp? Hoặc nói, người giống người mà thôi? Dur Huy đầu óc có chút mê muội không rõ ràng.

Hít sâu một hơi, tự bơm hơi trấn áp rối loạn trong lòng, Dur Huy ngẩng đầu nhìn Dạ Lam, rất bình tĩnh, rất thông dong, nhưng bàn tay đặt bên chân đã nắm chặt đến mức trắng bệch đã tố rõ tâm tình của anh lúc này.

Lo lắng, thấp thỏm không yên..

-”Tiểu Vy..” anh hơi ngập ngừng mang theo thăm dò, mở miệng.

Dạ Lam cơ thể không nhận ra hơi cứng một chút nhưng rất nhanh thả lỏng ra.

Cô ngẩng đầu nhìn người nam nhân trước mắt.

Đó là người mà cuộc đời này cô yêu nhất.

.

.

Tiểu cháo cái mồm to ngậm muỗng, hai mắt long lanh to tròn hết nhìn mẹ lại nhìn vị thúc thúc trước mắt.

Vị thúc thúc này hảo giống vị thúc thúc vừa nãy trên ti vi nga, hiển nhiên tiểu cháo cái nhận ra người trên ti vi cùng người ngồi trước mắt là một, tò mò ánh mắt chuyển qua chuyển lại giữa hai người.

Tiểu bánh bao lại có vẻ rất chừng mực, cẩn cẩn dục dục quy củ xếp bằng hai chân ngồi hệt như một đại nhân.

Tất nhiên nếu bỏ qua ánh mắt thoáng nhìn mâm thức ăn nuốt một ngụm nước bọt, và bàn tay nhỏ nhắn đang không ngừng sờ sờ bụng nhỏ kia hẳn sẽ đáng tin hơn rất nhiều.

Hào đói a.(T.T) tiểu bánh bao nghĩ.

Vị thúc thúc kia là ai? vì sao lại đến lúc ma ma đang dọn cơm? Ô ô, tiểu bánh bao hào đói. Tiểu bánh bao sắp bị đói chết.

Tiểu bánh bao ánh mắt ướt sũng nhìn hướng mama, đáng tiếc ma ma hiện tại cũng không nhìn hắn, tiểu bánh bao chỉ có thể ngoan ngoãn nhìn thức ăn trên bàn.

Chỉ được nhìn không được ăn, tiểu bánh bao đau lòng không thôi.

Mama hư bỏ đói tiểu bánh bao..ô..ô..

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73

_____ 15 phút trước _____

Vĩnh An là một vùng quê nông thôn thuộc diện hẻo lánh.

Nhân ở đây sinh hoạt phần lớn là tự cung tự cấp.

Bởi vì bốn phía bao bọc bởi núi rừng, con đường duy nhất ra khỏi thôn liền là xuyên qua núi, xa xôi, khó khăn đi lại, rất hiếm khi có người từ bên ngoài vào thôn.

Vì lẽ đó, việc một nam nhân mang theo hành lý đến nơi này rất nhanh truyền khắp.

Mà giờ phút này, nam nhân kia chính đang nhìn chằm chằm một tác không tha Lam cô nương, dân làng nhất thời trở nên ồn ào bàn tán suy đoán mối quan hệ giữa hai người.

Nhìn bà con tập tậ trước sân càng ngày càng đông hết như năm năm trước, khi cô mang bụng kênh càng lần mò đến nơi này, Dạ Lam không còn cách nào khác là nhường chỗ cho nam nhân bước vào nhà.

Cánh cửa khép lại, ngăn cách tầm nhìn của mọi người.

Dạ Lam đóng cửa, xoay người rót một ly nước để xuống bàn, lại ngẩng đầu nhìn anh, mở miệng.

- "Mời anh ngồi" rất lãnh đạm hoà xa cách.

Dur Huy cưỡng chế bản thân thu hồi tầm mắt đặt trên người Dạ Lam chậm rãi ngồi xuống.

Trong nhà cũng không có ghế, sàn nhà bằng gỗ, Dur Huy ngồi lên nệm ngẩng đầu nhìn cô, tầm mắt mang theo nóng bỏng nhiệt độ.

_____ kết thúc hồi ức _____

- "Điều .. Vỵ?!" Dur Huy thấp thỏm hô một tiếng.

Nghe đến cái tên này, Dạ Lam bỗng có cảm giác dường như đã qua mấy đời, mà nam nhân trước mắt lại xa xôi vời vợi.

Dạ Lam tầm mắt phức tạp vạn phần nhìn nam nhân vẫn đang gất gao nhìn mình.

Ánh mắt kín đáo nhìn qua tiểu bánh bao và tiểu cháo cái, Dạ Lam ngoài mặt không có gì biểu hiện, trong lòng lại nóng như lửa đốt.

Anh tìm đến đây làm gì? Phải chăng anh đã biết được cái gì?

Nếu...

Nếu anh biết đây là con anh, có khi nào anh sẽ ..

Không, không được, tiểu bánh bao và tiểu cháo cái là tính mạng của cô, cô không thể sống nếu không có chúng.

Bằng mọi giá, cô sẽ không để anh cướp đi con.

- "Điều Vỵ? đó là ai?"

Dạ Lam hít một hơi thật sâu, lấy lại bình tĩnh, đồng thời lộ ra vẻ mặt mờ mịt ngẩng đầu hỏi Dur Huy.

Dạ Lam dẫn đầu một câu phá vỡ không khí trầm mặc, lại như một cái búa đập nát hy vọng vừa bùng cháy trong lòng của Dur Huy.

Trong cổ họng đột nhiên dâng lên cảm giác khổ sáp nhượng Dur Huy có chút không thờ nổi.

Đúng vậy, hắn là đang mong chờ gì đâu?

Chính mắt hắn tận mắt nhìn thấy thông tin tử vong của cô, hộp đen cũng tỏ rõ tại vị trí chỗ ngồi của cô có nhân ngồi.

Cô ..có đi chuyến bay đó.

Dù cho hắn có muốn lừa mình dối người rằng cô không đi chuyến bay này cũng không được.

Mà hiện tại, rất có thể đơn giản là người giống người trùng hợp mà thôi, đây cũng không phải thành phố nơi cô và hắn sinh sống, hắn lại mơ tưởng hão huyền cái gì đâu?

Dur Huy sắc mặt đột nhiên trắng bệch. Trong lòng có chút cười nhạo bản thân.

Chương 74

Dạ Lam đột nhiên cảm nhận được Dur Huy thần sắc không đúng hơi sững sờ nhìn anh.

Dur Huy gương mặt tái nhợt, thần tình âm đạm, dường như tất cả sức lực đều bị rút đi vậy.

Nhìn Dur Huy như vậy, Dạ Lam đột nhiên cảm thấy rất đau lòng.

Môi cô hơi hé ra, do dự định nói gì đó..

Đúng lúc này, cửa đột nhiên mở ra.

- "Dạ Lam, tôi mang một ít thịt nai qua..." cho cô.

Một người thanh niên trẻ tuổi tươi cười đầy mặt đi vào nhà, trên tay xách theo một túi thịt nai.

Ở khi nhìn thấy một người đàn ông xa lạ đang ngồi trong nhà Dạ Lam, câu chưa nói xong chợt ngưng bặt.

- "Thù, khi nào về vậy?" Dạ Lam nuốt xuống câu chuẩn bị nói, ngẩng đầu, âm thanh mang theo sự thân thuộc đứng lên tiếp trong tay chàng trai túi thịt, hỏi.

- "Vừa từ rừng về, đây là..." Chàng trai tên Thù đáp lại một cái tươi cười đầy mặt, nhìn sang Dur Huy hỏi.

- "Một vị khách du lịch đến thôn chúng ta." Dạ Lam trả lời.

Một câu phũ phàng sạch quan hệ nhượng Dur Huy trong lòng đau nhói.

Anh rất rõ ràng, đây có lẽ không phải người anh yêu, nhưng bản năng khi nghe cô nói như vậy trong lòng vẫn nhịn không được khổ sở.

Không phải giọng nói của cô, cái gì cũng không phải.. Dur Huy cay đắng.

Môi giật giật muốn nói gì đó, sau cùng mím chặt, Dur Huy chậm chạp đứng lên.

- "Thật xin lỗi, đã làm phiền, tôi.." Dur Huy nhìn gương mặt Dạ Lam tìm từng hồi đau nhói, anh mở miệng.

- "Anh Thù" hai giọng đồng âm non nớt vang lên nhượng Dur Huy giật mình, mà Dạ Lam thân thể cũng đột nhiên cứng ngắc.

Anh ngẩng đầu lên liền nhìn thấy hai đứa bé đang ôm lấy chân chàng trai kia vây xung quanh, rất vui vẻ, rất vui vẻ..

Lúc anh bước vào nhà cũng nhìn thấy hai đứa trẻ này, chỉ có điều toàn bộ sự chú ý của anh đều đặt trên người cô gái kia, nên không quá để tâm.

Hiện tại nhìn kỹ mới thấy, tiểu cô nương thật ra rất giống mẹ, rất xinh xắn.

Dur Huy theo bản năng sờ sờ túi quần xem có kẹo hay không.

Nửa năm trôi qua, đi khắp mọi nơi, Dur Huy có thêm thói quen mới là tích trữ kẹo trong người.

Rất nhiều nơi dân bản địa rất nhiều con nít, mà anh muốn ở lại, phần lớn là khách sạn, tất nhiên không thiếu nhà dân.

Nhiệm vụ của anh để được nghỉ lại vài ngày tại nhà dân rất đơn giản, chăm trẻ.

Chăm trẻ cần kẹo.

Dur Huy rút ra được kinh nghiệm như vậy. Cho nên trong túi anh lúc nào cũng có kẹo.

Dur Huy rút ra hai cây kẹo bảy màu đi đến hai bước, quỳ một chân xuống sàn nhà, ánh mắt ôn hoà.

Thật ra anh không quá thích hài tử, nhưng anh không bài xích, nhưng hiện tại, khi nhìn tiểu cô nương trước mắt tìm anh chợt mềm mại.

- "Cho con" anh ôn nhu nói.

Tiểu cháo cải thấy kẹo hai mắt lập tức toả sáng, xoay đầu nhìn mẹ, thấy Dạ Lam không có biểu hiện gì mới vui vẻ chìa hai tay nhận lấy kẹo, yêu thích đến hai má đỏ bừng.

Dur Huy cười khẽ.

Dạ Lam nhìn một màn này, hai tay nắm chặt vào nhau.

Đừng..

Đừng phát hiện..

Dur Huy quay người sang tiểu nam hài bên cạnh, khi nhìn thấy gương mặt cậu bé, môi hơi hé ra nụ cười liền cương lại.

Anh trừng lớn mắt nhìn chằm chằm nam hài trước mắt, thậm chí ngưng cả hô hấp, que kẹo từ trên tay rơi xuống đất.

Dạ Lam toàn thân phản phát bị tưới một chậu nước lạnh.

Xong!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75

Dur Huy trái tim như ngừng đập nhìn bé trai trước mắt.

Trong đầu lướt qua một đoạn ký ức thống khổ quay trở lại ngày ấy tại phi trường.

-”Tiểu Vy mang thai, đó là con anh” Âu Thần âm thanh mang theo nước nức nói như vậy.

Lúc đó, anh có cảm giác Trái Đất ngừng quay, toàn bộ thế giới đảo lộn.

Tiểu Vy mang thai, con của anh..

Dur Huy đột nhiên trừng lớn mắt, hô hấp trở nên dồn dập nhìn chằm chằm bản sao lúc nhỏ của chính mình ngay trước mắt.

Anh đột nhiên ngẩng đầu, ánh mắt khoá chặt thân thể Dạ Lam.

Dạ Lam bị ánh nhìn của Dur Huy làm cho khiếp đảm lùi hai bước, khuôn mặt trắng bệch.

Anh ..đã biết?

Dur Huy thu hồi đường nhìn, lại nhìn tiểu bánh bao, ánh mắt cơ hồ toát lên kích động quang mang.

Đó là con anh.

Đó là con anh.

Đó là con anh.

...

Trong đầu Dur Huy giờ phút này chỉ còn bốn chữ này vang vọng, không chú ý đến tiểu bánh bao hơi run cơ thể bé nhỏ, đôi mắt ngân nước loé lên tia sợ hãi.

Tiểu bánh bao đầu tiên có chút chờ đợi nhận được que kẹo xinh đẹp như tiểu cháo cải, sau đột nhiên bị ánh mắt nóng cháy của vị thúc thúc trước mặt làm cho sợ hãi, cũng quên mất sự hấp dẫn của que kẹo xinh đẹp, chuyển thân trốn sau người chàng trai tên Thù.

Tiểu bánh bao nhìn que kẹo nằm dưới đất, lại nhìn vị thúc thúc kia trong lòng ỷ khuất phải chết, gương mặt non nớt méo máo, ánh mắt đỏ lên, lại cố gắng nhịn xuống không rơi nước mắt.

Cả gương mặt tiểu bánh bao đỏ bừng, như tiểu nhân bị người khi dễ ỷ khuất nhìn Dur Huy tâm đều phải hoá.

Anh run run giờ hai tay chìa ra phía trước, tận lực để âm thanh thực ôn nhu, mang theo đạo khăn khăn mở miệng.

-”Đến, đến đây..” anh run giọng.

Có lẽ ánh mắt anh tình yêu thương quá nồng, trẻ con liền rất nhạy cảm, biết người trước mắt không hại nó.

Cũng có lẽ máu thịt tương liên, cha và con vốn chảy chung một dòng máu, giờ phút này sợi dây liên kết đó phát huy tác dụng.

Tiểu bánh bao từ phía sau Thù, hé ra gương mặt nhỏ nhắn nhìn nhìn Dư Huy, sau đó thận trọng bước ra hai bước, lại nhìn nhìn Dư Huy.

Dư Huy kiên nhẫn dang tay chờ đợi, ánh mắt ôn nhu đến người khác chết chìm.

Tiểu bánh bao đi đến trước mặt Dư Huy, ánh mắt hãy còn đỏ, môi nhỏ hơi chu lên vạn phần ủy khuất, bàn tay nhỏ bé giương lên đặt vào tay Dư Huy.

Dư Huy run rẩy ôm đứa bé vào lòng, nước mắt kìm không được rơi xuống.

Dạ Lam nhìn một màn này hơi mím môi, rừ xuống mi mắt.

Mà Thù đứng một bên nhìn trong phòng vì điệu không khí có chút kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76

Ngày hè trăng chậm rãi nhô lên cao, sáng trong như viên ngọc giữa đất trời.

Giàn hoa hồng đung đưa trong gió thoảng đưa mùi hương.

Tiếng xích đu kẽo kẹt vang vọng trong không gian hoà tiếng chuông gió tạo nên âm thanh trong trẻo phá tan không khí tĩnh mịch đêm đen.

Tiếng dế kêu vang vọng cả một miền quê heo lánh.

Trước sân nhà, Dạ Lam ngồi im lặng nhìn xa xăm. Tiểu bánh bao và tiểu cháo cái đã sớm ngủ.

Bên cạnh cô, Dư Huy cũng im lặng, nhìn Dạ Lam.

Hai người không ai nói chuyện, thật ra cả hai đều không biết phải nói từ đâu.

Dư Huy nhìn chằm chằm một bên mặt của Dạ Lam, ánh mắt chăm chú như muốn nhìn đủ năm năm thời gian xa cách.

-”Diệu..Vý” anh khẽ giọng.

Dạ Lam quay mặt lại nhìn anh, vẫn màu mắt nâu sẫm xoáy sâu vào lòng người khác hiện tại nhìn anh mang theo vạn phần rối rắm.

-”Đó ..là con anh, phải không“.Không phải câu hỏi, mà là câu khẳng định.

Dạ Lam giật giật khoé môi, cuối cùng mở miệng.

-”vâng..” cô hơi ngừng lại, dời tầm nhìn khỏi gương mặt anh, mím chặt môi.

Không cần điều tra cũng biết hai đứa nhỏ là con anh, tiểu bánh bao quả thật là từ khuôn anh khắc ra, như vậy cho dù cô có muốn chối bỏ cũng không có tác dụng.

Cô đơn giản kể lại tất cả mọi chuyện phát sinh từ lúc rời đi đến hiện tại, mà anh cũng giản lược mọi chuyện sau khi nhận được tin dữ của cô.

-”Ba và mẹ vẫn khoẻ chứ?” nghe đến Hạ mẹ tại đám tang ngất xỉu, Dạ Lam hơi lo lắng, hỏi.

-”Thúc thúc cùng a di bốn năm trước đã định cư tại nước ngoài, vẫn khoẻ” Dư Huy vẫn chăm chú nhìn cô, trả lời.

Bầu không khí lại rơi vào im lặng.

-”Anh, cùng chị...” vẫn hạnh phúc chứ? Dạ Lam hơi chán chừ, nhỏ giọng.

-”Ừ?” Dur Huy không nghe rõ câu hỏi của cô, nhìn cô ý bảo lặp lại.

-”Không có gì, em, em vào nhà đây” Dạ Lam giật mình, vội vàng đứng dậy muốn rời đi.

Dur Huy nhìn động tác của cô đột nhiên kinh hoàng, anh không kịp nghĩ ngợi liền đưa tay ôm lấy cô, không để cô rời đi.

Dạ Lam bất ngờ bị kéo vào lồng ngực ấm áp, bản năng hơi giãy dụa chống cự, lại chợt yên tĩnh, bởi vì cô nhận ra vòng tay đang ôm lấy cô kia đang run rẩy.

-”Dur..Huy” Dạ Lam có chút khàn khàn hoán tên anh.

-”Đừng rời xa anh.. có được không?”

Dur tổng giám đốc, người đàn ông độc thân kim cương trong thương giới giờ phút này tựa như đứa con nít, vì lo sợ mất đi mà ôm khư khư món đồ quý giá nhất.

-”Năm năm, năm năm tựa như địa ngục dài đằng đằng, anh sống vật vờ trong thế giới không có em.” Dur Huy khàn giọng khổ sở.

-”Rất nhiều lần anh rất muốn đi sang thế giới bên kia tìm em, nhưng anh lại nhớ đến anh đã từng hứa với em sẽ hảo hảo mà sống..” âm thanh đã mang theo nước mắt.

-”Xin em, xin em đừng rời xa anh ..có được không?” Dur Huy xiết chặt lấy Dạ Lam, giọng mang khẩn cầu.

-”Em.. không phải Sơ Nhi” Dạ Lam cúi đầu âm thanh lạnh nhạt, nhưng bàn tay lại hơi run rẩy.

-”Anh biết, em là Diệu Vy, em không phải Sơ Nhi, người anh yêu là em, Hạ Diệu Vy.” Dur Huy gạt đầu, ôm chặt cô hơn.

-”Hạ Diệu Vy đã chết” Dạ Lam khép mắt tùy tiện nước mắt rơi đầy mặt.

Ngay khi cô nói ra từ chết, cô cảm nhận được Dur Huy ôm chặt cô hơn, như muốn nhu cô vào da thịt, đồng thời vòng tay ôm cô run lẩy bẩy.

-”Em hiện tại, là Dạ Lam” hít một hơi thật sâu, cô nói.

-”Dạ Lam..Đừng rời xa anh thêm bất kỳ lần nào nữa, được không?” Dur Huy cảm đặt trên vai cô, nơi đó sớm đã bị nước mắt của anh làm cho ướt một mảng lớn ,run giọng.

Dạ Lam gương mặt từ lâu đã nhạt nhòa nước mắt, cô tựa lưng vào lồng ngực của anh, khép chặt mi mắt, lệ từng giọt tích lặc trên tay Dur Huy, nóng bỏng.

-”Vâng” Dạ Lam nhẹ gật đầu.

Cô còn sống, còn bên cạnh anh. Dur Huy cảm nhận được thân nhiệt của cô vừa khốc, lại vừa cười.

Anh thậm chí có cảm giác mình đang nằm mộng.

Hồi ông trời..

Nếu đây chỉ là mộng..

Làm ơn, ..

Đừng bao giờ.. cho con tỉnh lại...

Chương sau là kết thúc luôn bộ truyện này.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77

Sáng mùa hạ, giọt sương ngủ muộn buông mình từ khóm lá rơi xuống mặt đất nhào vào cái ôm của đất mẹ.

Mặt trời ló dạng đằng đông, thôn nhỏ trở mình chào ngày mới.

Tại một ngôi nhà nhỏ có giàn hoa hồng trước sân đang đưa trong nắng sớm, ánh mặt trời chiếu rọi những tia đầu tiên vào ô cửa sổ làm bừng sáng lên bức tranh một gia đình ấm áp.

Nam nhân nhẹ rung mi mắt, sau đó một đôi hắc thạch con người chậm rãi mở ra mang theo một chút mù mịt, sau đó rất nhanh thanh minh.

Nam nhân khần trương nhìn căn phòng một hồi, sau đó đặt tầm mắt lên thân ảnh nhỏ bé đang gối lên cánh tay, cả thân thể nép vào lòng anh yên tĩnh nghỉ ngơi.

Nam nhân trong mắt loé lên một tia kích động hoà mừng rờ như điện.

Anh ti mi nhìn dung nhan tinh xảo gần trong gang tấc của thiên hạ trong lòng, ánh mắt ôn nhu cung chịu.

Không phải mơ..

Thật sự không phải mơ..

Sau năm năm cách trở, nay anh lại có cô trong vòng tay.

Nhẹ kéo cô vào lòng, Dư Huy ôm chặt lấy cô, khoe mắt đỏ ửng.

Đặt một nụ hôn nhẹ lên mái tóc Dạ Lam, Dư Huy luôn bàn tay vào tay cô nắm chặt.

Mười ngón đan xen nhau ánh vào đáy mắt anh khiến tâm anh thoải mái.

Anh lại ngẩng đầu nhìn sang bên cạnh, trên chiếc giường gỗ nhỏ kê bên, hai hài tử phấn điều ngọc mài đang say ngủ.

Một giống cô, một giống anh.

Nhân sinh tràn đầy thoải mái.

Anh thầm may mắn mình đặt chân đến nơi này, thầm may mắn anh không lại bỏ lỡ cô..

Anh và cô đã bỏ lỡ nhau quá nhiều lần, từ nay đôi tay này anh sẽ không bao giờ bỏ lỡ cô nữa..

Khổ tận cam lai..

Phòng bếp.

Dư Huy lưng tựa cửa nhìn Dạ Lam bận rộn đi qua đi lại trong phòng bếp chỉ cảm thấy nơi nào trong trái tim tràn đầy tràn đầy hạnh phúc.

Từ trong phòng ù té chạy ra hai tiểu thân ảnh cắt đứt dòng suy nghĩ của Dư Huy, anh quay đầu lại nhìn.

Tiểu bánh bao hoà tiểu cháo cái thức dậy rất ngoan ngoãn tự giác đi vệ sinh cá nhân, sau đó mở cửa phòng chạy ra ngoài chờ đợi bữa sáng.

Vừa ra khỏi phòng liền nhìn thấy thúc thúc ngày hôm qua đang đứng tại cửa nhìn mình nhất thời cả hai sững lại, quên cả đùa giỡn.

Tiểu cháo cái vô tư ngẩng đầu tròn vo ánh mắt nhìn thúc thúc cho mình kẹo hôm qua, sau đó nở một nụ cười thật to lộ ra hàm răng sữa còn chưa mọc đều đặn giờ hai tay đòi bế.

Tiểu bánh bao ra vẻ đại nhân tay nhỏ bé sờ sờ cằm, nheo mắt suy đoán vì sao vừa sáng sớm vị thúc thúc này đã ở nhà mình, một bộ suy nghĩ cẩn thận đậu Dư Huy ánh mắt tràn đầy ý cười.

Anh đưa tay bế tiểu cháo cái nâng lên thật cao, lại hạ xuống, hôn một chút bên má của tiểu cháo cái, đặt cô bé lên tay mình nhẹ nhàng bế lên.

Tiểu cháo cái thích thú hồng phác phác hai má, liên tục khanh khách cười.

Tiểu bánh bao nhìn nhìn hơi chu môi, tiểu bánh bao cũng muốn được bế.

Không biết vì sao, tiểu bánh bao thực thích vị thúc thúc này.

Nhận thấy tầm mắt trong suốt ướt sũng của tiểu bánh bao, Dư Huy tâm mềm rồi tỉnh rồi mù.

Anh cúi người đưa tay còn lại hướng tiểu bánh bao vẫy vẫy, tiểu bánh bao hai mắt sáng lên, mại chân nhỏ chạy ủa vào lòng anh.

Dur Huy hai tay mỗi tay ôm một đứa bé, hôn một ngụm, trong lòng mãi nguyện.

-”Thức thức vì sao hôm nay còn ở đây?” tiểu bánh bao ghé trên vai Dur Huy tò mò hỏi.

Đã một ngày rồi nga, thức thức đi chơi không về nhà, thức thức hư sẽ bị đánh mông, tiểu bánh bao nhăn mày ra vẻ trầm tư.

-”tiểu bánh bao ngoan, gọi baba” Dur Huy nhẹ nhàng哄 hài từ.

-”Baba thức thức” tiểu bánh bao gọi.

Dur Huy: “...”

-”Ngonan, chỉ gọi baba, lại lần nữa, baba..” Dur Huy ôn hoà nhìn tiểu bánh bao mở miệng chỉ dẫn.

tiểu bánh bao:“...”

Dur Huy nhướng mày nhìn tiểu bánh bao.

Tiểu bánh bao cúi đầu, sau đó hơi gầy dựa thân thể muốn đi xuống.

Dur Huy kinh ngạc, kìm lại tiểu bánh bao đôi chân nhỏ đang gầy dựa, đang định tiếp tục kiên nhẫn dụ dỗ thì thấy tiểu bánh bao đôi mắt bắt đầu ngấn nước.

Dur Huy hoảng hốt, anh nhìn tiểu bánh bao khuôn mặt mơ hồ uỷ khuất tâm đều phải nát.

Đặt tiểu cháo cái xuống đất, Dur Huy khụy một chân ngay mặt đối diện tiểu bánh bao, nhẹ giọng hỏi.

-”Làm sao?”

-”Tiểu bánh bao không có baba, mẹ nói baba ở nơi rất xa, thức thức không phải baba.” giọng nói đã mang chút nước nờ.

Dur Huy đau lòng nhìn tiểu bánh bao hồng đôi mắt, lại nhìn sang tiểu cháo cái, thấy tiểu cháo cái cũng hồng đôi mắt.

-”Béo Bự kêu tiểu cháo cái hoà tiểu bánh bao là hư hải từ nên ba ba mới không cần mama, không cần tiểu cháo cái cùng tiểu bánh bao.” Tiểu cháo cái thút thít.

Béo Bự là trẻ con đồng tuổi trong thôn.

Lúc Dạ Lam mang thai đến nơi này nhận được rất nhiều bàn tán, chung quy dân ở vùng sâu vùng xa không tiếp xúc nhiều với sự thay đổi chóng mặt của cuộc sống hiện đại, tư tưởng của họ rất khép kín.

Đối với việc đàn bà bụng mang dạ chửa mà không có trọng phu kề bên hoặc nhiều hoặc ít đều mang theo ánh mắt bất thiện.

Dạ Lam mua một căn nhà không xa không gần so với nơi thôn làng tập trung, thành thật lặng lẽ sống, dần dần người trong thôn cũng dần mở lòng với cô.

Nhưng hải từ thì không biết suy xét đúng sai, Béo Bự lúc trước nghe không ít lời bàn tán về Dạ Lam từ người trong thôn, sau lại không ai chỉ bảo sửa sai, liền cứ thế nói ra.

Tiểu bánh bao hoà tiểu cháo cái tuy bé nhưng hiểu chuyện, không hé nửa lời với Dạ Lam, cứ thế uỷ khuất trong lòng.

Hiện tại Dur Huy động vào chỗ uỷ khuất, cả hai liền nhất nhất nói ra.

-”Ngonan, đừng khóc” Dur Huy ôm lấy hai đứa trẻ vào lòng, nhìn không được chua xót.

-”Là lỗi của baba, từ nay về sau, baba đến bảo vệ tiểu bánh bao và tiểu cháo cái của baba có được không?”

-”Tiểu bánh bao sẽ ngoan ngoãn, baba đừng bỏ lại mama hoà tiểu bánh bao cùng tiểu cháo cái có được không?” tiểu bánh bao đôi mắt trong veo mang theo thấp thỏm chờ mong cẩn thận nhìn Dur Huy.

-”Hảo, ngoan, gọi baba đi nào” Dur Huy hôn vào má tiểu bánh bao cùng tiểu cháo cái.

-”ba” cả tiểu bánh bao hoà tiểu cháo cái đồng thanh, nhào vào lòng Dur Huy.

Anh lại lần nữa ôm lấy cả hai bé đứng dậy.

.

.

Dạ Lam làm xong bữa sáng, vừa xoay người liền nhìn thấy một màn ẩm áp như vậy nụ cười trên môi càng rõ ràng.

Cô cúi rạp đầu, yên lặng đứng đó nhìn anh, lại chạm vào tầm mắt anh nhìn lại, hai người cùng nở nụ cười.

Dư Huy vẫy vẫy tay với cô ý bảo cô lại gần, Dạ Lam cười cười thuận theo, đi tới trước mặt anh.

- "Khổ thân em" bao nhiêu tâm tình tích tụ thành ba chữ, Dư Huy yêu thương nhìn cô.

Dạ Lam sửng sốt, sau đó nở nụ cười dịu dàng, nhẹ lắc đầu.

- "Không có gì" cô nói xong ngẩng đầu nhìn anh, lại tiến thêm một bước vòng hai tay ôm lấy anh.

Giờ phút này, cả bốn người đều cảm giác được ..

HẠNH PHÚC LÀ ĐÂY.

Sẽ có phần 2.

Nhưng phần 2, sẽ không còn CP Diệu Vy& Dư Huy nữa.^^

p/s : đọc vài truyện thấy có nhiều bạn cmt khái quát nội dung truyện và đưa nhận xét tổng quan thực thích, có nàng nào vì trộm bỏ thời gian mua bàn phím thành văn như vậy cho trộm không.^^

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Kenzylisa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.